

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரம்—26

பார்லிமேண்ட்

எழுதியது:

வெ. சாமிநாத சர்மா

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

(தொடக்கம் 1936)

சென்னை

::

புதுக்கோட்டை

முதற்பதிப்பு: ஜூலை 1950

இரண்டாம் பதிப்பு: டிசம்பர் 1955

மூன்றாம் பதிப்பு: ஜனவரி 1961

உரிமை: மங்களம்-சாமிநாதன் டிரஸ்ட்டைச் சேர்ந்தது.

விற்பனை, விநியோகம்

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்
புதுக்கோட்டை, திருச்சி ஜில்லா

ஆசிரியர்

12, ஸர் முகம்மது உஸ்மான் ரோடு,
தியாகராய நகர், சென்னை—17

விலை ரூ. 2—00

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரிண்ட்டிங் சர்வீஸ், புதுக்கோட்டை

பொருளடக்கம்

பக்கம்

வாசகர்களுக்கு—முதற்பதிப்பு	—	5
„ —மூன்றாம் பதிப்பு	—	8
1. பொருளும் இடமும்	—	9
2. தேர்தலும் மந்திரிச் சபையும்	—	33
3. முதற் கூட்டம்	—	55
4. அன்றாட நடைமுறை	—	68
5. உத்தியோகஸ்தர்கள்	—	94
6. சில சம்பிரதாயங்கள்	—	110
7. லார்ட்ஸ் சபை	—	136
பொருட் குறிப்பு	—	152

வாசகர்களுக்கு

(முதற்பதிப்பு)

பார்லிமெண்டைப்பற்றி முப்பது முப்பத்திரண்டு பக்கங்களுக்குள் எழுதவேண்டுமென்பது முதல்திட்டம். ஆனால் எழுதிக்கொண்டு போகையில், சிறுகத் தொடங்கிப் பெருக வளர்ந்த பார்லிமெண்டைப் போல் அதைப் பற்றின இந்த நூலும் நூறுபக்கங்களுக்கு மேல் விரிந்துவிட்டது. இருந்தாலும், பார்லிமெண்டைப் பற்றிப் பூரணமாகச் சொன்ன நூலாகாது இது. அந்தத்திருப்தி எனக்கு ஏற்படவில்லை. ஏற்படவும் முடியாது தானே? இதிலுள்ள ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தையும் ஒவ்வொரு தனி நூலாக விஸ்தரித்து எழுதலாம். எழுதுவதற்கான விஷயங்கள் அவ்வளவு இருக்கின்றன. அவ்வளவு விஷயங்களையும் லேசு லேசாக அப்படியும் இப்படியும் தொட்டு விட்டு, நானும் பார்லிமெண்டைப்பற்றி ஒரு நூல் எழுதி விட்டேனென்று என்னால் எப்படித் திருப்தி கொள்ள முடியும்? ஆனால் இந்த நூலைப் பார்த்துவிட்டு 'பார்லிமெண்டைப்பற்றி இவ்வளவு சுருக்கமாக எழுதலாமா, விரிவாகவல்லவோ எழுத வேண்டும்' என்று கருதி, இன்னும் விரிவாகவும் நன்றாகவும் எழுத அறிஞர்கள் முற்படுவார்களானால், அப்படி எழுத வேண்டுமென்று அவர்களை இந்தச் சிறிய நூல் தூண்டுமானால், அ.:தெனக்குத் திருப்தியாயிருக்கும்.

நண்பர்கள் சிலர் கேட்கலாம், பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டைப் பற்றி விரிவான நூல்கள் தமிழில் வெளிவரவேண்டியது அவசியமாவென்று. நமது குடியரசுத் திட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ள அகில இந்தியாவுக்குமான சட்ட சபைகளென்ன, அந்தந்த ராஜ்யத்துக்கான சட்ட சபைகளென்ன,—முந்தி மாகாணம் என்று அழைக்கப்பட்டது இப்பொழுது புதிய திட்டத்தின்படி

ராஜ்யம் என்று அழைக்கப்படுகிறதென்பது வாசகர்களுக்குத் தெரியுமல்லவா?—இவற்றின் நடைமுறைகள், சம்பிரதாயங்கள் முதலிய பலவும், அநேகமாக பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட்டின் நடைமுறைகள், சம்பிரதாயங்கள் முதலி:வற்றைத் தழுவினவாகவே இருக்கின்றன. எனவே, பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட்டைப் பற்றி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகம் தெரிந்துகொள்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நமது பார்லிமெண்ட்டைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்வது சுலபமாயிருக்கும்.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடியிலிருந்துதான் நாம் விலகிக்கொண்டோமே தவிர அதன் உறவினின்று நாம் விலகிக்கொண்டு விடவில்லை, அதன் அரசியல் தாபனங்கள், முறைகள் முதலியவற்றைப் பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அகில இந்தியா சட்டசபைகள் இந்தியாவின் பார்லிமெண்ட்டு என்றுதான் அழைக்கப்படுகிறதென்பது வாசகர்களுக்குத் தெரியும்.

மற்றும், அந்தந்த ராஜ்யத்துச் சட்டசபைகளின் நடவடிக்கைகள், அந்தந்தப் பிரதேச பாஷையிலேயே இனி நடைபெறப்போகின்றன. இதனால் பிரதேச பாஷைகளில் பார்லிமெண்ட்டைப் பற்றின நூல்கள் வெளிவருதல் அவசியமாகும். இந்த அவசியத்தை உணர்த்தும் ஒரு கருவியாக இந்த நூல் இருக்குமானால் அ:தெனக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியைத் தருவதாகும்.

பார்லிமெண்ட்ட் சம்பந்தப்பட்ட அநேக சில்லாராயான விஷயங்கள் அவ்வப்பொழுது மாற்றத்தை யடைந்துகொண்டு வருகின்றன. சிறப்பாக 1945-ஆம் வருஷம் தொழிற்கட்சியினர் பதவி ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அநேக மாற்றங்களைச் செய்திருக்கின்றனர். இனியும் அநேக மாற்றங்கள் நிகழ்தல் கூடும். இதனாலேயே, பார்லிமெண்ட்டைப்பற்றி எழுதுகிறபோது, இதுதான் முடிவு என்று சொல்லக்கூடியமாதிரி எழுது

வதென்பது கடினம் என்று அறிஞர் கருதுகின்றனர். அடிக்கடி மாறுதலடைந்துகொண்டு வருகின்ற ஒன்றுக்கு எப்படி ஓர் எல்லைக்கோடு இருக்க முடியும்? இருந்தாலும், சமீப காலம் வரையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், திருத்தங்கள் முதலியவற்றை உரிய இடங்களில் தேவையான அளவுக்குச் சேர்த்து இந்த நூலை எழுத முயன்றிருக்கிறேன். ஏதேனும் விட்டுப்போயிருந்தால் அதற்கு என்னுடைய கவனக்குறைவுதான் காரணமாயிருக்கும். எப்பொழுதும் போல் பொறுத்தருளுமாறு வாசகர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நூலுக்கு, பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட் என்று பெயர் கொடாமல், வெறும் பார்லிமெண்டு என்றே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பார்லிமெண்ட் என்றால், சாதாரணமாக பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட் என்றுதான் நாம் அர்த்தப்படுத்திக் கொள்கிறோமில்லையா? இதனாலேயே பார்லிமெண்ட் என்று மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி முதல் அத்தியாயத்தின் முதலில் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறேன். தவிர இந்த நூலில் பார்லிமெண்ட்டின் சரித்திரம், நடைமுறைகள், சம்பிரதாயங்கள் யாவும் சுருக்கித் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இவையனைத்தையும் கொண்ட ஒரு நூலுக்கு என்ன பெயர் கொடுப்பது? பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட்டின் சரித்திரமென்றோ, பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட்டின் சம்பிரதாயங்களென்றோ கொடுக்கமுடியாதென்பதை வாசகர்களே ஒப்புக்கொள்வார்கள். இதனாலேயே, எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாக பார்லிமெண்ட் என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் யாவும் அடங்கி விடுகிறதல்லவா?

வாசகர்களுக்கு

(மூன்றாம் பதிப்பு)

பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட்டைப்பற்றி இந்த நூல் மூன்றாம் பதிப்பு வெளிவரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருப்பது குறித்துப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன், அரசியல் ஸ்தாபனங்களைப் பற்றி மேலும் மேலும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவல் தமிழ்ச் சகோதரர்களிடையே வளர்ந்து வருகின்றதென்பதையல்லவோ இது காட்டுகிறது? இது நியாயமே. சுதந்திர நாட்டினர், ஆட்சியின் பல்வேறு அமிசங்களைப் பற்றியும் பல்வேறு பிரிவுகளைப் பற்றியும் அறிய விழைவது இயற்கைதானே? இந்த விழைவு மேலும் மேலும் அதிகரிக்க வேண்டுமென்பதே எனது பிரார்த்தனை. அப்பொழுதுதானே, அரிதில் பெற்ற சுதந்திரத்தைப் துருப்பிடித்துப் போகவிடாமல் பாதுகாத்து வரமுடியும்.

பார்லிமெண்ட் தேர்தல்கள் அவ்வப்பொழுது நடைபெறுகின்றன; அவற்றின் விளைவாக அமையும் மந்திரிச் சபைகளும் மாற்றமடைகின்றன. ஆனால் பார்லிமெண்ட் எப்பொழுதும்போல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே நிரந்தரமாயுள்ளதைப்பற்றிய விளக்கங்கள் மட்டும் கொண்டதாக இந்த மூன்றாம் பதிப்பை அமைத்திருக்கிறேன்.

ஒரு நூலாசிரியன், தனது எந்த ஒரு நூலிலும், வாசகர்களுக்குச் சலிப்பும் குழப்பமும் உண்டாகும் வண்ணம் விஷயங்களைக் குவித்துக் காட்டக்கூடாதென்பது என் கருத்து, இந்த எனது கருத்தை அன்பர் பலரும் அங்கீகரிப்பர் என நம்புகிறேன்.

தியாகராயநகர்.

சென்னை,

1—1—61.

1. பொருளும் இடமும்

பார்லிமெண்ட்¹ என்பது, ஒரு பொதுப் பெயர்; பேசுவது என்ற அர்த்தத்தையுடைய வார்த்தையிலிருந்து பிறந்தது. மதம், அரசியல், இப்படி ஏதேனும் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுவதற்கென்று, அதாவது சர்ச்சை செய்வதற்கென்று கூட்டப் பெறும்எந்தஒருமகாசபையையும்பார்லிமெண்ட்என்று அழைக்கலாம்.² ஆனால் தற்போது இந்தப் பார்லிமெண்ட் என்பது, பிரிட்டனின்³ பிரதான அரசியல் சபையைக் குறிக்கும் ஒரு சிறப்புப் பெயராயிருக்கிறது. அரசியல் சபையென்றால், அரசாங்கத்தை நடத்துதல்,

1 Parliament. நியாயமாக இதனை பார்லமெண்ட் என்றே உச்சக்க வேண்டும். ஆனால் பார்லிமெண்ட் என்று சொல்வதே வழக்கமாயிருக்கிறது.

2 உதாரணமாக, 1893-ஆம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் அமெரிக்காவிலுள்ள சிக்காகோ நகரத்தில் சர்வ மதப் பிரதிநிதிகளின் மகாசபையொன்று கூடி அதில் சுவாமி விவேகானந்தர் பேசினரல்லவா, அந்த மகாசபைக்கு, 'சர்வ மதங்களின் பார்லிமெண்ட்' (Parliament of Religions) என்ற பெயரே வழங்கப்பட்டது.

3 சாதாரணமாக, இங்கிலாந்து, வேல்ஸ், ஸ்காட்லாந்து இவை மட்டும் அடங்கிய ஒரு தொகுப்பை பிரிட்டன் (Britain) அல்லது பெரிய (Great Britain) என்றும், இந்த பிரிட்டனோடு வட ஐர்லாந்தையும் சேர்த்து ஐக்கிய ராஜ்யம் (United Kingdom) என்றும் முறையே பூகோள சாஸ்திரிகள் அழைப்பர். ஆனால் அரசியல் உலகத்துப் பேச்சு வழக்கில், பிரிட்டன் என்று சொன்னாலே, அது மேற்படி ஐக்கிய ராஜ்யத்தையும், பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தையும்கூட சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றேற்போல் குறிக்கும். பிரிட்டன் வெற்றி பெற்றது என்றால் என்ன அர்த்தம்? பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் வெற்றி பெற்றது என்றுதானே கொள்ளப்படுகிறது? இப்படித்தான் மற்ற இடங்களிலும். இந்த நூலைப் பொறுத்த மட்டில் பிரிட்டன் என்ற வார்த்தையை, ஐக்கிய ராஜ்யம் என்ற அர்த்தத்திலேயே, சுருக்கத்திற்காகவும் வாசகர்களின் விளக்கத்திற்காகவும் கையாண்டிருக்கிறோம்.

ராஜ்யத்தின் நன்மைக்குகந்த சட்டதிட்டங்களை இயற்றுதல், இந்த இரண்டு கடமைகளையும் செய்து வருகின்ற சபை என்றே இங்கு அர்த்தப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

பார்லிமெண்ட் என்ற வார்த்தையைக் கேட்ட மாத்திரத்தில், மேற்படி பிரிட்டனின் அரசியல் சபை மீது தான் நமது கவனம் செல்கிறதாயினும், மற்ற நாடுகளில் நடைபெறும் அரசியல் சபைகளையும், பொதுவாக பார்லிமெண்ட் என்று அழைப்பது ஆங்கிலமறிந்தாரிடையே வழக்கமாயிருக்கிறது. ஏன் இப்படியென்றால், விஷயத்தை உடனே புரிந்துகொண்டுவிட வேண்டுமென்பதற்குத்தான். ஆங்கிலமறிந்தாரிடையே தான் இந்த வழக்கமே தவிர, அந்தந்த நாட்டு மக்களும், தங்கள் தங்கள் தாய் மொழியிலேயே தங்கள் தங்கள் அரசியல் சபைகளை அழைத்துக் கொள்கின்றனர். ஸ்விட்ஜர்லாந்து பார்லிமெண்டுக்கு 'புண்டேஸ்-வெர்ஸாம்லங்'¹ என்று பெயர்; ஜெர்மனி பார்லிமெண்ட்டுக்கு 'ரீச்ஸ்டாக்'² என்று பெயர்; நார்வே பார்லிமெண்ட்டுக்கு 'ஸ்ட்டோர்ட்டிங்'³ என்று பெயர்; அமெரிக்கா (ஐக்கிய நாடுகள்) பார்லிமெண்ட்டுக்கு 'காங்கிரஸ்'⁴ என்று பெயர்; ஈரான் (பாரசீகம்) பார்லிமெண்ட்டுக்கு 'மஜ்லிஸ்'⁵ என்று பெயர்; இப்படி, இப்படி.

இன்னும் பிற நாட்டுப் பார்லிமெண்டுகளை 'டையட்'⁶ என்றும் ஆங்கிலத்தில் அழைப்பதுண்டு. டையட் என்ற இந்தச் சொல்லுக்கு மகாசபை என்று என்று அர்த்தம். அவ்வளவுதான், ஜெர்மனி, ஜப்பான்

1 Bundes Versammlung.

3 Storting.

5 Majlis.

2 Reichstag.

4 Congress.

6 Diet.

முதலிய நாடுகளின் பார்லிமெண்டுகள் டையட் என்ற பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டன.

பிரிட்டனின் அரசியல் சபையை, பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட் என்று அழைப்பதுபோல், பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த நாடுகளின் அரசியல் சபைகளையும் அந்தந்த நாட்டின் பார்லிமெண்ட் என்றே அழைக்கிறோம். உதாரணமாக, கானடா பார்லிமெண்ட்; ஆஸ்திரேலியா பார்லிமெண்ட்; நியூஜீலந்து பார்லிமெண்ட்; தென்னாப்பிரிக்கா யூனியன் பார்லிமெண்ட்; இப்படி, இப்படி.

பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த இந்த நாடுகளின் பார்லிமெண்ட்டுகள், பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட்டுக்கு வெகு காலத்திற்குப் பிந்தித் தோன்றியவை. பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட், ஒழுங்காக உருக்கொண்டது கி. பி. பதின்மூன்றாவது நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில். கானடாவில் 1840-ஆம் வருஷமும், ஆஸ்திரேலியாவில் 1850-ஆம் வருஷமும், நியூஜீலந்தில் 1852-ஆம் வருஷமும், தென்னாப்பிரிக்கா யூனியனில் 1910-ஆம் வருஷமும் முறையே பார்லிமெண்ட்டுகள் ஏற்பட்டன. இந்தப் பார்லிமெண்ட்டுகளின் அமைப்பு, நடைமுறை முதலிய பலவும், பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட்டையே முன்மாதிரியாகக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தக் காரணங்களினால், பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட்டை, 'பார்லிமெண்ட்டுகளின் தாய்'¹ அல்லது 'தாய் பார்லிமெண்ட்'² என்று அழைக்கின்றனர் அரசியல் அறிஞர்.

ஐன ஆட்சி நடைபெறுகின்ற நாடுகளில், அநேகமாக மேல்சபை கீழ்ச்சபையென்று, அல்லது மூத்தோர் சபை ஐன சபையென்று இரண்டு சபைகள் இருக்க

1 Mother of Parliaments.

2 Mother Parliament.

கின்றன. இவ்விரண்டு சபைகளும் சேர்ந்ததுதான் பார்லிமெண்ட். ஆனால் பார்லிமெண்ட் என்று சொன்னதும், சீழ்ச்சபையாகிற ஜனசபையின் மீது தான் நமது நாட்டம் செல்கிறது. உதாரணமாக, பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட் என்று கேட்டதும், ஜனசபையாகிற காமன்ஸ் சபை¹ என்றுதான் நாம் எண்ணிக் கொள்கிறோம். ஏன் இப்படியென்றால், இந்த ஜனசபைகளுக்கே அதிகமான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன: அரசாங்கத்தை நடத்துவதும், சட்ட திட்டங்களை இயற்றுவதும் பெரும்பாலும் இந்த ஜனசபைகளின் பொறுப்பிலேயே இருக்கின்றன. இதனாலேயே இவை முக்கியத்துவம் பெற்று நமது எண்ணத்தின் முன்னணியில் வந்து நிற்கின்றன.

இப்படி ஜனசபையே நமது கவனத்தின் முன்னிலையில் வந்து நிற்கிறதாயினும், இந்த ஜனசபை ஒன்று மட்டுமே பார்லிமெண்ட்டாகாது. மேலே சொன்ன பிரகாரம், மேல் சபையும் சீழ்ச்சபையும் சேர்ந்ததுதான் பார்லிமெண்ட். ஆனால் பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட்டைப் பொறுத்த மட்டில், இந்த இரண்டு சபைகள் மட்டுமல்ல, அரசரும் சேர்ந்தே பார்லிமெண்ட்டாகிறது. அதாவது, அரசர், பிரபுக்கள், ஜனப் பிரதிநிதிகள் இம்மூவரையும் கொண்ட சேர்க்கையே பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட். இதைச் சிறிது விளக்கமாகத் தெரிந்துகொள்ளுதல் அவசியம். ஏனெனின் இந்த நூலில் பேசப்படுகிற விஷயம் பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட்டைப்பற்றி மட்டுமேயாதலினால்.

ஆட்சி முறைகளில், மன்னராட்சி, பிரபுத்துவ ஆட்சி, ஜன ஆட்சி என முப்பெரும் வகை உண்டல்லவா, இவற்றுள் ஏதேனும் ஒருவகையான ஆட்சி முறைதான்,

எந்த ஒரு நாட்டிலும் நடைபெறுதல் கூடும்; அப்படித் தான் நடைபெற்று வருகிறது. உலகத்துப் பெரும் பாலான நாடுகளில் ஜன ஆட்சியும், ஒரு சில நாடுகளில் மன்னராட்சியும் முறையே நடைபெற்று வருகின்றன. பிரபுத்துவ ஆட்சியென்பது அடியோடு மறைந்துவிட்டதென்று சொல்லவேண்டும். ஆனால் பிரிட்டனிலோ, மேற்சொன்ன மூவகை ஆட்சி முறைகளும் கலந்து நடைபெற்று வருகின்றது. இதனைக் கலப்பு ஆட்சியென்பர் அறிஞர். அங்கு, பரம்பரை பாத்தியதையுடைய அரசர்¹ இருக்கிறார்; பிரபுக்கள் சபையாகிற லார்ட்ஸ் சபை² இருக்கிறது; ஜன சபையாகிற காமன்ஸ் சபையும் இருக்கிறது. இம்மூன்றனுள், முதலிரண்டுக்கும் வரம்பிட்ட சில அதிகாரங்களே இருக்கின்றனவென்றாலும், இவை, ராஜ்ய நிருவாகத்தில் பங்கு கொள்ளும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கின்றன. உண்மையில், ஜன சபையாகிற காமன்ஸ் சபைக்குத்தான் அதிகமான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தை நடத்துவதும், சட்ட நிர்மாணம் செய்வதும் இந்தச் சபைதான். இதனால் ஜனநாயக ஆட்சியே, அதாவது ஜனப் பிரதிநிதித்துவ ஆட்சியே பிரிட்டனில் நடைபெறுகிறதென்பது நிச்சயம். ஆயினும் இந்த ஆட்சியில், மன்னராட்சியின் அமிசங்களும், பிரபுத்துவ ஆட்சியின் சின்னங்களும் சேர்ந்திருக்கின்றன. ஓர் அறிஞன் கூறுகிறமாதிரி பிரிட்டிஷ் ஜனநாயக ஆட்சி “ஒரு விநோதமான பிராணி.” நீண்ட காலமாகவே இப்படி நடைபெற்று வருகிறது.

1 அரசர் (மதுனர்) என்று வரும் இடங்களில், அரச பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவர் யாரோ அவரையே கொள்க. அரச பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவர் அரசராகவும் இருக்கலாம். அரசியாகவும் இருக்கலாமல்லவா?

உலகத்துப் பல நாடுகளிலும் அரசியல் சம்பந்தப் பட்ட மட்டில் எத்தனையோ விதமான மாறுதல்கள் காலக்கிரமத்தில் ஏற்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆனால் பிரிட்டனிலோ நூற்றாண்டுகள் கணக்காக, இந்தக் கலப்பு ஆட்சிமுறையே, எவ்வித மாற்றத்தையும் அடையாமல் ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகிறது. இதன் ரகசியமென்ன? இதற்கு ஆங்கில அறிஞ னொருவன் பின்வரும் காரணத்தைக் கூறுகிறான் :—

“இந்த(க் கலப்பு) அரசியல் திட்டத்தை நாம்— அதாவது பிரிட்டிஷார்—ஏன் நீண்ட காலமாகச் சகித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோமென்றால், மிகத்தான மாறுதல்கள் ஏற்பட்ட காலத்தில்கூட ஒழுங்காக வேலை செய்து வந்த ஸ்தாபனங்கள், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்கும் இசைந்து போதல் கூடும், அதனால் இந்த ஸ்தாபனங்களை அப்படியே வைத்துக் காப்பாற்றி வருதலே சிறந்தது என்ற நம்பிக்கை நமக்கு ஏற்பட்டிருப்பதனால்தான் புதிதாகக் கண்டுபிடிப்பதையல்ல, சமய சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றூற் போல் வளைந்து கொடுத்துக் கொண்டு போவதையே நாம் ஒரு பொது விதியாகக் கொண்டிருக்கிறோம். நமது (அரசியல்) ஸ்தாபனங்கள், அயலார் கண்களுக்கு எப்படிப்படுகின்றன என்பதை நாம் முக்கியமாகக் கொள்ளவில்லை. அவை எப்படி நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைப்பற்றி நாம் என்ன தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோமோ அதையே முக்கியமாகக் கொண்டிருக்கிறோம்.”

பொதுவாகவே, பிரிட்டிஷ அரசியல் அமைப்பை, வளைந்து கொடுக்குந் தன்மையது, எந்த நிலைமைக்கும் ஈடு கொடுக்குஞ் சக்திவாய்ந்தது என்று அரசியல் பண்டிதர்கள் வருணிப்பார்கள். இதனால், இந்த வளைந்து கொடுக்குந் தன்மையினால், நன்மைகளு

முண்டு ; தீமைகளுமுண்டு. அதுபோலவே, கலப்பு ஆட்சி முறையினால் சாதகங்களும் இருக்கலாம் ; பாதகங்களும் இருக்கலாம். இவைபற்றிய ஆராய்ச்சி இங்குத் தேவையில்லை.

பார்லிமெண்ட், எப்படித் தோன்றி, எப்படி வளர்ந்து இப்பொழுது எந்த நிலையை அடைந்திருக்கிறது? முக்கியமான அமிசங்களை மட்டும் கவனித்துக் கொண்டு செல்வோம்.

ஆதியில் இங்கிலாந்தில் ஆண்ட அரசர்கள், மடாதிபதிகளென்ன, பிரபுக்களென்ன, அரண்மனை உத்தியோகஸ்தர்களென்ன, இப்படிப்பட்டவர்களில் தங்களுக்கிஷ்டமானவர்களை, தங்களுக்கிஷ்டமானபோது ஒரு சபையாகக் கூட்டி, ராஜ்ய விவகாரங்களைப்பற்றி அந்தச் சபையுடன் கலந்து பேசி ஆட்சி நடத்தி வந்தார்கள். இங்ஙனம் கூட்டப் பெற்ற சபை 'அறிஞர் சபை'¹ என்ற பெயரால் அழைக்கப்பெற்றது. ஏறக்குறைய கி. பி. பன்னூராவது நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி வரை இந்தச் சபை நடைபெற்று வந்தது. இதற்குப் பிறகு இந்தச் சபை ஒரு 'மகா சபை'² யாக மாறியது. பெயரில்தான் மாற்றமேயொழிய அமைப்பில் எவ்வித மாற்றமுமில்லை. அதாவது மேற்சொன்ன மடாதிபதிகள், பிரபுக்கள், அரண்மனை உத்தியோகஸ்தர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களே இந்த மகா சபையினராக இருந்தார்கள். இவர்கள்தான், சமுதாயத்தின் மேல் வரிசையினரான இவர்கள்தான், ராஜ்யத்தின் நன்மைக்குகந்த யோசனைகளைச் சொல்லத் தகுதியுடையவர்களென்று அப்பொழுது கருதப்பட்டு வந்தது.

அரசர்களிற் சிலர், இந்த மகா சபையினரை ஆலோசனை கேட்டு வந்தனரேயாயினும், தங்களிஷ்டத்

1 Witenagemot (Witan.)

2 Great Council.

திற்கே காரியங்களை நடத்தி வந்தனர் ; தங்களிஷ்டப்படி பிரபுக்களிடமிருந்து பணம் வசூலித்து வந்தனர். இவற்றைப் பிரபுக்கள் விரும்பவில்லை ; கிளர்ச்சி செய்தனர். இதன் விளைவாக 1215-ஆம் வருஷம் ஒரு சாஸனம் வெளியிடப்பெற்றது. இதற்கு 'மகா சாஸனம்'¹ என்று பெயர். இதில், அரசர்களின் உரிமைகளும் பிரபுக்களின் உரிமைகளும் முறையே வரையறுக்கப்பட்டன ; பிரபுக்களின் ஆலோசனையை அனுசரித்தே அவர்களிடமிருந்து பணம் வசூலிப்பது முதலான நடவடிக்கைகளை அரசர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. சாதாரண ஜனங்கள் பிற்காலத்தில் அனுபவித்து வரக்கூடிய சில உரிமைகளின் அமிசங்கள் இந்தச் சாஸனத்தில் காணப்பட்டபோதிலும், பொதுவாக இதனை அரசர்களுக்கும் பிரபுக்களுக்கும் ஏற்பட்ட ஒரு சமரச ஒப்பந்தம் என்றே சொல்லவேண்டும்.

ஆனால் இதிலிருந்து இரண்டு நியதிகள் ஏற்பட்டன. ஒன்று, அரசர்கள், தங்களிஷ்டத்திற்கு ஆண்டு வந்தது போய், ஓர் ஏற்பாட்டிற்குட்பட்டு அல்லது ஒரு வரம்பிற்குட்பட்டு ஆளவேண்டுமென்பது ; மற்றொன்று, அரசர்கள் தங்களிஷ்டத்திற்குப் பிரபுக்களைக் கலந்தாலோசிக்கலாம் என்பது போய், கட்டாயம் கலந்தாலோசிக்கவேண்டுமென்பது. அதாவது அரசர்கள் சட்டத்திற்குட்படுத்தப் பெற்றார்கள் ; பிரபுக்கள் ஆலோசிக்கப்படும் உரிமை பெற்றார்கள்.

இந்தச் சாஸனம் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட போதிலும், அரசபீடமும், மதபீடமும் சேர்ந்துகொண்டு, இதனை அமுலுக்கு வரவிடாமல் செய்தன. இது பிரபுக்களுக்கு மனக் கசப்பாயிருந்தது. மேற்படி சாஸனத்தை

நடைமுறையில் கொணர முயற்சி செய்தனர். இதற்காக, மத்திய வகுப்பினரிற் சிலருடைய ஆதரவையும் பெற்றுக்கொண்டனர். இதுகாறும் தாங்கள் செலுத்திவந்த ஆதிக்கத்தையும் அனுபவித்து வந்த சலுகைகளையும் ஊர்ஜிதம் செய்துகொள்ளும் வகையில், அரசருடைய ஆலோசனை சபையை, அதாவது மகாசபையைத் திருத்தி அமைக்கச் செய்தனர். இதன்மூலம் அரசு பீடமும் பிரபு வர்க்கமும் ஒன்றுசேர்ந்துகொண்டன.

இப்படி ஒன்று சேர்த்துகொண்டது, பிரபுக்களிலேயே முற்போக்கான எண்ணமுடைய சிலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. பாதிரிமார்களிற் சிலரும், நாட்டாண்மைக்காரரும், முக்கிய நகரங்களின் பிரமுகர்களிற் சிலரும் இவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டனர். சேர்ந்துகொண்டு மேற்படி ஒற்றுமையை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்தனர். இதன் விளைவாக, மகாசபையில் நாட்டாண்மைக்காரரும் நகரப் பிரமுகர்களும் இடம் பெற்றார்கள். இங்ஙனம் அமைப்பில் சிறிது விரிவடைந்த இந்த மகாசபையே பார்லிமெண்ட் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பெற்றது. இப்படி அழைக்கப்பெற்றது உத்தேசமாக 1240-ஆம் வருஷமாக இருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது.¹ எனவே, பார்லிமெண்ட் தோன்றியது பதின்மூன்றாவது நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் என்று நாம் கொள்ளலாம்.

1 பார்லிமெண்ட் என்ற பெயரை முதன் முதலாக உபயோகத்திற்குக் கொண்டுவந்தவன் மாத்யூ பாரிஸ் (Mathew-Paris) என்பவன். இவன், அப்பொழுது அரசு பீடத்தில் அமர்ந்திருந்த மூன்றாவது ஹெட்ரி (Henry III 1207-1272) யினுடைய நெருங்கிய நண்பன்; பாதிரி; உலக சரித்திரத்தை எழுதியவன்; இந்தச் சரித்திரத்தின் பிற்பகுதியில் இங்கிலாந்தைப் பெரிதும் புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறான்.

இப்படித் தோன்றியபோதிலும், இஃது ஒழுங்கான ஒரு ஸ்தாபனமாக, அரசு பீடத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற பிரதிதித்துவ சபையாக அமைந்தது மேற்படி நூற்றாண்டின் கடைசியில்தான். சரியாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், 1295-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் இருபத்தேழாம் தேதி, அப்பொழுது ஆட்சி புரிந்து வந்த முதலாவது எட்வர்ட்¹ மன்னனால், அவன் வசித்து வந்த வெஸ்ட் மினிஸ்ட்டர் அரண்மனையில்² கூட்டப் பெற்ற சபையே ஒழுங்கான பார்லிமெண்ட். இதனை 'பெரிய பார்லிமெண்ட்' அல்லது 'மாதிரி பார்லிமெண்ட்'³ என்று அழைப்பார்கள். இதனைத்தான், முதன்முதலாக ஏற்பட்ட தேசிய மகாசபையென்று கொல்லவேண்டும். பார்லிமெண்ட்டின் சரியான சரித்திரம் இந்த 'மாதிரி பார்லிமெண்ட்டி'லிருந்தே துவங்குகிறது.

இந்த 'மாதிரி பார்லிமெண்ட்டி'ல் மொத்தம் ஆஜராயிருந்தவர்கள் நூற்றுநாற்பது பேர்தான். இவர்களும் யார்? பிரபுக்கள், நாட்டாண்மைக்காரர், நகரப் பிரமுகர்கள் முதலியோரே. அதாவது, சமுதாயத்தின் மேல் வரிசையிலுள்ளவர்களுடையவும், அவர்களைச் சார்ந்திருந்த ஒரு சிலருடையவும் பிரதிநிதிச் சபையாகவே இந்த மாதிரி பார்லிமெண்ட் இருந்தது. ஆனாலும், பார்லிமெண்ட்டின் சரித்திரப் போக்கில், இந்த 'மாதிரி பார்லிமெண்ட்' முதல் துறை; முக்கியமான துறை. ஏனென்றால், பார்லிமெண்ட், பிரதிநிதித்துவமுடைய ஸ்தாபனமாக இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை, அதாவது அரசருக்கு இஷ்டப்பட்டவர்களைக் கொண்ட ஸ்தாபனமாக மட்டும் இருக்கக் கூடாது, தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக்

1 Edward I 1239-1307.

2 Westminster Palace.

3 Great Parliament or Model Parliament.

கொண்ட ஸ்தாபனமாகவும் இருக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை, ஸ்தூலமாக, ஒரு வரம்புக்குட்பட்டு, அரசபீடம் ஏற்றுக்கொண்டு அதனை நடைமுறையில் கொண்டுவரத் துணிந்தது இந்த 'மாதிரி பார்லிமெண்ட்டி'லிருந்துதான்.

பதின்மூன்றாவது நூற்றாண்டுக்குப் பின் வந்த அரசர்களிற் சிலர், பார்லிமெண்ட்டின் பிரதிநிதித்துவத் தன்மையை ஒப்புக்கொண்டார்களேயாயினும், அதன் விருப்பத்தை அனுசரித்து ஆட்சி நடத்த ஒருப் படவில்லை; தங்களிஷ்டத்திற்கே அநேக காரியங்களை நடத்தி வந்தனர். ஆனால்பார்லிமெண்ட்டோ "அரசரைப் பற்றியும், ராஜ்யத்தைப் பற்றியும், ராஜ்யத்தின் பாதுகாப்பைப் பற்றியுமான சகல விஷயங்களும் பார்லிமெண்ட்டின் ஆலோசனைக்குரியவை, பார்லிமெண்ட்டினால் முடிவு செய்யப்படவேண்டியவை" என்று தன்னுடைய உரிமைகளை இடைவிடாமல் வலியுறுத்திக் கொண்டு வந்தது. இதனால் அரசபீடத்திற்கும் பார்லிமெண்ட்டுக்கும் அடிக்கடி பிணக்குகள் ஏற்பட்டு வந்தன.

பதினேழாவது நூற்றாண்டில், பார்லிமெண்ட்டின் சம்மதத்தைப் பெறாமல், அரசர்கள், தங்களிஷ்டத்திற்கு வரி விதிக்கலாமா என்ற பிரச்சனை எழுந்தது. இந்தப் பிரச்சனையை, ஒரு பெரிய சச்சரவாக முற்றச் செய்தவன் முதலாவது சார்லஸ்¹ மன்னன். இவன், பிரிட்டனின், கடலோரப் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு, கப்பல்களை பந்தோபஸ்துடன் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக 'கப்பற் பணம்'² என்ற பெயரால் ஒரு வரி விதித்தான். இதனால் ஜனங்களின் வெறுப்பைச் சம்பாதித்துக்கொண்டான்; பார்லி

1 Charles-I 1600-1649.

2 Ship-money.

மெண்ட்டையும் விரோதித்துக்கொண்டான். கடைசியில், பார்லிமெண்ட்டே இவனைச் சிரச்சேதம் செய்து விடும்படி உத்தரவிட்டது.

வரி விதிக்கும் அதிகாரத்தைப் பற்றிய இந்தப் பிரச்சனையானது, பின்னர், அரசாங்கத்தை நடத்துவது யார். அரசரா, பார்லிமெண்டா என்ற பிரச்சனையாக விரிந்து, கடைசியில் பார்லிமெண்ட்டுக்கே அந்த அதிகாரம் உண்டு, அரசர் பார்லிமெண்ட்டுக்குட்பட்டவரே என்று முடிந்தது. இது பார்லிமெண்ட்டின் சரித்திரப் போக்கில் இரண்டாவது துறை. பதினேழாவது நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்தத் துறையை யடைந்தது பார்லிமெண்ட்.

இந்தப் பதினேழாவது நூற்றாண்டில், பார்லிமெண்ட்டைப் பொறுத்த மட்டில் வேறு பல முக்கியமான சம்பவங்களும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இந்த நூற்றாண்டில், பார்லிமெண்ட்டுக்குள்ளேயே, காமன்ஸ் சபை முக்கியத்துவம் பெற்றது: இதன் உரிமைகளும் அதிகாரங்களும் அதிகரித்தன.¹ ஆனால் இவைகளுக்காக அரசு பீடத்துடன் இது பல பூசல்களை நடத்த வேண்டியிருந்தது.

மற்றும் இந்த நூற்றாண்டில், பார்லிமெண்ட்டுக்கு—கட்டடத்திற்கும் அங்கத்தினர்களுக்கும்—ஒரு பெரிய ஆபத்து ஏற்பட இருந்தது. நல்ல வேளையாக இந்த ஆபத்து நிகழவில்லை. எப்படியென்றால், 1605-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் ஐந்தாம் தேதி, பார்லிமெண்ட் கூடுவதாக இருந்தது. அன்று பார்லி

1 பதினேழாவது நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்திலிருந்தே லார்ட்ஸ் சபை வேறுகளும், காமன்ஸ் சபை வேறுகளும் பிரிந்து நடையெற்று வந்தன என்பதைப் பிந்திக் கூறுவோம். *

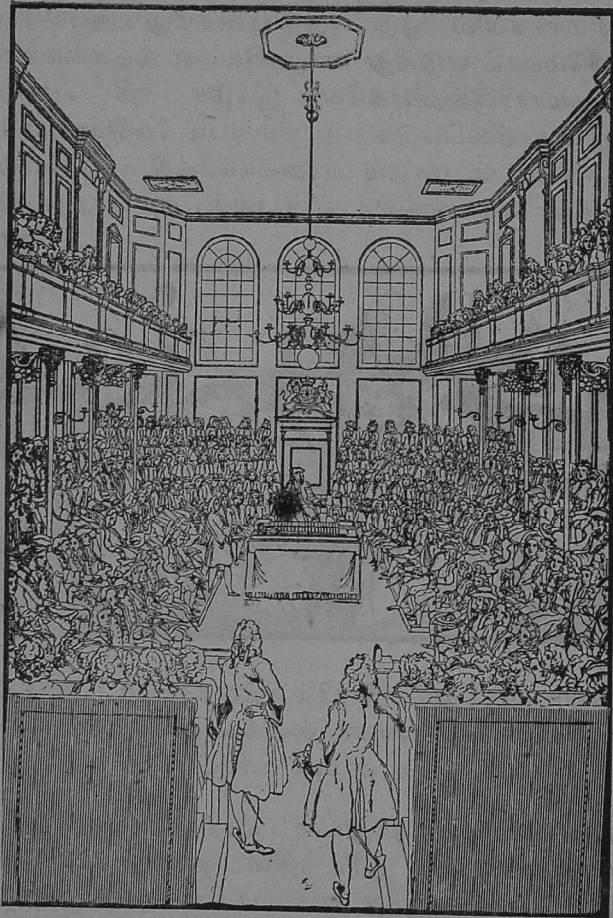
மெண்ட் கட்டடத்தை வெடி மருந்து வைத்துத் தகர்த்து விடவேண்டுமென்று ஒரு சிலர் சேர்ந்து சதி செய்தனர். பாதிரிமார்களில் ஒரு பகுதியினர்மீது அப்பொழுது பார்லிமெண்ட் எடுத்து வந்த சில நடவடிக்கைகளுக்கு விரோதமாயிருந்தவர்களே இந்தச் சதி செய்தனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. மேற்படி தேதிக்கு முந்தின நாள்—நவம்பர் மாதம் நான்காந்தேதி—சதியினரில் ஒருவனான கை பாக்ஸ்¹ என்பவன், முப்பத்தாறு

‘வெடி மருந்துச் சதி’யில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்: குல்லாய்மேல் புள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறவன் தான் கை பாக்ஸ்.

பீப்பாய் வெடி மருந்துடன், பார்லிமெண்ட் கட்டடத்தின் அடியிலுள்ள ஒரிடத்தில் ஒளிந்து கொண்டிருந்தான். இவன்—இந்த கை பாக்ஸ்—நல்ல செல்வாக்குள்ள ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தவன். ஒரு வக்கீலாகவும் தொழில் நடத்தியவன். ஸ்பெயின் தேசத்து ராணுவத்தில் சிறிது காலம் சேவை செய்து, அஞ்சா

1 Guy Fawkes 1570-1606.

1742-ஆம் வருஷம் நடைபெற்ற காமன்ஸ் சபை.

நெஞ்சம் படைத்த வீரன் என்ற பெயரையும் வாங்கியவன். இவனை, தாமஸ் விண்ட்டர்¹ என்பவன், இந்தச் சதியில் இழுத்துவிட்டு மூல புருஷனாக்கினான். கடைசியில், இந்தச் சதியை அரசாங்க ஒற்றர்கள் முன் கூட்டியே கண்டுபிடித்துவிட்டனர். கைபாக்ஸும், இவனோடு சம்பந்தப்பட்ட சிலரும் கைது செய்யப்பட்டனர். மரண தண்டனையடைந்தனர் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? இந்தச் சதி 'வெடிமருந்துச் சதி'² என்று அழைக்கப்படுகிறது.

1832-ஆம் வருஷம், புதிய சீர்திருத்தச் சட்டமொன்று அமுலுக்கு வந்தது. இதன்படி ஓட்டர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாயிற்று. தொழில் நடத்துவோர், வியாபாரிகள் முதலியோர் பார்லிமெண்டில் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றார்கள்: பொதுவாக, மத்திய வகுப்பினர், அரசாங்க நிருவாகத்தில் பங்கு கொள்ளும் உரிமையையடைந்தார்கள். இந்தச் சீர்திருத்தச் சட்டம், பார்லிமெண்டின் சரித்திரப் போக்கில் மூன்றாவது துறை.

இந்தப் பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டில் — 1834-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் பதினாறந்தேதி-தூரதிருஷ்டவசமாக பார்லிமெண்ட்கட்டடத்தின் பெரும்பகுதி நெருப்புக்கு இரையாகி விட்டது. பின்னர் இது புனர் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டது.¹

1918-ஆம் வருஷம், இருபத்தோரு வயதடைந்த எல்லாரும், அதாவது ஆண்கள் எல்லாரும் ஓட்டுரிமை பெற்றார்கள். இதன்மூலம் சமுதாயத்தின் கீழ் வரிசையிலுள்ளவர்களும் அரசாங்க நிருவாகத்தில் பங்கு கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் பெற்றார்கள். பார்லிமெண்டின் சரித்திரப் போக்கில் இது நான்காவது துறை.

1 Thomas Winter.

2 Gunpowder Plot.

3 இதன் ஒரு பகுதி 1941-ஆம் வருஷம் ஜெர்மன் ஆகாய வீமானக் குண்டுகளால் நாசமாக்கப்பட்டது என்பது பின்னர் சொல்லப்படுகிறது.

ஒரு வேடிக்கை பார்த்தீர்களா, வாசகர்களே! பல துறைகளிலும் முற்போக்கடைந்திருப்பதாகக் கருதப்படுகிற பிரிட்டிஷார், வெகு காலம் வரை, பெண்மக்களுக்கு ஒட்டுரிமை வழங்க மறுத்து வந்தனர். இதற்காக, ஒட்டுரிமை பெறுவதற்காக, பெண்கள் செய்து வந்த கிளர்ச்சியானது, பலாத்காரத்தின் எல்லையைக்கூடத் தொட்டுவிட்டது. இந்தக் கிளர்ச்சியின் பயனாக 1918-ஆம் வருஷம், முப்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட ஸ்திரீகளுக்கு மட்டும் ஒட்டுரிமை வழங்கப்பட்டது. பின்னர் 1928-ஆம் வருஷம், இருபத்தோரு வயதடைந்த பெண்களுக்கும், ஆண்களைப் போல ஒட்டுரிமையுண்டு யென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ஆக, ஒரு சிலருடைய ஆலோசனை சபையாக முனைத்த பார்லிமெண்ட், இப்பொழுது சர்வ ஜனப் பிரதிநிதிச்சபை என்னும் மரமாக வளர்ந்திருக்கிறது. இப்படி வளர்வதற்கு ஏறக்குறைய ஏழுநூறு வருஷ காலம் பிடித்தது. இதற்காக எத்தனையோ போராட்டங்களை இது நடத்தவேண்டியிருந்தது. உண்மையில், பார்லிமெண்ட் வளர்ந்த கதை, பிரிட்டிஷ் மக்களுடைய உரிமைப் போராட்டத்தின் சரித்திரமேயாகும். இந்தப் போராட்டத்தின் அடையாளங்கள், பார்லிமெண்ட்டின் நடைமுறையில் சில சம்பிரதாயங்களாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன; எப்பொழுதும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருமென்று கூறலாம். இந்தச் சம்பிரதாயங்கள் பார்ப்பதற்கும் கேட்பதற்கும் வெகு விநோதமாயிருக்கும். ஆனால் பிரிட்டிஷ்மகாஜனங்கள் சம்பிரதாயங்களில் ஊறிப்போனவர்கள். உரிய இடங்களில் இந்தச் சம்பிரதாயங்களை விளக்குவோம்.

பார்லிமெண்ட்டின் உரிமைகளும் அதிகாரங்களும் அதிகப்பட அதிகப்பட, அதே விகிதாசாரத்திற்கு

அரசர்களுடைய உரிமைகளும் அதிகாரங்களும் குறைந்துகொண்டு வந்தன. இதே பிரகாரம், லார்ட்ஸ் சபையின் உரிமைகளும் அதிகாரங்களும் சுருங்கச் சுருங்க, காமன்ஸ் சபையின் உரிமைகளும் அதிகாரங்களும் விரிந்துகொண்டு வந்தன. இப்பொழுது காமன்ஸ் சபைதான், பூரண உரிமையுடையதாகவும், சர்வ அதிகாரங்களைக் கொண்டதாகவும் இருக்கிறது. முதலிற் சொன்னபடி, அரசருக்கிருக்கும் அதிகாரங்களும், லார்ட்ஸ் சபையின் அதிகாரங்களும் பெயரளவுக்கே இருக்கின்றனவென்று சொல்ல வேண்டும்.

பதின்மூன்றாவது நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் தோன்றிய பார்லிமெண்ட்டானது, அடுத்த நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் வரையில், ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டு காலம் ஒரே சபையாகக் கூடிவந்தது. பின்னர் லார்ட்ஸ் சபையென்றும் காமன்ஸ் சபையென்றும் இரண்டு கிளைகளாகப் பிரிந்தது. பரம்பரைப் பிரபுக்களும் முக்கிய பாதிரிமார்களும் லார்ட்ஸ் சபை அங்கத்தினராயினர்; நாட்டாண்மைக்காரரும் நகரப் பிரமுகர்களும் காமன்ஸ் சபை அங்கத்தினராயினர். இந்த இரண்டு கிளைகளுடனேயே பார்லிமெண்ட்ட் நாளது வரை நடைபெற்று வருகிறது.

பார்லிமெண்ட்ட், ஆரம்பத்தில் எப்படி இருந்தது, இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்பதை ஒப்பிட்டு வேறொரு வகையாக வரிசைப்படுத்திக் காட்டினால், அப்பொழுது வாசகர்கள், இந்த பார்லிமெண்ட்ட், தனது உரிமைகளுக்காகவும், அதிகாரங்களைப்பெறவும், சென்ற ஏழு நூறு வருஷ காலமாக எத்தகைய மகத்தான போராட்டங்களை நடத்தியிருக்க வேண்டுமென்பதைச் சுலபமாகத் தெரிந்துகொண்டுவிடுவார்கள்.

1. பார்லிமெண்ட், ஆரம்பத்தில், சமுதாயத்தின் மேல் படியிலுள்ள ஒரு சிலருடைய சபையாக மட்டும் இருந்தது. தற்போது, சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எல்லா ருடைய சபையாகவும் இருக்கிறது.

2. முந்தி, அரசர் இஷ்டப்பட்டால் பார்லிமெண்ட் டைக் கூட்டலாம். இப்பொழுது, அவர் கட்டாயம் கூட்டியே ஆகவேண்டும்.

3. முன்னர், இஷ்டப்பட்ட காலங்களில் கூட்டலாம். இப்பொழுது குறிப்பிட்ட காலங்களில் ஒழுங்காகக் கூட்டவேண்டும்.

4. முந்தி, அரசரால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களே பார்லிமெண்ட்டின் அங்கத்தினராயிருந்தார்கள். இப்பொழுது ஜனங்களால் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள் அங்கத்தினராயிருக்கிறார்கள்.

5. முன்னர், ராஜ்ய நிருவாக சம்பந்தமான சகல அதிகாரங்களும் அரசரிடத்திலேயே இருந்தன. இப்பொழுது, அந்த அதிகாரங்கள் பெயரளவுக்கு அரசரிடத்தில் இருக்கின்றனவே தவிர, உண்மையில் பார்லிமெண்ட்டின் கையிலேயே இருக்கின்றன. அரசர், பார்லிமெண்ட்டின் சார்பாக அரசாங்கத்தை நடத்தும் மந்திரிமார்கள் கூறும் யோசனைப்படியே எந்த ஒரு காரியத்தையும் செய்யவேண்டியவராயிருக்கிறார். அந்த மந்திரிமார்களோ, பார்லிமெண்ட்டுக்குப் பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

6. முந்தி, லார்ட்ஸ் சபைக்கே அதிகமான அதிகாரங்கள் இருந்தன. இப்பொழுது, காமன்ஸ் சபைக்கே அதிகமான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன.

7. முன்னர், அரசாங்கத்தின் உயர் பதவிகள், உயர்குடிப் பிறந்தவர்களுக்கே அதிகமாக வழங்கப் பட்டன. ஏனென்றால், அரசரிடத்திலேயே இந்தப் பதவி வழங்கும் அதிகாரம் இருந்தது. இப்பொழுது இந்த அதிகாரம் பார்லிமெண்ட்டுக்கு வந்துவிட்ட படியால், தகுதியுடையவர்களுக்கே பதவிகள் வழங்கப் படுகின்றன. ஒரு தேர்தலுக்குப் பிறகு, புதிதாக அரசாங்கம் அமைக்குமாறு அரசரால் அழைக்கப்படுகின்றவர், அதாவது பிரதம மந்திரிப் பதவியை ஏற்றுக் கொள்கிறவர், அநேகமாக காமன்ஸ் சபை அங்கத்தினராயிருப்பதைத் தற்போது காணலாம்.

பார்லிமெண்ட்டின் கூட்டங்கள் வழக்கமாக எங்கே நடைபெற்று வருகின்றன? லண்டன் மாநகரத்தைச் சேர்ந்தாற்போல் தேம்ஸ்¹ நதிக்கரை மீதுள்ள வெஸ்ட் மினிஸ்ட்டர் அரண்மனையில். இந்த அரண்மனையையும் இதனைச் சேர்ந்த கட்டடங்களையும் ஒரு தொகுப்பாக 'பார்லிமெண்ட் மாளிகைகள்'² என்று அழைப்பார்கள். இந்த அழகான அரண்மனையில் தான் லார்ட்ஸ் சபையும் காமன்ஸ் சபையும் வெவ்வேறான மண்டபங்களில் கூடுகின்றன. இந்த மண்டபங்களைத் தவிர பார்லிமெண்ட்டின் கமிட்டி கூட்டங்கள் நடைபெறுவதற்கான விசாலமான அறைகளென்ன, மந்திரி மார்கள், அங்கத்தினர்கள் இவர்களின் உபயோகத்திற்கான அறைகளென்ன, புத்தகசாலை, வாசகசாலை முதலியனவற்றைக் கொண்டிருக்கும் அறைகளென்ன, சாப்பாட்டு அறைகளென்ன, ஓய்வுகொள்வதற்கான அறைகளென்ன இப்படிப் பல அறைகள் இருக்கின்றன. இந்த அரண்மனை அமைந்திருக்கும் இடத்தின் மொத்த விஸ்தீரணம் சுமார் எட்டு ஏக்கர். இந்த அரண்மனையில் உள்ள அறைகளின்

1 Thames.

2 Houses of Parliament.

எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய ஆயிரம்; விசாலமான மண்டபங்கள் (ஹால்கள்) பதினான்கு. இந்த அறைகளுக்கும் மண்டபங்களுக்கும் காற்றும் வெளிச்சமும் தரும் வெளி முற்றங்கள் பதினொன்று. இவை தவிர, பார்லிமெண்ட்டின் உத்தியோகஸ்தர்கள் வசிப்பதற்கென்று தனித்தனிக் கட்டடங்கள் இருக்கின்றன.

பார்லிமெண்ட் கட்டடத்தைப் பற்றிய இந்த வருணனையெல்லாம் 1941-ஆம் வருஷம் வரைதான் முற்றிலும் பொருந்தும். இதற்குப் பிறகு முற்றிலும் பொருந்தாவிட்டாலும் பெரும்பாலும் பொருந்தும் என்று சொல்லலாம். ஏனென்றால், மேற்படி வருஷம் மே மாதம் பத்தாந்தேதி ஜெர்மன் ஆகாய விமானங்களின் குண்டு வீச்சினால், காமன்ஸ் சபை நடைபெற்று வந்த மண்டபம் நாசமாகி விட்டது. இதற்குப் பதில் பழைய மாதிரியே புதிய கட்டடம் ஒன்று நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு அதில்தான் இப்பொழுது காமன்ஸ் சபை நடைபெற்று வருகிறது.¹

புதிய கட்டடம் கட்டி முடியும் வரையில், காமன்ஸ் சபை, முந்தி லார்ட்ஸ் சபை கூடி வந்த இடத்திலே கூடி, தன் அலுவல்களை நடத்தி வந்தது, லார்ட்ஸ் சபையோ, அரண்மனையில் வேறொரு சிறிய மண்டபத்தில் கூடி வந்தது.²

1 இந்தப் புதிய கட்டடத்திற்குக் கால்கோல் விழா 27-5-1948ல் நடைபெற்றது. கட்டடம் கட்டி முடிந்து 26-10-50ல் திறப்பு விழா நடைபெற்றது.

2 பார்லிமெண்ட்டைத் திறந்து வைப்பது என்ற ஒரு சடங்கு நடைபெறும். பெரும்பாலும் மன்னர் பிரானே நேரில் வந்து இந்தச் சடங்கை நடத்தி வைப்பார். அப்பொழுது அவர் ராஜாங்க உடையுடன் இருக்க வேண்டுமென்பது நியதி. இந்த உடையை அவர் தரித்துக்கொள்வதற்கென்று, பார்லிமெண்ட் கட்டடத்திற்குள்ளேயே விசாலமான அறையொன்று உண்டு. இதற்கு 'அரசர் உடையணியும் அறை' (King's Robing Room) என்றே பெயர். இதில்தான் லார்ட்ஸ் சபை கூடி வருகிறது. இந்தப் பெரிய அறையையே சிறிய மண்டபம் என்று மேலே அழைத்திருக்கிறோம்.

இந்த இட மாற்றத்தினால், இரண்டு சபைகளின் நடை முறைகள், சம்பிரதாயங்கள் முதலியவை சிறிதும் மாறவில்லை. அங்கத்தினர்களுக்குச் சில அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அவ்வளவுதான். ஆனால் இவர்கள் இவற்றைப் பொருட்படுத்தவில்லை. கருமமே கண்ணாயிரர் பிரிட்டிஷார்.

அரசாங்கத்தை நடத்துவதும், சட்டதிட்டங்களி யற்றும் அதிகாரத்தையுடையதுமான ஒரு மகா சபைக்குத் தனியான ஒரு கட்டடம் இல்லையா? அரண்மனையில் ஏன் கூடவேண்டும்? அரசர் வசிக்கு மிடமல்லவோ அரண்மனை? நியாயமான கேள்விகள் இவை. முதலாவது, அரசர் இப்பொழுது இந்த அரண்மனையில் வசிக்கவில்லை. இரண்டாவது, இங்கே கூடுவது ஒரு வழக்கமாகிவிட்டது. எப்படி யென்று கேட்கிறீர்களா? கூறுவோம்.

ஆரம்பத்திலிருந்து அரசர்கள், தாங்கள் வசித்து வந்த அரண்மனையிலேயே தங்கள் ஆலோசனை சபை யைக் கூட்டி வந்தார்கள். பின்னர் இந்த ஆலோசனை சபை பார்லிமெண்ட்டாக உருக்கொண்டு, எண்ணிக்கை, செல்வாக்கு, அதிகாரம் இவைகளில் படிப்படியாக பலம் பெற்று வந்த காலத்திலும் இங்கேயே—அரசர்கள் வசித்து வந்த அரண்மனையிலேயே—கூடிவரலாயிற்று. முதலாவது எட்வர்ட் மன்னன், 'மாதிரி பார்லிமெண்ட்'டைக் கூட்டியது, தான் வசித்து வந்த வெஸ்ட் மினிஸ்ட்டர் அரண்மனையிலேயே என்பது நேயர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும். தலைமுறை தலைமுறையாக வெஸ்ட் மினிஸ்ட்டர் அரண்மனையில் வசித்து வந்த அரச குடும்பமானது, 1837-ஆம் வருஷம், அதாவது 1834-ஆம் வருஷம் ஏற்பட்ட தீ விபத்துக்குப் பிறகு இந்த

அரண்மனைக்குச் சுமார் ஒருமைல் தொலைவிலுள்ள பக்கிங்ஹாம் அரண்மனைக்கு¹ மாறிவிட்டது. அது முதற்கொண்டு இந்த பக்கிங்ஹாம் அரண்மனையே, அரச குடும்பத்தின் லண்டன் வாசஸ்தலமாயிருந்து வருகிறது. அரச குடும்பம் வேறு இடத்திற்கு மாறி விட்டபோதிலும், பார்லிமெண்ட் என்னவோ, வழக்கமாகக் கூடிவருகிற இடத்திலேயே, அதாவது புனர் நிர்மாணஞ் செய்யப்பட்ட² வெஸ்ட் மினிஸ்ட்டர் அரண்மனையிலேயே கூடி வருகிறது. சாதாரண பாஷையில் 'ஆகிவந்த இடம்' என்று சொல்வார்களே அந்தக் காரணத்திற்காகவே இங்குக் கூடி வருகிறதென்று கூறலாம். இடத்தை, ஏன், பெயரைக் கூட மாற்ற விரும்பாத அவ்வளவு பற்றுடையவர்கள் பிரிட்டிஷார் பழமையை அனுசரிக்கிற விஷயத்தில், வெஸ்ட் மினிஸ்ட்டர் அரண்மனை முழுவதும் பார்லிமெண்ட்டின் உபயோகத்திற்காகவே இருந்துவந்த போதிலும், இது காரணமாக, பார்லிமெண்ட் கட்டடம் என்ற ஒரு பெயராலேயே இதனை அழைக்க வேண்டுமென்றாலும், இது 'வெஸ்ட் மினிஸ்ட்டர் அரண்மனை'

1 Buckingham Palace. இது தவிர, கென்ஸிங்க்ட்டன் அரண்மனையும் (Kensington Palace) மால்பரோமாளிகையும் (Marlborough House) லண்டனுக்கு மேற்கே சுமார் இருபத்தோரு மைல் தொலைவிலுள்ள விண்ட்ஸர் மாளிகையும் (Windsor Castle) அரச குடும்பத்தின் வாசஸ்தலங்களாயிருக்கின்றன. இளவரசராக யார் இருக்கிறாரோ அவருடைய வாசஸ்தலம் செயின்ட் ஜேம்ஸ் அரண்மனை (St. James Palace.)

2 இந்தப் புனர் நிர்மாண வேலை 1840-ஆம் வருஷம் துவக்கப்பட்டது. இதற்குத் திட்டம் தயாரித்துக் கொடுத்தவர் ஸர் சார்லஸ் பார்ரி (Sir Charles Barry) அகஸ்ட்டஸ் ப்யூகின் (Augustus Pugin) என்ற இருவர். 1847-ஆம் வருஷம் லார்ட்ஸ் சபையும், 1852-ஆம் வருஷம் காமன்ஸ் சபையும் முறையே கட்டி முடிக்கப்பெற்றன. இவைகளுக்காக ஏற்பட்ட மொத்தச் செலவு 21,98,000 பவுன். 1852-ஆம் வருஷம் கட்டி முடிந்த காமன்ஸ் சபை மண்டபம்தான் 1941-ஆம் வருஷம் ஜெர்மன் ஆகாயளிமானக் குண்டுகளுக்கு இரையாகியது.

என்ற பெயராலேயே அழைக்கப்படுகிறது. காரணம், வழக்கந்தான் ; சம்பிரதாயந்தான்.

இந்தப் பார்லிமெண்ட் கட்டடத்தின் நிருவாகம் யார் வசத்தில் இருக்கிறது? வேறு வேறான மூன்று அதிகாரிகள் அல்லது இலாகாக்கள் வசத்தில் இருக்கிறது. அரண்மனையல்லவா இது? இதலை (அரசர் வசிக்கும் அரண்மனையைச் சேர்ந்த) உத்தியோகஸ்தர் ஒருவருடைய நிருவாகத்தில் சில விஷயங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, பார்லிமெண்ட் கூட்டம் நடைபெறாத காலங்களில், கட்டடத்திற்குள் சென்று பார்க்க விரும்புகிறவர்கள், இவருடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் செல்லவேண்டும். அடுத்தாற்போல், கட்டடத்தை அவ்வப்பொழுது பழுது பார்த்தல், இதனுள்ளிருக்கும் தளவாட சாமான்களைச் சீர்குலை யாமல் பாதுகாத்தல் முதலிய யாவும், அரசாங்கத்தின் பொது மராமத்திலாகாவின் பொறுப்புக்குட்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாவதாக, பார்லிமெண்டின் கூட்டம் நடைபெறுகிறபோது, நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்க விரும்பும் தனிப்பட்ட நபர்கள், பத்திரிகை நிருபர்கள் முதலியோருக்கு அனுமதியளிப்பது முதலிய காரியங்களை 'சார்ஜண்ட்-அட்-ஆர்ம்ஸ்'¹ என்னும் உத்தியோகஸ்தர் கவனிக்கிறார். இவர், காமன்ஸ் சபைத் தலைவரின் - ஸ்பீக்கரின்² - அதிகாரத்திற்குட்பட்டே தமது கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்.

1 Sergeant-at-Arms.

2 Speaker. பார்லிமெண்ட் சம்பந்தப்பட்ட இந்த உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றி ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் கூறுவோம்.

இதுகாறும், பார்லிமெண்டின் பொருளைப் பற்றியும் அது கூடும் இடத்தைப் பற்றியும் ஒருவாறு தெரிந்துகொண்டோம். இனி, பார்லிமெண்ட் எப்படிக்கூடுகிறதென்பதைப்பற்றிச் சிறிது தெரிந்துகொள்வோம்.

2. தேர்தலும் மந்திரிச் சபையும்

பார்லிமெண்ட் என்று சொன்னால், அது பெரும்பாலும் காமன்ஸ் சபையையே குறிக்கும் என்று முந்திச் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த அத்தியாயத்திலும், இதைத் தொடர்ந்து ஆறாவது அத்தியாயம் வரையிலும், பார்லிமெண்ட் என்ற வார்த்தையை, காமன்ஸ் சபை என்ற அர்த்தத்திலேயே உபயோகித்திருக்கிறோம். இதை வாசகர்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

சாதாரணமாக, ஐந்து வருஷத்திற்கொருமுறை பார்லிமெண்டுக்குத் தேர்தல் நடைபெறுகிறது. இந்தத் தேர்தலின் விளைவாக புதிய பார்லிமெண்ட் கூடுகிறது. ஆக, ஒரு பார்லிமெண்ட்டின் ஆயுட் காலம் ஐந்து வருஷம்.¹

ஐந்து வருஷத்திற்கொரு தடவை ஒரு பார்லிமெண்ட் கலைந்து மற்றொரு பார்லிமெண்ட் கூடுகிற தென்பது பொது நியதியாயிருந்தாலும், அப்படியே அநேகமாக நடைபெற்று வருகிறதாயினும், சில சமயங்களில் இந்த ஐந்து வருஷத்திற்குள்ளாகவே ஒரு பார்லிமெண்ட் கலைந்து மற்றொரு பார்லிமெண்ட் கூடுவதுமுண்டு. இப்படி ஒரு தடவை மட்டுமல்ல, இரண்டு மூன்று தடவை நிகழ்வதுமுண்டு. உதாரணமாக 1922-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் ஒரு தேர்தலும், 1923-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் ஒரு

1 1911-ஆம் வருஷம் வரை ஏழு வருஷமாயிருந்தது பின்னரே ஐந்து வருஷமாக்கப்பட்டது.

தேர்தலும், 1924-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் ஒரு தேர்தலும், ஆக வருஷத்திற்கு ஒரு தேர்தல் விகிதம் மூன்று வருஷங்களில் மூன்று தேர்தல்கள் நடைபெற்றுவிட்டன. இங்ஙனமே 1929-ஆம் வருஷம் மே மாதம் ஒரு தேர்தலும் 1931-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் ஒரு தேர்தலும், 1935-ஆம் வருஷம் மே மாதம் ஒரு தேர்தலும், ஆக ஆறு வருஷத்தில் மூன்று தேர்தல்கள் நடைபெற்றன.

மேற்படி தேர்தல்கள் என்னென்ன காரணங்களுக்காக நடைபெற்றன வென்பதைப்பற்றி இங்கே விசாரித்துக் கொண்டிராமல், ஐந்து வருஷத்திற்கிடையே தேர்தல்கள் நடைபெறுமானால் அவை என்னென்ன பொதுவான காரணங்களுக்காக நடைபெறக்கூடும் என்பதை மட்டும் சுருக்கமாக விசாரிப்போம்.

தேர்தலில் எந்தக் கட்சி அதிகப்படியான ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றி யிருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியே மந்திரிச் சபையை அமைக்கிறது. எல்லா ஜனநாயக நாடுகளிலும் நடைமுறையில் இருந்து வருகிற பொது நியதி இது. இப்படி ஒரு பெரும் பான்மையான கட்சி, மந்திரிச் சபையை அமைத்து அரசாங்கத்தை நடத்தி வருகிறபோது, இடையில் ஒரு வருஷமோ இரண்டு வருஷமோ கழித்து, அதனுடைய நிருவாகப் போக்கில் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலருக்கு அதிருப்தி யுண்டாகலாம்; இதனால் பார்லிமெண்ட்டில் அது கொண்டுவரும் திட்டங்களுக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்க மறுக்கலாம். இன்னும், இந்த இடைக்காலத்தில், பெரும்பான்மைக் கட்சியில் சில ஸ்தானங்கள் காலியாதல்கூடும். காலியான ஸ்தானங்களுக்கு உப தேர்தல்கள் நடைபெற்று இவற்றில்

எதிர்க்கட்சியினர் வெற்றியடைதல் கூடும். இதனால் பெரும்பான்மைக் கட்சியின் எண்ணிக்கை பலம் குறையும். மற்றும் இந்த இடைக்காலத்தில், பெரும்பான்மைக் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர், ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக எதிர்க் கட்சியில் போய்ச் சேர்ந்து கொண்டுவிடலாம்; பார்லிமெண்ட் முன்னர்வரும் முக்கியமான பிரச்சனைகளில், அந்த எதிர்க் கட்சியினருடன் சேர்ந்து ஓட்டுச் செய்யலாம். இப்படிச் சில காரணங்களினால், பெரும்பான்மைக் கட்சியானது பலவீனமடைந்து போதல் கூடும். அப்பொழுது மந்திரிச் சபையானது, தான் இனியும் நிருவாகத்தைத் திறம்பட நடத்த முடியாதென்று உணர்ந்து, பார்லிமெண்ட்டைக் கலைத்துவிடுமாறும், புதிய தேர்தல் நடைபெறுவதற்கான உத்தரவைப் பிறப்பிக்குமாறும் மன்னருக்கு யோசனை கூறும்; புதிய தேர்தலில் இழந்துவிட்ட தன் கட்சி பலத்தை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்ளலாமென்ற நம்பிக்கையின் பேரில் தான், பார்லிமெண்ட்டைக் கலைத்துவிட வேண்டுமென்ற இந்த யோசனையை அரசரிடம் சமர்ப்பிக்கும். ஐந்து வருஷத்திற்கிடையே பார்லிமெண்ட் கலைந்து போகலாமென்பதற்கு இஃதொரு காரணம்.

இன்னும் இந்த இடைக்காலத்தில், மந்திரிச் சபையினிடம் நம்பிக்கையில்லையென்று எதிர்க் கட்சியினரால் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு அது நிறைவேறினாலுஞ் சரி, மந்திரிச் சபை ஆஜர் படுத்தும் வரவு செலவுத் திட்டம் அப்படியே நிறைவேறாவிட்டாலுஞ் சரி, அந்த மந்திரிச் சபையானது, தான் இனியும் நிருவாக பதவியிலிருப்பது தகுதியன்று என உணர்ந்து, பார்லிமெண்ட்டைக் கலைத்துவிட்டு மறு தேர்தல் நடத்துவதற்கான உத்தரவைப் பிறப்பிக்கு

மரறு மன்னருக்கு ஆலோசனை சொல்லலாம். இடைக்காலத்தில் பார்லிமெண்ட் கலைந்துபோவற்கு இஃது இரண்டாவது காரணம்.

தேர்தல் காலத்தில் ஒவ்வொரு கட்சியினரும், நாங்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்தால் இன்னின்ன மாதிரியான சட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றப் போகிறோமென்று கூறுகிறார்கள். ஓட்டர்களும், அந்தக் காரணத்திற்காகவே, மேற்படி சட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைப்பார்களென்ற காரணத்திற்காகவே அவர்களுக்கு ஓட்டுப் போடுகிறார்கள். இப்படிப் பெரும்பாலான ஓட்டர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிற பெரும்பாலான கட்சியினரிடத்திலேயே அரசாங்கத்தை நடத்தும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படுகிறது. இவர்களிலேயே மந்திரிச் சபை அமைகிறது. இந்த மந்திரிச் சபையானது, தேர்தல் காலத்தில் சொல்லப்பெறாத சட்ட திட்டங்களை, பார்லிமெண்ட்டில் தனக்குப் பெரும்பான்மையான ஓட்டு பலம் இருக்கிறதென்பதை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற முன்வந்தால், அப்பொழுது, அதனையும் அதன் கட்சியினரையும் தெரிந்தெடுத்தனுப்பிய ஓட்டர்கள் ஆட்சேபங்கிளப்பக்கூடும். இந்த ஆட்சேபங்களைப் புறக்கணித்து விட்டு ஒரு மந்திரிச் சபை, தனக்கிஷ்டமான சட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றத் துணியாது. அப்படித் துணிந்து நிறைவேற்றுமானால் அது மறு தேர்தலில் தலை காட்ட முடியாது. முந்திய தேர்தலின் போது கொடுத்த வாக்குறுதிகளினின்று மீறின குற்றத்தை அது செய்து விட்டதாக ஓட்டர்கள் கருதி, அதற்கு, அதாவது அந்தக் கட்சிக்கு அடுத்த தேர்தலில் ஓட்டுக் கொடுக்க மறுத்து விடுவார்கள். எந்த ஒரு ஜனநாயகவாதியும், தம்மை இந்த நிலைக்குட்படுத்திக் கொள்ள மாட்டார். ஆகவே, தேர்தல் காலத்தில் சொல்லப்

பெருத சட்டதிட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிற ஒரு மந்திரிச் சபை, மற்றொரு தேர்தல் நடைபெறுவதற்கான நிலைமையை உண்டுபண்ணி, அந்தத் தேர்தலில், தான் கொண்டுவர விருக்கும் புதிய சட்ட திட்டங்களை ஒட்டர்கள் முன்னிலையில் கிளத்தி, அவர்களுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறவே முயற்சி செய்யும். மற்றொரு தேர்தல் நடைபெறுவதற்கான நிலைமையை எப்படி உண்டுபண்ணுவது? பார்லிமெண்ட்டைக் கலைத்து விடுமாறு அரசருக்கு ஆலோசனை செய்வதன் மூலந்தான். இது மூன்றாவது காரணம்.

இப்படி முக்கியமான மூன்று காரணங்களுக்காக பார்லிமெண்ட் ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள் கலைதல் கூடும். இங்ஙனம் இடையிடையே பார்லிமெண்ட் கலைந்தாலும், கலைந்த பிறகு புதிதாகக் கூடும் பார்லிமெண்ட்டுக்கு, கூடுகிற தேதியிலிருந்து ஐந்து வருஷ ஆயுளுண்டு.

ஒரு பார்லிமெண்ட் கலைந்தால், அதனோடு மந்திரிச் சபையும் கலைந்துவிடும். ஆனால், பார்லிமெண்ட் கலையாமலிருக்க, மந்திரிச் சபை மட்டும் கலைந்து போதல் கூடும். உண்மையில், கலைதல் என்ற வாசகம், பார்லிமெண்ட்டுக்குத்தான் பொருந்துமே தவிர, மந்திரிச் சபைக்கு, அதன் தனிப்பட்ட முறையில் பொருந்தாது. மந்திரிச் சபையின் ராஜீநாமா அல்லது மந்திரிச் சபையின் மாற்றம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள் ஒரு மந்திரிச் சபை என்னென்ன காரணங்களுக்காக ராஜீநாமா செய்தல் கூடும்? அல்லது மாற்றமடைதல் கூடும்? பார்லி

மெண்ட்டில் ஏதேனும் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அது தோல்வியடைந்து போனாலுஞ் சரி, எதிர்க்கட்சியினர் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து அது நிறைவேற்றிவிட்டாலுஞ் சரி, மந்திரிச் சபையானது ராஜீநாமா செய்துவிடும். அதாவது ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள் பார்லிமெண்ட் கலைவதற்கான மூன்று காரணங்களை மேலே சொன்னோமே, அவற்றுள் முதல் இரண்டு காரணங்களுக்காக, பார்லிமெண்ட் கலைந்து போகாமல் மந்திரிச் சபை மட்டும் மாறலாம்; பார்லிமெண்ட் கலையவேண்டுமென்பது கட்டாயமில்லை. கலைந்தாலும் கலையலாம்; கலையாமலும் இருக்கலாம், இதனாலேயே கலைந்து போகலாம் என்று முதற் காரணத்தின் முடிவிலும், ஆலோசனை சொல்லலாம் என்று இரண்டாவது காரணத்தின் இறுதியிலும் கூறினோம்; கலைந்துபோகவேண்டும், ஆலோசனை சொல்லவேண்டும் என்று முறையே கூறவில்லை.

ஒரு மந்திரிச் சபை ராஜீநாமா செய்துவிட்டால் மற்றொரு மந்திரிச் சபை அமையும். இப்படி அமைகிற மந்திரிச் சபை அதுகாறும் எதிர்க்கட்சியினராக இருந்தவர்களைக் கொண்டதாகவே இருக்குமென்பதை நாம் சொல்லத் தேவையில்லை. அதாவது, அதுகாறும் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தது அரசாங்கக் கட்சியாக மாறிவிடும்; அப்படியே அரசாங்கக் கட்சியாக இருந்தது எதிர்க்கட்சியாக மாறிவிடும்.

மேலே சொன்னவற்றிலிருந்து, வாசகர்கள் சுருக்கமாக ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டியவை என்னென்னவென்பதை வரிசைப்படுத்திக் கூற விரும்புகிறோம். 1. சாதாரணமாக, ஒரு பார்லிமெண்ட்டின் ஆயுட்காலம் ஐந்து வருஷம். 2. சாதாரணமாக, ஐந்து வருஷத்திற்கொருமுறை தேர்தல்

நடைபெறும். 3. ஆனால் ஐந்து வருஷத்திற்கு நடுவில் பார்லிமெண்ட் கலைவதுண்டு; தேர்தலும் நடைபெறுவதுண்டு. 4. பார்லிமெண்ட் கலைந்து போனால் மந்திரிச் சபையும் கூடவே கலைந்துபோகும். 5. ஆனால் மந்திரிச் சபை மாறினால் கூடவே பார்லிமெண்ட் கலைந்து போக வேண்டுமென்பது கட்டாயமல்ல. கலைந்து போனாலும் போகலாம்; கலைந்து போகாமலும் இருக்கலாம். 6. ஒரு பார்லிமெண்டின் ஆயுட்காலத்திற்குள் மந்திரிச் சபை எத்தனை தடவை வேண்டுமானாலும் மாறலாம்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் வாசகர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். பார்லிமெண்ட்டுக்குக் கட்டுப்பட்டது மந்திரிச் சபை. இருந்தாலும், மந்திரிச் சபைதான் பார்லிமெண்ட்டைக் கொண்டு செலுத்துகிறது; அதன் மீது தன் செல்வாக்கை உபயோகிக்கிறது. அதன் நடைமுறைகளைப் பொறுத்த மட்டில் மந்திரிச் சபைக்குச் சில விசேஷ உரிமைகளும் சலுகைகளும் உண்டு.

பார்லிமெண்ட், ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள் கலைந்துபோகலாமென்பதுபோல், ஐந்து வருஷத்திற்கு மேல் நீடிக்கவும் செய்யலாம். இப்படித் தன்னுடைய ஆயுளைத் தானே நீடித்துக் கொள்கிற அதிகாரம் பார்லிமெண்ட்டுக்கு உண்டு. ஆனால் இந்த அதிகாரத்தை அது மிகவும் அவசியமாயிருக்கிற பொழுதுதான் உபயோகிக்கிறது. உதாரணமாக, முதல் உலக மகாயுத்தத்தின் போதும், இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின் போதும் இந்த அதிகாரத்தை உபயோகித்துக்கொண்டது. 1910-ஆம் வருஷம் கூடிய பார்லிமெண்ட், 1915-ஆம் வருஷம் கலைந்துபோக வேண்டியிருக்க, 1918-ஆம் வருஷம் வரை எட்டு வருஷ

காலம் நீடித்திருந்தது. அப்படியே 1935-ஆம் வருஷம் கூடிய பார்லிமெண்ட் 1940-ஆம் வருஷம் கலைந்து போக வேண்டியிருக்க, 1945-ஆம் வருஷம் வரை பத்து வருஷ காலம் நீடித்திருந்தது, யுத்த நெருக்கடியில் தேசத்தின் கவனத்தை, தேர்தல் முதலிய விஷயங்களில் சிதறவிடக்கூடா தென்பதற்காகவே இப்படி இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் நீடிக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த மாதிரியான நெருக்கடிகள் ஏற்படுவது அபூர்வம்.

பார்லிமெண்ட் கலைவதும், திரும்பக் கூடுவதும் எப்படி? அரசருடைய ஆணையின் பேரில், பார்லிமெண்ட், கலைபட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதும், அரசர் ஒரு பிரகடனம் வெளியிடுவார். அரசர் வெளியிடுவார் என்று சொல்வதைக் காட்டிலும், அரசர் பெயரால் ஒரு பிரகடனம் வெளியிடப்பெறும் என்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும். இந்தப் பிரகடனத்தில் மூன்று விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கும். ஒன்று, பழைய பார்லிமெண்ட் கலைக்கப்படுகிறதென்பது; இரண்டு, புதிய பார்லிமெண்ட் கூட்டப்படுகிறதென்பது; மூன்று, கூட்டப்படுகிற புதிய பார்லிமெண்ட் இன்ன தேதியில் கூடவேண்டுமென்பது.

பழைய பார்லிமெண்ட் கலைக்கப்படுகிறதென்று சொல்கிறபோதே, புதிய பார்லிமெண்ட் கூடவேண்டிய தேதியும் நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிடுவது கவனிக்கத்தக்கது. இதனுடைய கருத்து என்ன? பார்லிமெண்ட் எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறதாகவே ஐதிகம். அது கலைக்கப்பட்டுவிட்டதென்று சொன்னால், அது கூடுவது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்றுதான் அர்த்தம். உண்மையில் பிரகடனம் வெளியாவதற்கு முந்தி நடைபெறுகிற கூட்டத்தின் முடிவில் "பார்லி

மெண்ட் கூடுவது நிறுத்திப் போடப்பட்டிருக்கிறது'' என்றுதான் சொல்லப்படுமே யொழிய "இனி பார்லிமெண்ட் கூடாது" என்று சொல்லப்படாது.

வீடு காலியாகிவிட்டது என்று சொல்கிறோம். அப்படியென்றால் என்ன? வீடு இல்லாமலா போய் விட்டது? வீடு இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால் இதில் சிறிது காலமாக வாசஞ் செய்துகொண்டிருந்தவர்கள், வேறொருவர் வருகைக்காக அல்லது அவர்களே திரும்பி வருவதற்காக வீட்டிலிருந்து வெளியே போய்விடுகிறார்கள். அது போலவே, பார்லிமெண்ட் கலைந்துபோய் விட்டதென்றால், அதன் பழைய அங்கத்தினர்கள் போய், புதிய அங்கத்தினர்கள் வருகிறவரை அது கூடாது என்றுதான் அர்த்தப்படுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பார்லிமெண்ட், தொடர்ந்தாற்போல் இருந்துகொண்டிருக்கிற தென்பதற்கறிகுறியாகவே, ஒரே பிரகடனத்தில், அது கலைக்கப்பட்டுவிட்ட தென்றும், திரும்பக் கூட்டப்படுகிறதென்றும், கூட வேண்டிய தேதியும் ஒன்றாகச் சேர்த்துச் சொல்லப்படுகின்றன.

இங்கே ஒரு விஷயம். பார்லிமெண்ட் கலைந்து போனால் அதனோடு மந்திரிச் சபையும் கலைந்து போகுமென்று மேலே சொன்னோ மல்லவா, இப்படிச் சொன்னதனால், மந்திரிச் சபை, பார்லிமெண்ட் கூடுவது நின்று போனதும், தனது அலுவல்களைக் கவனிக்காமல் இருந்து விடுமென்று, அதாவது மந்திரிகள் அதுகாறும் செய்துவந்த வேலைகளை அப்படி அப்படியே போட்டு விட்டு வெளியே வந்து விடுவார்களென்று கருதக் கூடாது. புதிய மந்திரிச் சபை அமைந்து, அது பதவியை ஏற்றுக்கொள்கிறவரை, பழைய மந்திரிகள், புதிய கொள்கைகளைக்கொண்டு புகுத்த மாட்டார்களா

யினும் சம்பிரதாயமான அலுவல்களைக் கவனித்துக் கொண்டுதான் வருவார்கள். எல்லா மந்திரிச் சபைகளும் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய ஒரு முறை இது.

பழைய பார்லிமெண்ட் கலைந்து விட்டது. புதிய பார்லிமெண்ட் கூட வேண்டும். இதற்கிடையில் தேர்தல் நடைபெறுகிறது. பார்லிமெண்ட்டில், அதாவது காமன்ஸ் சபையில் மொத்தம் அறுநூற்றுச் சொச்சம் ஸ்தானங்கள், இந்த அறுநூற்றுச் சொச்சம் ஸ்தானங்களையும் நிரப்ப தேர்தல் நடைபெறும்.

அபேட்சகர்களாக நிற்கிறவர்கள் நூற்றைம்பது பவுன் ஜாமீன் கட்டவேண்டும். மொத்த ஓட்டுகளில் நூற்றுக்குப் பன்னிரண்டரை சதவிகிதம் ஓட்டுகள் பெருத அபேட்சகர்களின் ஜாமீன் தொகை பறிமுதல் செய்யப்பட்டுவிடும். பன்னிரண்டரை சதத்திற்கு அதிகமான ஓட்டுகள் பெற்று, ஆனால் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றாலும் பெருவிட்டாலும் அந்த அபேட்சகர் கட்டிய தொகை அவருக்குத் திருப்பித் தந்துவிடப்படும்.

தேர்தலில் ஓட்டுக் கொடுக்கக் கூடியவர்கள் யாரார்? இருபத்தோரு வயதடைந்து அது காரணமாக ஓட்டர் ஜாபிதாவில் பதிவு பெற்றிருக்கும் யாரும் ஓட்டுக் கொடுக்கும் உரிமையுடையவரே.

அபேட்சகர்களாக நிற்கக் கூடியவர்கள் யாரார்? மேலே சொன்னபடி ஓட்டுரிமை பெற்றிருக்கிற யாரும் அபேட்சகராக நிற்கலாம். ஆனால் லார்ட்ஸ் சபையில் அங்கத்தினராயிருக்கக் கூடிய தகுதியுள்ள பிரபுக்கள், பாதிரிமார்கள் சிலர், இப்படிப்பட்டவர்கள் அபேட்சகர்களாக நிற்கக்கூடாது.

அபேட்சகர்கள் பெரும்பாலும் ஏதேனும் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள். பிரிட்டனில் இப்பொழுதுள்ள முக்கியமான அரசியல் கட்சிகள் மூன்று.

ஒன்று, கன்ஸர்வேட்டிவ் கட்சி.¹ இது 1830-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தனிக்கட்சியாக இயங்கி வருகிற தென்று சொல்லலாம். இதற்கு முந்தி இது டோரி² கட்சி என்று அழைக்கப்பட்டது. சமீப காலத்தில் இந்தக் கட்சிக்குத் தலைமை வகித்து அரசாங்கத்தைத் திறம்பட நடத்தியவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் பால்பர், போனர்லா, சர்ச்சில்.³

மற்றொன்று, லிபரல் கட்சி.⁴ இதன் தோற்றமும் ஏறக்குறைய 1830-ஆம் ஆண்டு என்று சொல்லலாம். இதன் முக்கிய தலைவர்களாயிருந்தவர்கள் மெல்போர்ன், பாமர்ஸ்ட்டன், கிளாட்ஸ்டன், ஆக்ஸ்வித், லாயிட்ஜார்ஜ்.⁵

இன்னொன்று, தொழிற்கட்சி. 1900-ஆம் ஆண்டில் இது தோன்றியது. கட்சிகளுக்குள் இதுவே இளையது. இருந்தாலும் இது மும்முறை அரசாங்கத்தை ஏற்றுத் திறம்பட நடத்தி வந்திருக்கிறது. இதன் முக்கிய தலைவர்கள், ராம்ஸே மாக்க்டோனால்ட், கிளிமெண்ட் அட்லி.⁶

இந்த மூன்று முக்கியமான கட்சிகளைத் தவிர, பொதுவுடைமைக் கட்சி⁷ யொன்று உண்டு; இது,

1 Conservative Party.

2 Tory.

3 Balfour, Bonar Law Churchill.

4 Liberal Party.

5 Melbourne, Palmerston, Gladstone, Asquith, Lloyd George.

6 Ramsay Macdonald, Clement Atlee.

7 Communist Party.

பார்லிமெண்ட்டில் அதிகமான ஸ்தானங்களைப் பெற முடியவில்லை.

இந்தக்கட்சிகளின் சார்பாக நிற்கிற அபேட்சகர்களைத் தவிர, தனிப்பட்ட முறையில், அதாவது எந்தக் கட்சியிலும் சேராதவர் என்ற முறையில் சிலர் அபேட்சகர்களாக நிற்பர். இவர்கள் சுயேச்சைவாதிகள்¹ என்று அழைக்கப்படுவர். இவர்கள் எண்ணிக்கையில் மிகச் சொற்பமான பேராகவே இருப்பர்.

தேர்தலின்போது தீவிரமான பிரசாரம் நடைபெற்றுமென்பதைப்பற்றி நாம் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. எந்த நாட்டிலும் இஃது இயற்கை, பணம், செல்வாக்கு எல்லாம் உபயோகிக்கப்படும். ஆனால் ஒவ்வோர் அபேட்சகரும் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகைக்குமேல் செலவழிக்கக் கூடாதென்று சட்டமுண்டு.² இதற்குமேல் செலவழித்தால், அது லஞ்சக் குற்றமாகக் கருதப்படும். இந்தக் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டால், அபேட்சகர் வெற்றியடைந்தும் பிரயோஜனமில்லை; ஸ்தானத்தை இழந்து விடும்படியாகிவிடும்; தேர்தலுக்காக மேற்சொன்ன வரம்புக்குட்பட்டு எவ்வளவு தொகை செலவழிக்கப்பட்டதென்பதற்கு, ஒவ்வோர் அபேட்சகரும் கணக்குக் காட்ட வேண்டும்.

1 Independents.

2 ஒவ்வோர் ஓட்டருக்கும், நகரத் தொகுதியாயிருந்தால் இரண்டு பென்ஸ் வீதமும், கிராமத் தொகுதியாயிருந்தால் ஒன்றரை பென்ஸ் வீதமும், ஒர் அபேட்சகர் செலவழிக்கலாம். இது தவிர, ஒவ்வோர் அபேட்சகரும் நானூற்று ஐம்பது பவுன் வரை செலவழிக்க அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். இந்த வீதம் செலவழித்தேயாகவேண்டுமென்பதில்லை. இந்த வீதத்திற்கு மேல் செலவழிக்கக் கூடாதென்பதுதான் சட்டம்.

எல்லாத் தொகுதிகளிலும் தேர்தல் ஒரே தேதியில்தான் நடைபெறும். தேர்தல் முடிந்த பிறகு, அந்தந்தத் தொகுதியிலும் தேர்தலை நடத்திய உத்தியோகஸ்தர், வெற்றி பெற்ற அபேட்சகருக்கு, இன்னார் இன்ன தொகுதிக்கு முறையாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார் என்று ஓர் அத்தாட்சிப் பத்திரம் கொடுப்பார். இதனை, பார்லிமெண்ட்டில் சென்று அமர்வதற்கான அனுமதிச் சீட்டு என்று கூறலாம். இதற்குப் பிறகே, அபேட்சகருடைய பெயருக்கு முன்னால் 'கனம்' ¹ என்ற வார்த்தையும், பின்னால் 'எம். பி.' ² என்ற இரண்டு எழுத்துக்களும் வந்து சேருகின்றன.

தேர்தல் முடிந்துவிட்டது. அறுநூற்றுச் சொச்சம் அங்கத்தினர்கள் பார்லிமெண்ட்டுக்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். ³ இனி என்ன? மந்திரிச் சபை அமையவேண்டியதுதான்; பார்லிமெண்ட் கூட வேண்டியதுதான். முதலில் மந்திரிச் சபையே அமைகிறதென்பதையும், பின்னரே பார்லிமெண்ட் கூடுகிறதென்பதையும் வாசகர்கள் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மந்திரிச் சபை எப்படி அமைகிறது? தேர்தலில் எந்தக் கட்சி அதிகப்படியான ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றியிருக்கிறதோ, அதாவது எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பார்லிமெண்ட்டில் பெரும்பான்மையோராயிருக்கிறார்களோ, அந்தக் கட்சியின் தலைவரை அரசர் அழைத்து மந்திரிச் சபையை அமைக்குமாறு

1 Honourable

2 M. P. (Member of Parliament.)

3 ஒவ்வொரு பார்லிமெண்ட்டின் பேரதும் அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை 600க்கு மேல் சிறிது கூடுவதும் குறைவதும் உண்டு.

ஆணையிடுவார். அந்தத் தலைவரும், கட்சியின் முக்கியஸ்தர்களைக் கலந்தாலோசித்து மந்திரிகளின் ஜாபிதா ஒன்றைத் தயாரிப்பார்; தயாரித்து அரசரிடம் சமர்ப்பிப்பார். அரசரும் இந்த ஜாபிதாவை அங்கீகரிப்பார், பிறகு தலைவர், அரசருடைய சந்திதானத்தில் பிரதம மந்திரியாக விசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்வார். இவரைத் தொடர்ந்து மற்ற மந்திரிகளும் அரசர் முன்னிலையில் விசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்வார்கள். மந்திரிச் சபை அமைந்துவிடுகிறது.

இந்த மந்திரிச் சபையின் அமைப்பைப் பற்றின சில விஷயங்களைச் சொன்னால் புதுமையாகவும் புதிர் போலவும் இருக்கும். முதலாவது, இதற்குச் சட்டத்தில் இடமில்லை. அதாவது, மந்திரிச் சபை ஒன்று ஏற்பட வேண்டும், அதன் அமைப்பு இப்படி இருக்கவேண்டும், அதன் அதிகாரங்கள் இன்னின்னவை என்பவைகளைத் திட்டப்படுத்திச் சொல்லும் சட்டம் எதுவுமில்லை. ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப் போனால், இது சட்ட ரீதியான ஸ்தாபனமல்ல. ஆயினும் இது பதவியேற்று அரசாங்கத்தை நடத்தி வருகிறது. எல்லாம் வழக்கத்தை யொட்டித்தான். பொதுவாகவே, பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்பு, எழுத்து மூலமான ஆதாரமில்லாதது. அதாவது, பிரிட்டிஷ் அரசியல் திட்டமென்பது இதுதான் என்று எழுத்திலே எடுத்துக் காட்டக்கூடியதொன்றுமில்லை. பிரிட்டிஷ் அரசியலின் பல அமிசங்கள், நீண்ட காலமாக நடைமுறையில் இருந்து வருகிற சில நியதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவையென்று சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

மற்றொன்று, பெரும்பான்மைக் கட்சித் தலைவர் பிரதம மந்திரியாவதும், அவர், தம்மோடு ஒத்துழைக்

கக்கூடிய தமது கட்சியினரிற் சிலரை மந்திரிகளாகத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வதும், இந்த மந்திரிகோஷ்டிக்கு மன்னர்பிரான் அங்கீகாரம் கொடுப்பதும் வரன்முறையாக நடைபெற்று வந்தபோதிலும், மந்திரிகளை, அரசரே நியமனம் செய்கிறாரென்று சொல்லப்படும். ஏனென்றால், அரசர், ராஜ்யத்தின் மேலான நிருவாகத் தலைவராகவும், அப்படியே அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் பலவற்றையும் அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிறவராகவும் கருதப்படுகிறார். உண்மையில், பார்லிமெண்ட் வகுக்கும் சட்டதிட்டங்களுக்குட்பட்டே அவருடைய தலைமைப் பதவியும் அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன. என்றாலும் அரசர் பெயராலேயே எல்லா அதிகாரங்களும் பிரயோகத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன; எல்லா நியமனங்களும் அவர் பெயராலேயே செய்யப்படுகின்றன.

இன்னொன்று: மந்திரிச் சபையில் இத்தனை பெயர்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற கணக்குக் கிடையாது. தேவைக்குத் தகுந்தபடி அல்லது நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி, மந்திரிகளின் எண்ணிக்கை கூடலாம்; அல்லது குறையலாம்.

மந்திரிச் சபையிலுள்ள மந்திரிகளைத் தவிர மந்திரிச் சபையில் இல்லாத மந்திரிகளும் உண்டு. இந்த மந்திரிப் பதவிகளில் சில, நீண்டகால வழக்கத்தை யொட்டி ஏற்பட்டவை; இன்னுஞ் சில, அரசாங்கத்திற்கு முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி ஆலோசனை கூறுவதற்காக உண்டானவை. மற்றும் சில, பொறுப்பான சில காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கென்று இருக்கின்றன. பொதுவாக, திறமைசாலிகளையும் அனுபவசாலிகளையும் அரசாங்கம்

உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவே, இப்படிச் சிலர் மந்திரிகளாக நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

மந்திரிகளில் இன்னூர்தான் மந்திரிச் சபையில் இருக்கவேண்டுமென்ற நிர்ணயம் கிடையாது. யாரார் மந்திரிச் சபையில் இருக்கவேண்டும், யாரார் இருக்கத் தேவையில்லை என்பதை, ஒரு புதிய அரசாங்கம் அமைகிறபோது, பிரதம மந்திரி தனது சகாக்களிற் சிலரைக் கலந்தாலோசித்துத் தீர்மானித்துக் கொள்கிறார். -

மந்திரிச் சபையிலுள்ள மந்திரிகள், இல்லாத மந்திரிகள் இவர்களைத் தவிர்த்து, உப மந்திரிகள்¹ என்று சிலர் உண்டு. எந்த ஒரு மந்திரிச் சபையிலும் முப்பது அல்லது முப்பத்தைந்து பேர் உப மந்திரிகளாக இருப்பர். ஆக, எந்தக் கட்சி, அரசாங்கத்தை அமைக்கிறதோ அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த சுமார் அறுபது எழுபது பேர் வரை, மந்திரிகளாகவும் உப மந்திரிகளாகவும் ஆவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது.

பிரதம மந்திரியானவர், மந்திரிச் சபையை அமைக்கிறபோதே, பிரபுக்களில் ஒரு சிலரைத் தமது சகாக்களாகத் தெரிந்தெடுத்துக்கொள்கின்றார். ஏனென்றால், அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளாக லார்ட்ஸ் சபையிலும் சிலர் இருக்கவேண்டுமல்லவா?² ஆயினும்

1 Junior Ministers.

2 குறைந்த பட்சம் மந்திரிகளில் மூவரும் உப மந்திரிகளில் மூவரும் இருக்கவேண்டுமென்பது தற்போதைய நியதி. இங்கே வாசகர்கள் கேட்கக்கூடும், லார்ட்ஸ் சபையில் அரசாங்கத்தின் கட்சியை எடுத்துச் சொல்ல பிரபுக்களல்லாத மந்திரிகளுக்கு, மந்திரிகள் என்ற ஹோதானில் உரிமையுண்டா என்று. இல்லையென்பதுதான் இதற்குப் பதில். மந்திரிகளோ, மந்திரிகளில்லையோ, லார்ட்ஸ் சபையில் யாரார் அங்கத்தினரோ, அவர்கள் மட்டுமே அந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ளும் உரிமையுடையவர்கள்.

மந்திரிகளில், மந்திரிச் சபையிலுள்ளவர்களில் பெரும் பாலோர் காமன்ஸ் சபை அங்கத்தினராகவே இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், காமன்ஸ் சபையில் தான் அரசாங்கத்தைப் பற்றின பலவித சர்ச்சைகளும் வாதங்களும் நடைபெறுகின்றன; முக்கியமான பிரச்சனைகள் எழுப்பப்படுகின்றன; எதிர்க்கட்சி, தனது சக்தியை இங்குதான் பிரயோகித்துப் பார்க்கிறது; அரசாங்கம், தனது கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்துகொண்டு வரவேண்டுமானால், அது, காமன்ஸ் சபையில் பெறும் ஆதரவைப் பொறுத்தே இருக்கிறது. சுருக்கமாக, அரசாங்கத்தின் ஆயுட்காலத்தை நிர்ணயிப்பதே காமன்ஸ் சபைதான். இந்தக் காரணங்களினாலேயே, மந்திரிகளிற்பெரும் பாலோர் காமன்ஸ் சபை அங்கத்தினராயிருக்கிறார்கள்.

மந்திரிகளுள், பிரதம மந்திரிக்குள்ள பொறுப்புக்கள் மகத்தானவை. இவர், ஒரு பக்கம், கட்சித் தலைவராயிருந்து அதன் கட்டுக்கோப்பு குழையாமலிருக்குமாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்; அதன் விருப்பு வெறுப்புக்களை கூடிய மட்டில் அனுசரித்துக் கொண்டு போகவேண்டும். மற்றொரு பக்கம், பிரதம மந்திரி என்ற ஹோதாவில், மந்திரிச் சபையின் தலைவராயிருந்து அதனை ஒழுங்காகக் கொண்டு செலுத்தவேண்டும். அதன் கூட்டங்கள் இவர் தலைமையிலேயே நடைபெறும். அரசாங்கத்தின் எல்லா இலாகா வேலைகளையும் பொதுவாக மேற்பார்வை செய்யவேண்டியவர் இவர். அதாவது, அரசாங்கத்தின் தலைவர் இவர். மந்திரிகளுக்குள் கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டால் அவற்றைச் சமரசப்படுத்திவிடுவது, அப்படியே இலாகாக்களுக்குள் உண்டாகிற அபிப்பிராய பேதங்களைச் சரிப்படுத்திவைப்பது முதலியவை

இவருடைய அலுவல்களிற் சில. பொறுப்பு வாய்ந்த பதவிகளுக்குத் தகுதி வாய்ந்தவர்களை நியமித்தல், கௌரவப்பட்டங்கள் வழங்குதல் முதலியவற்றை இவர் கவனிக்கவேண்டும். காமன்ஸ் சபைக்குச் சரியானபடி வழி காட்டிக்கொண்டு போகவேண்டிய வரும் இவரே. அதாவது, எந்தச் சமயத்தில் எந்தத் தீர்மானத்தை அல்லது மசோதாவைக் கொண்டு வரலாமென்பதை நிர்ணயிப்பது, ஏதேனும் ஒரு பிரச்சனையைப் பற்றி வாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, வாதத்தின் போக்கு, அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாத வழியில் சென்று கொண்டிருக்கிற தென்று தோன்றினால், அல்லது அரசாங்கத்திற்கு விரோதமான ஒரு சூழ்நிலையை உண்டுபண்ணக் கூடுமென்று தெரிந்தால், உடனே வாதத்தில் தலையிட்டு அதன் போக்கை ஒழுங்கு படுத்தி விடுவது, இப்படிப்பட்டவைகளை யெல்லாம் செய்யவேண்டியவர் இவரே. தேசிய முக்கியத்துவம் பெற்ற பிரச்சனையைப்பற்றி, சிறப்பாக அரசு குடும்பத்தைப் பொறுத்த ஒரு பிரச்சனையைப் பற்றிச் சபையின் சார்பாகப் பேசுகிறவரும், பிரபலஸ்தர் யாரேனும் ஒருவர் காலமாகி விட்டால், அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு பார்லிமெண்ட்டின் சார்பாக அநுதாபந் தெரிவித்துப் பேசுகிறவரும் இவரே. இன்றோரன்ன காரணங்களினாலேயே, இவர், 'சபையின் தலைவர்' ¹ என்று அழைக்கப்படுகிறார். தலைவர் என்றால், சபையின் நடவடிக்கைகளைச் சில ஒழுங்குகளுக்குட்பட்டு நடத்தி வைக்கிற தலைவரல்ல; சபையை, அரசாங்கத்திற்கனுகூலமான வழியில் நடத்திக் கொண்டுபோகிற தலைவர் என்றே அர்த்தம். எனவே, ஒரு பிரதம மந்திரி, கட்சியின் தலைவர்,

1 Leader of the House.

அரசாங்கத்தின் தலைவர், காமன்ஸ் சபையின் தலைவர் ஆகிய மூன்றுவித பொறுப்புக்களையும் வகிக்க வேண்டியவராயிருக்கிறார்.

மந்திரிச் சபை, கூட்டுப்பொறுப்புடையது என்பதைப் பற்றி நாம் விஸ்தரித்துச் சொல்லத் தேவையில்லை. கூட்டுப் பொறுப்பு என்று சொன்னால், ஒரு மந்திரி செய்கிற எல்லாக் காரியங்களுக்கும், மற்ற மந்திரிகள் பொறுப்பாளிகள் என்பது அர்த்தமல்ல. பொதுவாக, அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள், அந்தக் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான திட்டங்கள், அந்தத் திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவர எடுத்துக் கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள், இந்த மாதிரியான விஷயங்களை, எல்லா மந்திரிகளும் கூடியே நிர்ணயிக்கிறார்கள். இப்படி நிர்ணயிக்கிற விஷயங்களுக்குத்தான் எல்லா மந்திரிகளும் பொறுப்பாளிகள்.

கூட்டுப் பொறுப்பைப்பற்றிச் சொன்ன இந்த இடத்தில், கூட்டு அரசாங்கத்தைப் பற்றியும் சில வார்த்தைகள் சொல்வது அவசியமென்று கருதுகிறோம். பெரும்பாலும் ஒரு கட்சியினருடைய மந்திரிச் சபையே, அதாவது, ஒரு கட்சி அரசாங்கமே அமைகிறது. ஆனால் சில விசேஷ சந்தர்ப்பங்களில், எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்த மந்திரிச் சபை அமைவதுண்டு. இதற்கு 'கூட்டு மந்திரிச் சபை' அல்லது 'கூட்டு அரசாங்கம்' என்று பெயர்.¹

யுத்தம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதைச் சமாளிக்க, தேசத்தின் எல்லாச் சக்திகளையும் ஒருமுகப்படுத்திப்

போரில் வெற்றி காணவேண்டியது அவசியமாகிறது. அந்தமாதிரியான சந்தர்ப்பத்தில், கட்சி வேற்றுமைகள் மறக்கப்பட்டு விடுகின்றன. எல்லாக் கட்சியினரும் ஒன்று சேர்ந்து அரசாங்க யந்திரத்தை இயக்குவிக்க முன் வருகின்றனர்; கூட்டு மந்திரிச்சபை அமைகிறது. உதாரணமாக 1919-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1922-ஆம் வருஷம் வரை ஸ்ரீ லாயிட் ஜார்ஜ்¹ தலைமையில் ஒரு கூட்டு அரசாங்கமும், 1940-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1945-ஆம் வருஷம் வரை ஸ்ரீ சர்ச்சில்² தலைமையில் ஒரு கூட்டு அரசாங்கமும் முறையே நடைபெற்று வந்தன. எனவே கட்சி அரசாங்கமில்லாமல் கூட்டு அரசாங்கம் நடைபெறுதலும் சில சமயங்களில் உண்டு.

மந்திரிகளின் சம்பளம், மாதவாரியாக அல்லாமல், வருஷவாரியாகவே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா மந்திரிகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான சம்பளமில்லை. மந்திரிகளின் எண்ணிக்கை, சம்பள விகிதம் முதலியவற்றை நிர்ணயித்து 1937-ஆம் வருஷம் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதற்குப் பிறகு, கடைசி தடவையாக 1946-ஆம் வருஷம், மந்திரிகளின் சிலர், உப மந்திரிகள், இவர்களுடைய சம்பள விகிதத்தைக் கூட்டுகின்ற முறையில் சில திட்டங்கள் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. இவை பிரகாரம், பிரதம மந்திரியும் லார்ட் ஹைச் சான்ஸலர்³ என்ற மற்றொரு முக்கியமான மந்திரியும் பதினாயிரம் பவுன் விகிதமும், மற்ற மந்திரிகளில் பெரும்பாலோர்

1 இவர் காலம் 1863—1945.

2 இவர் பிறந்தது 1874.

3 Lord High Chancellor. இந்தப் பதவியைப் பற்றின விவரங்களைப் பிந்திய அத்தியாயங்களில் காண்க.

ஐயாயிரம் பவுன் விகிதமும், ஒரு சிலர் மட்டும் அதற்குக் குறைந்த தொகையையும் பெற உரியவராகின்றனர். 1949-ஆம் வருஷம் ஸ்ரீ அட்லி அரசாங்கத்தில், மந்திரிச் சபையிலுள்ள மந்திரிகளென்றும், மந்திரிச் சபையில் இல்லாத மந்திரிகளென்றும் இருந்த முப்பது பேரில் பிரதம மந்திரியும், லார்ட் ஹை சான்ஸலரும் பதினாயிரம் பவுன் விகிதமும், இருபத்தைந்து மந்திரிகள் ஐயாயிரம் பவுன் விகிதமும், மூன்று மந்திரிகள் மூவாயிரம் பவுன் விகிதமும் பெற்றனர்.

வெஸ்ட்மினிஸ்ட்டர் பகுதியிலுள்ள 'ஓயிட் ஹால்'¹ என்ற இடத்தில்தான் அரசாங்கக் காரியாலயங்களில் பெரும்பாலான இருக்கின்றன. இங்குள்ளதுதான் 'டௌனிங் தெரு'² இதில், பத்தாவது பதினேராவது எண்களுள்ள மாளிகைகள் மிகவும் பிரசித்தமானவை. எப்படியென்றால், பத்தாவது எண்ணுள்ள மாளிகைதான், பிரதம மந்திரியின் உத்தியோக வாசஸ்தலம். பதினேராவது எண்ணுள்ள மாளிகை பொக்கிஷ மந்திரியின் உத்தியோக வாசஸ்தலம். அதாவது, இவ்விருவரும், தங்கள் பதவிகளை ஏற்றுக் கொண்டதும், இந்த மாளிகைகளில் வந்து குடியமர்வார்கள். இவர்களுடைய உத்தியோக காலம் முடிகிறவரை, இவையே இவர்களுடைய வாசஸ்தலங்களாக இருக்கும். பத்தாவது எண் மாளிகையில் மந்திரிகளின் அந்தரங்க ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் பலவும் நடைபெறும். இங்கிருந்தே அரசாங்க சம்பந்தமான அறிக்கைகள் பலவும் பிறக்கும். அரசாங்கத்தின்

1 White Hall.

2 Downing Street.

தலைமைப் பீடம் என்று இதனைச் சொல்வதுண்டு. மற்றும், இந்த டௌனிங் தெருவில் அந்நிய நாட்டிலாகா, குடியேற்ற நாட்டிலாகா, உள் நாட்டிலாகா, இவை சம்பந்தமான காரியாலயங்களும் இருக்கின்றன.

3. முதற்கூட்டம்

மந்திரிச் சபை அமைந்துவிட்டது. இதனை இனி பார்லிமெண்ட் அங்கீகரிக்க வேண்டும். இதற்காகவும், இதைத் தொடர்ந்து மற்ற அலுவல்களைக் கவனிப்பதற்காகவும், ஏற்கனவே அரசர் பிரகடனத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள நாளில் பார்லிமெண்ட் கூடும். இந்தநாள், அநேகமாக செவ்வாய்க்கிழமையாகவே இருக்கும்.¹ அன்று பிற்பகல், சரியாக இரண்டேழுக்கால் மணிக்கு, காமன்ஸ் சபை மண்டபத்தில், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒன்று கூடுவார்கள்.²

கூடினதும், லார்ட்ஸ் சபையிலிருந்து ஒரு தூதர் வருவார். அவருக்கு 'கருங்கோலேந்திய அறிமுக

1 செவ்வாய்க்கிழமையாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்பது கட்டாயமல்ல. வரரத்தில் முதல் இரண்டு நாட்களில் ஒரு நாள், பார்லிமெண்டின் முதற்கூட்டம் துவங்கவேண்டுமென்பதே நியதி. முதற்கூட்டத்திற்கு எட்டாவது நாள் அரசர் பார்லிமெண்ட்டைத் திறந்து வைப்பார் என்பதும் ஒரு நியதி. ஆனால் அதுவும் கட்டாயமல்ல. பார்லிமெண்ட் முதன் முதலாகக் கூடும் நாளும், அரசரால் திறப்பு விழா நடைபெறும் நாளும், தேர்தல் எப்பொழுது முடிகிறதென்பதைப் பொறுத்தும், புதிதாக அமையும் மந்திரிச் சபையின் செயலகரியத்தையொட்டியும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்று கூறலாம். மேலே நாம் செவ்வாய்க்கிழமையென்று குறிப்பிட்டது, பொதுவான நியதியை அனுசரித்துத்தான். அதனாலேயே, 'அநேகமாக செவ்வாய்க்கிழமை யாகவே இருக்கும்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இனி வருவனவற்றையும் அப்படி அநேகமாக என்ற அர்த்தத்திலேயே கொள்க.

2 தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அறுநூற்றுச் சொச்சம் அங்கத்தினர்களும் ஆஜராயிருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அது சாத்தியமுமல்ல. பெரும் பாலோர் ஆஜராயிருப்பர் என்பது நிச்சயம். முதல்நாள் ஆஜராகாதவர், மறுநாள் மறுநாள் ஆஜராவர்.

உத்தியோகஸ்தர்¹ என்று பெயர். அவர் வருகிறார் என்று தெரிந்ததும் (காமன்ஸ் சபை) மண்டபத்தின் முன் வாயிற் கதவுகள் மூடப்பட்டுவிடும். அவர் மூன்று தடவை தட்டுவார். 'யார் அங்கே?' என்று கேட்பார்கள். 'நான்தான் கருங்கோலேந்திய உத்தியோகஸ்தர்' என்று அவர் பதில் கூறுவார். பிறகுதான் கதவுகள் திறக்கப்படும். அவர் உள்ளே பிரவேசித்து, காமன்ஸ் சபையினர், லார்ட்ஸ் சபைக்கு வரவேண்டுமென்று அரசர் ஆணையிட்டிருப்பதாக அறிவிப்பார். உடனே எல்லா அங்கத்தினர்களும் லார்ட்ஸ் சபை மண்டபத்திற்குச் செல்வார்கள். அங்கு, காமன்ஸ் சபையினர், தங்களுக்குத் தலைவராக ஒருவரை, அதாவது ஸ்பீக்கரை அன்று தெரிந்தெடுத்து, மறு நாள் அவரை, அரசருடைய அங்கீகாரத்திற்கு ஆஜர்படுத்துமாறு, அரசரால் நியமிக்கப்பட்ட விசேஷ உத்தியோகஸ்தர்களால் கூறப்படுவார்கள். இதைக் கேட்டுக்கொண்டு, அங்கத்தினர்கள், திரும்ப காமன்ஸ் சபை மண்டபத்திற்கு வருவார்கள். வந்ததும் ஸ்பீக்கரின்² தேர்தல் நடைபெறும்.

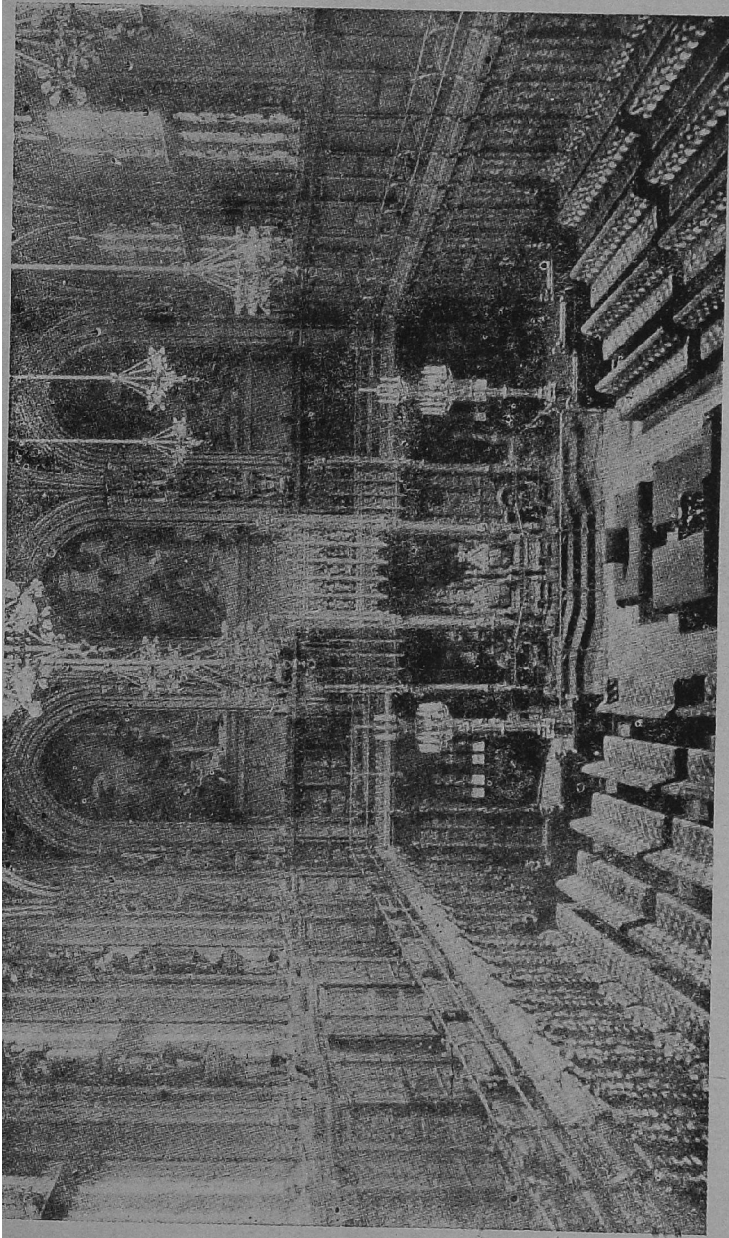
ஸ்பீக்கர் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறபோது, சபைத் தலைவராக யாரும் இருக்கமாட்டார். 'காமன்ஸ் சபையின் பிரதம குமாஸ்தா'³ என்ற ஓர் உத்தியோகஸ்தர் உண்டு. இவர்தான் ஸ்பீக்கரின் தேர்தலை நடத்தி வைப்பார். அரசாங்கக் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்று இரண்டு கட்சிகள் உண்டல்லவா, இவற்றுள், முதலில் அரசாங்கக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஓர் அங்கத்தினர், ஸ்பீக்கர் பதவிக்கு ஒருவருடைய பெயரைப் பிரேரிப்பார். இதை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர்

1 Gentleman Usher of the Black Rod.

2 இனி ஸ்பீக்கர் என்றே அழைத்துக்கொண்டு போவோம்.

3 Clerk of the House of Commons.

லார்ட்ஸ் சபையின் உள் தேர்ந்றம் பக். 25, 26, 112, 113, 114

ஸ்பீக்கர்

சார்ஜண்ட்-அட்-ஆர்ம்ஸ்

தூதர்

காமன்ஸ் சபைக் தலைமை வகிக்கும் வரிசைக்கிரமத்தில் குள் நுழைகிறார். வருகிறார் என்பதை தூதர், அவருக்குச் சார்ஜண்ட்-அட்-ஆர்ம்ஸ், அவருக்குப் பின்னால் அவருடைய உடையைத் தாங் அவருக்குப் பின்னால் ஸ்பீக்கரின் கரின் காரியதரிசி, இந்த வரிசைக்கிரமத் பிரவேசிப்பது மிகவும் கம்பீரமாக பரிவாரங்கள் இவர்களுடைய உத்திமாக ஒரேமாதிரி இருந்து வருகின்றன. களல்லவா பிரிட்டிஷார்?

நுழைகிறார்

உடை தாங்கும்
உத்தியோகஸ்தர்

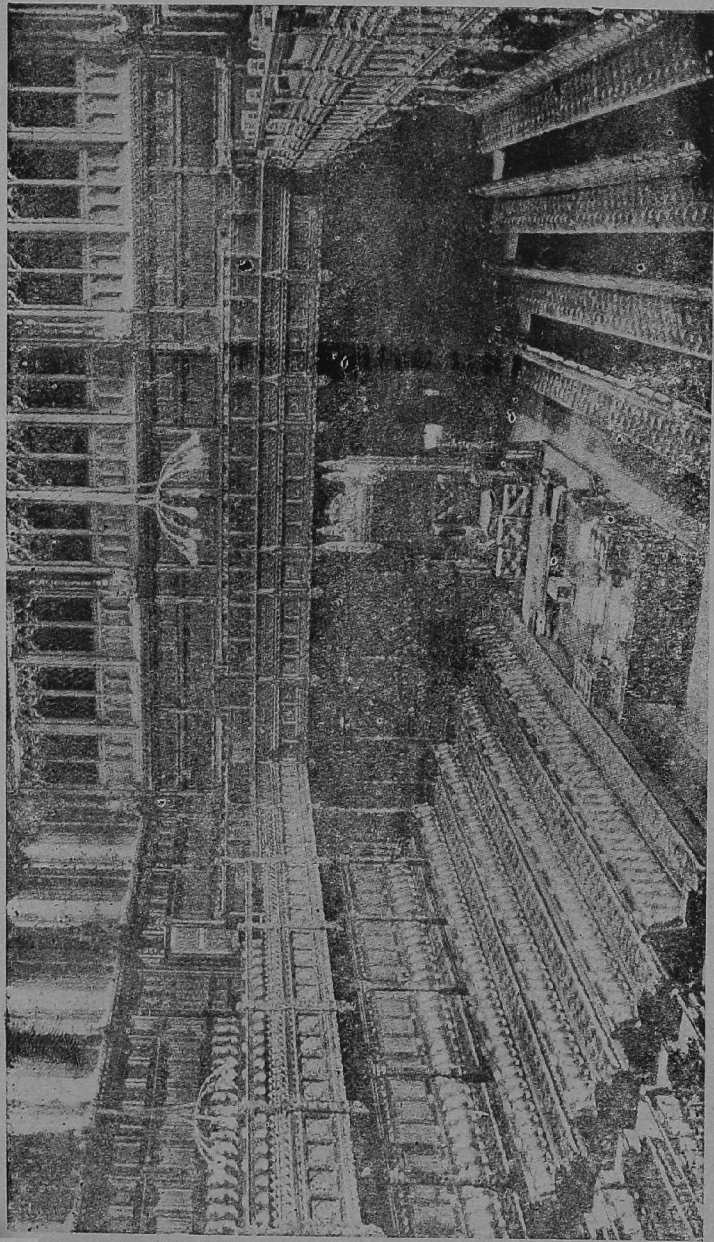

ஸ்ப்பீக்கரின்
புரோகிதர்

ஸ்ப்பீக்கரின் காரியதரிசி

கூட்டங்களுக்குத்
ஸ்ப்பீக்கர் இந்த
தான் மண்டபத்திற்
முதலில், ஸ்ப்பீக்கர்
அறிவிக்கும் ஒரு
குப்பின்னல்
பின்னால் ஸ்ப்பீக்கர், ஸ்ப்பீக்கருக்குப்
கிக்கொண்டு வரும் உத்தியோகஸ்தர்,
புரோகிதர், அவருக்குப்பின்னால் ஸ்ப்பீக்
தில்தான் பிரவேசிப்பார்கள். இப்படிப்
இருக்கும். ஸ்ப்பீக்கர், ஸ்ப்பீக்கரின்
யோக உடை முதலியன நீண்ட கால
பழமையை விட்டுக்கொடாதவர்

காமன்ஸ் சபையின் உள் தோற்றம்

பக். 25, 26, 59, 60

ஆமோதிப்பார். மற்ற அங்கத்தினர்கள் கரகோஷத்தினால் அங்கீகாரம் தெரிவிப்பார்கள். ஸ்பீக்கரின் தேர்தல் முடிந்து விட்டது.

ஸ்பீக்கராகத் தெரிந்தெடுக்கப்படும் வரை, பிரஸ்தாப நபர், மற்றச் சாதாரண அங்கத்தினர்களைப் போல, பின் வரிசை பெஞ்சுகளொன்றில் அடக்கமாக உட்கார்ந்திருப்பார். தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதும், அவரை பிரேரித்தவரும் ஆமோதித்தவரும், பக்கத்துக் கொருவராகப் பிடித்து; கொஞ்சம் வலுக்கட்டாயப்படுத்தி அழைத்துக்கொண்டுபோகிற மாதிரி அழைத்துப் போய் தலைவர் ஆசனத்தில் அமர்விப்பார்கள். இப்படிக்கட்டாயப்படுத்தி அமர்விப்பது ஒரு சம்பிரதாயம். இதைப்பற்றிப் பிந்திய அத்தியாயத்தில் கூறுவோம். ஸ்பீக்கர் தன்னைத் தெரிந்தெடுத்ததற்காக வந்தனங் கூறுவார்.

ஒரு ஸ்பீக்கரைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கு முந்தி, கட்சித் தலைவர்கள் ஒன்று கூடிக் கலந்தாலோசித்து, அனுபவம், திறமை, நேர்மை முதலியவற்றோடு கூடிய ஒரு வரை ஏகமனதாகத் தெரிந்தெடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்வார்கள், பெரும்பாலும் பெரும்பான்மைக் கட்சியைச் சேர்ந்த, அதாவது அரசாங்கக்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவரையே ஸ்பீக்கராகத் தெரிந்தெடுப்பார்கள். இதனால் மற்றக்கட்சியினருடைய உணர்ச்சிகளையோ அபிப்பிராயங்களையோ இந்தப் பெரும்பான்மைக் கட்சியினர் அலட்சியஞ்செய்துவிட்டு, தங்கள் கட்சியினரில் ஒருவரையே, ஒட்டுபலம் இருக்கிறதென்ற தைரியத்தில் தெரிந்தெடுப்பார்கள் என்பது அர்த்தமில்லை. கூடியமட்டில் கட்சிவேற்றுமையின்றி, எல்லாருடைய மதிப்புக்குமுரிய

ஒருவரே தெரிந்தெடுக்கப்படுவார். அநேகமாக, ஸ்பீக்கர் பதவிக்குப் போட்டியில்லாமலே பார்த்துக் கொள்வார்கள்.

ஒருவரையே, ஒவ்வொரு பார்லிமெண்ட்டுக்கும், அதாவது ஒவ்வொரு ஐந்து வருஷத்திற்கும் தொடர்ந்தாற்போல் ஸ்பீக்கராகத் தெரிந்தெடுப்பதுதான் வழக்கமாயிருந்து வருகிறது. இதனால், பொதுத் தேர்தலின்போது, ஸ்பீக்கர் எந்தத் தொகுதியில் அபேட்சகராக நிற்கிறாரோ அந்தத் தொகுதியில் வேறு யாரும் அபேட்சகராக நிற்கமாட்டார். போட்டியின்றியே அவர் — ஸ்பீக்கர் — தெரிந்தெடுக்கப்படுவார். ஸ்பீக்கர், கட்சிகளுக்கு மேற்பட்டவர் என்பதற்காகவே இப்படிச் செய்யப்படுகிறது. ஸ்பீக்கரைப் பற்றின மற்ற விவரங்களைப் பிந்திய ஓர் அத்தியாயத்தில் கூறுவோம்.

செவ்வாய்க்கிழமையன்று, ஸ்பீக்கர் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதோடு கூட்டம் முடிந்துவிடும். மறுநாள் புதன்கிழமை, குறித்த நேரத்தில், ஸ்பீக்கராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவருடைய தலைமையில் கூடும். முந்திச் சொன்ன கருங்கோலேந்திய அறிமுக உத்தியோகஸ்தர், முந்திய நாள் போலவே, அரசருடைய ஆணை கொண்டு வருவார். அவர் வந்து போனதும், சபையினர், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஸ்பீக்கரின் தலைமையில் லார்ட்ஸ் சபை மண்டபத்திற்குச் செல்வார்கள். அங்கு ஸ்பீக்கராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர், தம்மை ஸ்பீக்கராகத் தெரிந்தெடுத்திருப்பதாகப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்வார். அரசரின் சார்பாக இஃது அங்கீகரிக்கப்படும். பின்னர், ஸ்பீக்கர், காமன்ஸ் சபையினருக்குப் பூர்வீகமாக இருந்துவரும் உரிமைகளையும் சலுகைகளையும், எல்லா

அங்கத்தினர் சார்பாகவும் கோருவார். இவை எப்பொழுதும்போல் உண்டு என்று ஊர்ஜிதம் செய்யப்படும்.¹ இதற்குப் பிறகு முன்போல் ஸ்பீக்கர் தலைமையில், அங்கத்தினர்கள், காமன்ஸ் சபை மண்டபத்திற்குத் திரும்பி வருவார்கள்.

வந்ததும், முதலில் ஸ்பீக்கர், தாம் அமரும் ஆசனத்திற்குக் கீழேயுள்ள படிகளின் மேல்படியில் நின்றுகொண்டு, ராஜவிசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொள்வார். இவரைத் தொடர்ந்து மற்ற அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்கொள்வார்கள். எப்படி?

எதிருக்கெதிராகவும், ஒன்றன் பின்னால் மற்றொன்றாகவும் படிப்படியாகப் போடப்பட்டிருக்கும் நீண்ட பெஞ்சுகளின் வலது பக்கத்து முதல் வரிசையிலும், இடது பக்கத்து முதல் வரிசையிலும் அமர்ந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் முதலிலும், பிறகு பக்கத்துக்கொருவராக மற்றவர்களும் முறையே சென்று, ஸ்பீக்கர் முன்னிலையில் நின்றுகொண்டு விசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்வார்கள்.

1 இந்த உரிமைகளிலும் சலுகைகளிலும் முக்கியமானவை நான்கு. பேச்சரிமை, கைது செய்யப்படாமலிருக்க உரிமை, அரசரை நேரில் சந்திக்கும் உரிமை, காமன்ஸ் சபையின் நடவடிக்கைகளை நல்ல விதத்தில் அர்த்தப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்பது ஆகிய இவையே நான்கும். பேச்சரிமையென்பது, சபைக்குள்ளே பேசுகிற உரிமையையும், கைது செய்யப்படாமலிருக்க உரிமை யென்பது, சபை கூடியிருக்கிற காலத்திலும் கூட்டம் துவங்குவதற்கு நாற்பதுநாள் முந்தியிருந்தும், கூட்டம் முடிந்து நாற்பதுநாள் வரையிலும், சிவில் வழக்குகளில் கைது செய்யப்படாமலிருக்க வேண்டுமென்ற உரிமையையும், அரசரை நேரில் சந்திக்கும் உரிமை யென்பது, ஸ்பீக்கரின் தலைமையில் அங்கத்தினர்கள் மொத்தமாக அரசரைக் கண்டு மகஜர் ஒன்றைமட்டும் சமர்ப்பிக்கிற உரிமையையும், காமன்ஸ் சபை நடவடிக்கைகளை நல்லவிதத்தில் அர்த்தப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்பது, அரசரிடத்தில் காட்டப்பெறும் மரியாதையையும் குறிக்கின்றன என்று மிகச்சுருக்கமாகக் கூறலாம்,

ஒவ்வோர் அங்கத்தினராகப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொள்கிறபோது, ஸ்பீக்கர், ஆசனத்தில் அமர்ந்திருப்பார். மற்ற அங்கத்தினர்களும் தங்கள் தங்கள் இடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பார்கள். பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்ட அங்கத்தினர், அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் ரிஜிஸ்தரில் கையொப்பமிடுவார். பிறகு காமன்ஸ் சபையின் பிரதம குமாஸ்தா, அவரை ஸ்பீக்கருக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைப்பார். அவரும் ஸ்பீக்கருடன் கைகுலுக்கிவிட்டுத் திரும்பி வந்து தமது இடத்தில் அமர்ந்துகொள்வார். பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்ளாமல், ஒருவர் சபையில் அங்கத்தினராக அமர முடியாது, அவருக்கு ஓட்டுப்போடவும் அதிகாரம் கிடையாது.

காமன்ஸ் சபையின் மொத்த அங்கத்தினர்கள் அறுநூற்றுச் சொச்சம் பேராயிருந்தபோதிலும், குறைந்த பட்சம் நாற்பது பேராவது சபை நடைபெறுகிறபோது ஆஜராயிருக்க வேண்டுமென்பது விதி. நாற்பது பேர் ஆஜராயிருந்தால்தான், நடவடிக்கைகளை நடத்தலாம். அப்பொழுதுதான் அந்த நடவடிக்கைகள் செல்லுபடியாகும். அங்கத்தினர்கள் பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்கிறபோது கூட, குறைந்த பட்சம் நாற்பதுபேர் ஆஜராயிருக்க வேண்டுமென்ற இந்த விதி கண்டிப்பாக அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது.

புதன்கிழமையன்று தொடங்கப்பெற்ற இந்தப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்கிற சடங்கு வியாழக் கிழமையும் தொடர்ந்து நடைபெறும். இதனோடு அந்த வாரக்கூட்டம் முடிகிறது.

அடுத்தது, பார்லிமெண்ட் திறப்புவிழா. பார்லிமெண்ட் ஏன் கூட்டப்படுகிறது என்பதை அங்கத்

தினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமல்லவா, இதற்காகவே இந்த விழா, லார்ட்ஸ் சபையில் தான் இது நடைபெறும். அநேகமாக அரசரே நேரில் வந்து இந்த விழாவை நடத்தி வைப்பார். அவருக்குச் சாத்திய மில்லாவிட்டால், அவருடைய உத்தரவு பெற்றவர்கள் நடத்தி வைப்பார்கள்.

செவ்வாய்க்கிழமை பார்லிமெண்ட் முதன் முதலாகக் கூடியதல்லவா, இதற்கு எட்டாவது நாள் செவ்வாய்க்கிழமையன்று இந்தத் திறப்பு விழா நடைபெறும்.¹ பெரும்பாலும் இந்த முறைப்படி தான் நடைபெற்று வருகிறது. அன்று—செவ்வாய்க்கிழமை—பகல் பன்னிரண்டு மணிக்குச் சிறிது முன்பாக, காமன்ஸ் சபை, தமது மண்டபத்தில் கூடும். அப்பொழுது ஸ்பீக்கர், தமது ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கமாட்டார்; காமன்ஸ் சபையின் பிரதம குமாஸ்தா அமர்ந்திருக்கும் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருப்பார். ஏனென்றால், அரசர், திறப்புவிழாப் பிரசங்கத்தைச் செய்து முடிக்கிற வரையில், காமன்ஸ் சபை, ஸ்பீக்கரின் தலைமையில் இருந்துகொண்டு, எவ்விதமான நடவடிக்கைகளையும் நடத்தக்கூடா தென்பது ஐதிகம். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம், முந்தி மாதிரி, அரசருடைய ஆணைபெற்ற கருங்கோலேந்திய அறிமுக உத்தியோகஸ்தர் வருவார். அவர் வருகையை முன்னிட்டு, வழக்கம்போல், மண்டபத்தின் முன்வாயிற்கதவுகள் அடைக்கப்படும், அவரும் வழக்கம்போல் மூன்று தடவை தட்டுவார். அவரும் வருவார். அவர் வந்ததும், பிரதம குமாஸ்தா ஆசனத்தில் அதுகாறும் அமர்ந்திருந்த ஸ்பீக்கர் தமது ஆசனத்தில் போய் அமர்ந்துகொள்வார். அந்த உத்தியோகஸ்தரும்,

1 55-வது பக்கம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

லார்ட்ஸ் சபைக்கு, காமன்ஸ் சபையினர் உடனே வர வேண்டுமென்ற அரசருடைய ஆணையைத் தெரிவித்து விட்டுத் திரும்பப் போய்விடுவார். அவர் போனதும், ஸ்பீக்கர், பிரதம குமாஸ்தாவும் மற்ற அங்கத்தினர்களும் பின் தொடர, ஊர்வலமாக லார்ட்ஸ் சபைக்குச் செல்வார். அங்கு, லார்ட்ஸ் சபை அங்கத்தினரல்லாதார் ஏதேனும் அலுவலாக வந்தால், அவர்களுக்கென்று பிரத்தியேகப் படுத்தப் பட்டுள்ள இடத்தில் வந்து எல்லோரும் நிற்பார்கள். காமன்ஸ் சபையின் உத்தியோகஸ்தர்களோ, அங்கத்தினர்களோ, லார்ட்ஸ் சபையில் அலுவலாக வந்து உட்காரக்கூடா தென்பது நியதி.

அரசரே நேரில் வந்து திறப்புவிழாவை நடத்தி வைக்கிறாரென்றால், சபை மண்டபம் வெகு சோபிதமாக விளங்கும். பிரபுக்களும் அவர்கள் மனைவிமார்களும் ஆடம்பரமான ஆடை ஆபரணங்களுடன் உட்கார்ந்திருப்பார்கள். அரசரும் அரசியும்,¹ உயரமாகப் போடப்பட்டிருக்கும் இரண்டு சிங்காதனங்களில் வீற்றிருப்பார்கள். அவர்களுக்குக் கீழே 'வுல்ஸாக்'² என்ற பெயருள்ள ஆசனத்தில், லார்ட்ஸ் சபையின் தலைவர்—இவருக்கு லார்ட் சான்ஸலர் என்று பெயர்—அமர்ந்திருப்பார். எதிர்ப்பக்கம் கோடியில், மேலே சொன்னபடி காமன்ஸ் சபையினர் நின்று கொண்டிருப்பார்கள். அரசரோ அவர் சார்பாக லார்ட் சான்ஸலாரோ ஒரு பிரசங்கம் செய்வார். இஃது எழுதிப் படிக்கிற பிரசங்கமாகத்தான் இருக்கும். பிரசங்கம் முடிந்ததும், காமன்ஸ் சபையினர், ஸ்பீக்கர்

1 அல்லது அரசியும் அவரது கணவரும்.

2 Woolsack.

தலைமையில் தங்கள் மண்டபத்திற்குத் திரும்பி வருவார்கள்.

வந்ததும் (காமன்ஸ் சபையின்) கூட்டம் நடைபெறாது, பிற்பகல் மூன்று மணிக்குத்தான் தொடங்கும். மன்னர்பிரான் பேச்சிலிருந்துதான் நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்பது நியதியாயினும், அதற்கு முந்தி ஏதேனும் ஒரு மசோதா, அமுலுக்குக் கொண்டுவர உத்தேசமில்லாத ஒரு மசோதா, சம்பிரதாயத்திற்காகச் சிறிது வாசிக்கப்படும். ஏன் இந்தச் சம்பிரதாய நடவடிக்கை என்றால், காமன்ஸ் சபைக்கு, தன் இஷ்டப்படி தன் அலுவல்களைக் கவனித்துக் கொள்ள உரிமையுண்டு என்பதை ஊர்ஜிதப்படுத்திக் காட்டுவதற்குத்தான். இந்தச் சம்பிரதாய நடவடிக்கை சில நிமிஷங்களுக்குள் முடிந்து விடும்.

பிறகு, ஸ்பீக்கர், அரசர் பேச்சைத் தாம் கேட்டதாகவும், அதைத் திரும்பவும் தாம் படிப்பதாகவும் சொல்லி அந்தப் பேச்சைப் படிப்பார். பேச்சின் அச்சடிக்கப்பட்ட பிரதிகள் ஏற்கனவே எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கும். ஆயினும் இதனைத் திரும்ப காமன்ஸ் சபையில் படிக்க வேண்டுமென்பது நியதி. இது படிக்கப்படுகிறபோது, அங்கத்தினர்கள் மிகவும் மரியாதையுடன் கேட்கவேண்டுமென்பது முறை.

அரசருடைய பேச்சைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள். உண்மையில் இஃது அரசருடைய பேச்சல்ல. புதிதாகப் பதவியேற்றுக் கொள்கிற பிரதம மந்திரி, தமது சகாக்களுடன் கலந்தாலோசித்து, தயாரித்த பிரசங்கத்தை அரசர் படிக்கிறார்; அல்லது, பிரதம மந்திரி, அரசர் வாய்மூலமாகப் பேசுகிறாரென்று கூறலாம்.

புதிதாக, அமைந்துள்ள அரசாங்கம், என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறது அதன் உள்நாட்டு வெளிநாட்டுக் கொள்கைகள் எவ்வாறு இருக்கும் என்பவைகளைப் பற்றிச் சுருக்கமாகத் தெரிவிப்பதே இந்தப் பேச்சு. இந்தப் பேச்சைக் கொண்டு புதிய அரசாங்கத்தின் போக்கு எப்படியிருக்குமென்பதை ஒருவாறு நிதானித்துக்கொண்டுவிடலாம்.

ஸ்பீக்கர், அரசர் பேச்சைப் படித்து முடித்ததும், அந்தப் பேச்சின் மீது வாதம் தொடங்கும். அரசருடைய பேச்சென்பது, உண்மையில் எப்படிப் புதிய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை வகுத்துக் காட்டும் பேச்சாயிருக்கிறதோ, அதுபோல, இந்த வாதமும், அரசருடைய பேச்சின்மீது வாதமாயில்லாமல் புதிய அரசாங்கத்தைப் பற்றியும் அதன் கொள்கைகளைப் பற்றியும் வாதமாகவே இருக்கும். இதற்காக, புதிய அரசாங்கத்தையும், அதன் கொள்கைகளையும், இந்தச் சபை அங்கீகரிக்கிறது அல்லது நிராகரிக்கிறது என்று குறிப்பாக ஒரு பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்டு அதன்மீது எழுகிற வாதமாயிராது. அதற்குப் பதில் 'மன்னர்பிரான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய உரைகளுக்காக வந்தனம் தெரிவித்து அவருக்கு ஒரு விண்ணப்பப் பத்திரம் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது' என்று பொதுவான ஒரு பிரேரணை கொண்டுவரப்படும். இதனை ஒருவர் பிரேரிப்பார்; மற்றொருவர் ஆமோதிப்பார். இவ்விருவரும் பிரதம மந்திரியினால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாகவும் அரசாங்கக் கட்சியினராகவும் இருப்பார்கள். இந்தப் பிரேரணையின் மீதும், இதற்கு எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டுவரும் பல திருத்தப் பிரேரணைகளின் மீதுமே வாதம் நடைபெறும். இந்தத் திருத்தப் பிரேரணைகள், மேற்சொன்ன அசல் பிரேரணையை

நிராகரிப்பதாயிருக்கமாட்டா. அப்படி நிராகரிப்பது, அரசருக்கு அவமரியாதை செய்ததாகுமல்லவா? அரசருக்கு வந்தனம் தெரிவிக்க வேண்டாமென்று யார்தான் கூறுவார்? எனவே, இந்தத் திருத்தப் பிரேரணைகள், அசல் பிரேரணையுடன் ஒட்டியனவாகவே இருக்கும். இதற்கு உதாரணம் காட்டினால் தான் விளக்கும்.

அசல் பிரேரணை, மன்னர் பிரான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய உரைகளுக்காக வந்தனம் தெரிவித்து அவருக்கு ஒரு விண்ணப்பப் பத்திரம் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது என்பதல்லவா? இதனோடு, 'ஆனால் அந்தப் பேச்சில் இந்த விஷயம் விளக்கப்படாததற்கு வருந்துகிறது, அந்த விஷயம் விடப்பட்டிருப்பதற்காக வருந்துகிறது, இன்ன விஷயத்தைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கப்படவில்லை யென்பதற்காக வருந்துகிறது என்று சேர்க்கவேண்டும்' என்று சொல்லி, எதிர்க் கட்சியினருக்கு என்னென்ன தோன்றுகிறதோ அவற்றையெல்லாம் இந்த மாதிரி பல திருத்தப் பிரேரணைகளாகக் கொண்டு வருவர்.

அசல் பிரேரணை மீதும் திருத்தப் பிரேரணைகள் மீதும் சுமார் ஒரு வாரத்திலிருந்து பத்து நாட்கள் வரை வாதம் நடைபெறும். எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் இதில் கலந்துகொள்வார்கள். அந்தந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட திருத்தப் பிரேரணைகளுக்கு அந்தந்த இலாகா மந்திரி பதில் கூறுவார். கடைசியில் அரசாங்கத்தின் சார்பாகப் பிரதம மந்திரி பதில் கூறுவார். இந்தப் பதில்கள் யாவும், வாதத்தின் போது அங்கத்தினர்கள் எழுப்பிய சந்தேகங்களை

நிவர்த்தி செய்வதாகவும், ஆட்சேபங்களுக்குச் சமாதானம் கூறுவதாகவும், அரசாங்கத்தின் நோக்கங்களுக்கும் திட்டங்களையும் விளக்கிச் சொல்வதாகவும் இருக்கும்.

இந்தப் பதில்களுக்குப் பிறகு, திருத்தப் பிரேரணைகள் யாவும் அநேகமாக வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டு விடும். ஓட்டுக்கு விடப்படக் கூடிய நிலைமை வரை வாதத்தை முற்றவிடாது அரசாங்கம். அதனையும் மிஞ்சி ஓட்டெடுக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அவை — திருத்தப் பிரேரணைகள் — தேரால் விடப்படும். ஏனென்றால் அரசாங்கக் கட்சிக்குப் பெரும்பான்மையான ஓட்டு பலம் இருக்கிறதல்லவா? அப்படி ஏதேனும் ஒரு திருத்தப் பிரேரணை, அரசாங்கத்தின் எதிர்ப்பை மீறி வெற்றி யடைந்துவிடுமானால், அரசாங்கத்திற்குப் போதிய ஆதரவில்லையென்பது தான் அர்த்தம். உடனே மந்திரிச் சபை ராஜீநாமா செய்துவிடும்; வேறொரு மந்திரிச் சபை அமையும். ஆனால் இப்படி நிகழ்வது மிகவும் அரிது; நிகழ்வதே இல்லையென்றும் கூறலாம். தேர்தலுக்குப் பிறகு அமைந்த மந்திரிச் சபையை, எந்த காமன்ஸ் சபையும் உடனே நிராகரித்து விடத் துணியாதல்லவா? மந்திரிச் சபையும் அவ்வளவு பலவீனமான ஸ்திதியில் இரா தல்லவா? கடைசியில் வாதம் முடிந்து, அசல் பிரேரணை, அதாவது மன்னர்பிரானுக்கு விண்ணப்பப் பத்திரம் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்ற பிரேரணை ஏகமேனதாக நிறைவேற்றப்படும். பிறகு, இந்தப் பத்திரம், காமன்ஸ் சபை அங்கத்தினர்களாயுள்ள பிரிவு கவுன்சிலர்கள்¹ மூலமாகவோ, அரண்மனையைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாகவோ அரசருக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படும்.

1 Privy Councillor.

அரசர் பேச்சைப் பற்றின வாதம் முடிந்ததும், சபையின் நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டுள்ளபடி நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகும். இந்த நடவடிக்கைகள் என்னென்ன, பார்லிமெண்ட் எவ்வெப்பொழுது கூடுகிறது, எந்தெந்த நேரத்தில் கூடுகிறது, இவைகளைப் பற்றிச் சுருக்கமாக இனிக் கூறுவோம்.

4. அன்றாட நடைமுறை

பார்லிமெண்ட், வருஷம் முந்நூற்றறுபத்தைந்து நாட்களும் கூடிக்கொண்டிருப்பதில்லை ; இடைவிட்டு இடைவிட்டுத்தான் கூடும். ஆனால் ஒரு வருஷத்திற்குள் கட்டாயம் கூடியாகவேண்டும். ஏனென்றால், அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம், அதாவது 'பட்ஜெட்'¹ ஒரு வருஷத்திற்குத்தான் தயாரிக்கப்படுகிறது. வரி விதித்தல், வரி வசூலித்தல் இவைகளெல்லாம் வருஷவாரி செய்யப்படுகிற காரியங்கள், இவையனைத்திற்கும் பார்லிமெண்டின் அங்கீகாரம் வேண்டியிருக்கிறதல்லவா? எனவே ஒரு வருஷத்திற்குள் பார்லிமெண்ட் நிச்சயமாகக் கூடும். அதாவது, இந்த வருஷம் எதற்கு, அடுத்த வருஷம் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று தள்ளிப்போட முடியாது. ஒரு வருஷத்துக் கூட்டத்தை ஒரு செஷன்² என்று சொல்வார்கள்.

சாதாரணமாக ஒரு செஷன் என்பது, அக்டோபர் அல்லது நவம்பர் மாதம் தொடங்கி அடுத்த வருஷம் அக்டோபர் அல்லது நவம்பர் மாதம் வரை மூன்று தடவையாக விட்டுவிட்டு நடைபெறும். இதுவே தற்போதைய வழக்கமாயிருந்து வருகிறது.³

1 Budget.

2 Session.

3 சிலர், வருஷ ஆரம்பத்திலிருந்து செஷனைக் கணக்குப்பண்ணுவது முண்டு. அப்படியானால், மேலே இரண்டாவது கூட்டமாகக் கூறப்பட்டிருப்பது முதல் கூட்டமாகவும், மூன்றாவது கூட்டம் இரண்டாவது கூட்டமாகவும், முதல் கூட்டம் மூன்றாவது கூட்டமாகவும் மாறும். எப்படிக்கணக்குச் செய்தபோதிலும், வருஷத்தில், மூன்று கூட்டங்கள் தான். இந்த ஒவ்வொரு தடவைக் கூட்டத்தையும் ஒவ்வொரு செஷன் என்று சொல்வதுமுண்டு. ஒரு தேர்தல் நடைபெற்று புதிய பார்லிமெண்ட் எப்பொழுது கூடுகிறதென்றதைப் பொறுத்திருக்கிறது. இந்தக் கூட்டங்களின் வரிசைக் கிரமம் என்றும் சொல்லலாம்.

ஒரு செஷனின் முதல் தடவைக் கூட்டம், அக்டோபர் அல்லது நவம்பர் மாதம், அவ்வப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்படுகிற ஒரு தேதியிலிருந்து, டிசம்பர் மாதம் கிறிஸ்மஸ் பண்டிகை விடுமுறை வரை நடைபெறும். இந்த முதல் தடவைக்கூட்டம், எத்தனை நாட்கள் நடைபெறும் என்று சராசரியாகக் கூடச் சொல்லமுடிவதில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு விதமாகக் கூடவும் குறையவும் செய்யும். ஐம்பது அறுபது நாட்கள் கூடும் என்று உத்தேசமாகச் சொல்லலாம்.

இரண்டாவது தடவைக்கூட்டம், அநேகமாக பிப்ரவரி மாதம், முதல் அல்லது இரண்டாவது வாரத்தில் ஆரம்பித்து, மார்ச்சு மாதம் மூன்றாவது வாரம் வரை, அதாவது, 'ஈஸ்ட்டர்'¹ பண்டிகை விடுமுறைக்கு முன்பு வரை சுமார் நாற்பது நாட்கள் நடைபெறும்.

மூன்றாவது தடவைக் கூட்டம், ஈஸ்ட்டர் விடுமுறைக்குப் பிறகு தொடங்கி, ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் வாரம் வரை, இடையில் 'விட்ஸன்டைட்'² என்ற பண்டிகைக்காகச் சில நாட்கள் விடுமுறை விடப்பட்டு, சுமார் எழுபது அல்லது எண்பது நாட்கள் நடைபெறும். ஒவ்வொரு தடவைக்கூட்டத்தையும் அந்தந்த பருவத்தின் பெயரால் அழைப்பர். உதாரணமாக, பனிகாலக் கூட்டம், மாரிகாலக் கூட்டம், இப்படி, இப்படி.

1 Easter. பிரதி வருஷமும் மார்ச்சு மாதம் கடைசி வாரத்தில் அல்லது ஏப்ரல் மாதம் முதல் வாரத்தில் கிறிஸ்துவர்கள் கொண்டாடும் பண்டிகை.

2 Whitsuntide. ஜூன் மாதம் இரண்டாவது வாரத்தில் வரும் ஒரு கிறிஸ்துவப் பண்டிகை.

ஒரு தடவைக் கூட்டத்திற்கும் மறுதடவைக் கூட்டத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள நாட்களில் பார்லிமெண்ட் கூடாது; விடுமுறையென்று சொல்லலாம். மொத்தமாகக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், வருஷத்தில் சுமார் நூற்றைம்பதிலிருந்து நூற்றறுபது நாட்கள் பார்லிமெண்ட் கூடுவதாயிருக்கும். இப்படிக் கூடும் நாட்களில், தினசரி எப்பொழுது கூடுகிறது? எப்பொழுது கலைகிறது? சனிக்கிழமையும் ஞாயிற்றுக் கிழமையும் அநேகமாகக் கூடுவதில்லை. அவசியமும் அவசரமும் இருந்தாலொழிய, சிறப்பாக, தேசம் ஆபத்தான நிலையிலிருந்தாலொழிய,—அதாவது யுத்த காலத்தில் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். — இந்த இரண்டு நாட்களும் விடுமுறை நாட்களே. அப்படி இந்த இரண்டு நாட்களில் ஒரு நாள், சனிக்கிழமையோ ஞாயிற்றுக்கிழமையோ அல்லது இரண்டு நாட்களிலுமோ கூடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால், சபையே ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, அந்தத் தீர்மானத்தை அனுசரித்துக் கூடலாம். அதாவது, மேற்படி இரண்டு நாட்களில், கூடுவதும் கூடாமலிருப்பதும் சபையின் விருப்பத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. தன்னுடைய கூட்டங்களை எவ்வெப்பொழுது நடத்தவேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம் சபைக்கே உண்டு; வேறொருவருக்கும் அதாவது ஸ்பீக்கர் முதலிய எவருக்கும் கிடையாது.

சாதாரணமாக, திங்கட்கிழமையிலிருந்து வெள்ளிக்கிழமை வரை ஐந்து நாட்கள்தான் தினசரி கூட்டம் நடைபெறும். இந்த ஐந்து நாட்களிலும், திங்கட்கிழமையிலிருந்து வியாழக்கிழமை வரை, தினசரி பிற்பகல் 2-45 மணியிலிருந்து இரவு 11-30 மணி வரையிலும், வெள்ளிக்கிழமை மட்டும் முற்பகல் 11-30 மணியிலிருந்து பிற்பகல் 4-30 மணி வரையிலும்

கூட்டம் நடைபெற வேண்டுமென்பது பொதுவான ஏற்பாடு. ஆனால் இந்த ஏற்பாட்டை, தன் சௌகரியத்திற்குத் தகுந்தபடி மாற்றிக்கொள்ள சபைக்குப் பூரண உரிமையுண்டு. அப்படியே மாற்றிக்கொண்டு மிருக்கிறது. உதாரணமாக 1945—46-ஆம் வருஷ செஷனுக்கு, முதல் நான்கு நாட்களிலும் பிற்பகல் 2-15 மணியிலிருந்து இரவு 9-45 மணிவரை கூட வேண்டுமென்று மாற்றிக்கொண்டது. 1947-ஆம் வருஷம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு விதிப்படி, முதல் நான்கு நாட்களிலும் பிற்பகல் 2-30 மணியிலிருந்தும், வெள்ளிக்கிழமை 11 மணியிலிருந்தும் கூட்டம் தொடங்கப்படுகிறது. 1945-ஆம் வருஷம் தொழிற்கட்சியினர், அரசாங்க நிருவாகத்தை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, பொதுவாக பார்லிமெண்ட்டின் நடைமுறைகள், விதிகள், மந்திரிகளின் எண்ணிக்கை, சம்பள விகிதம் முதலியவற்றில் அநேக மாற்றங்களைச் செய்தனர். அரசாங்க அலுவல்கள் துரிதமாக நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காகவும் காலத்தை வீணாக்கக் கூடாதென்பதற்காகவும், சபை கூடும் நேரம் இப்படி மாற்றப்பட்டதென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இந்த மாதிரியான மாற்றங்கள் அவ்வப்பொழுது நிகழ்வனவே. பொதுவான ஏற்பாடென்னவோ நீண்ட காலமாக அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிற நியதி என்னவோ, மேலே சொன்னபடி, திங்கட்கிழமையிலிருந்து வியாழ்க்கிழமை வரை தினசரி 2-45 மணிக்குக்கூடி இரவு 11-30 மணிக்குக் கலைவதும், வெள்ளிக்கிழமை மட்டும் 11-30 மணிக்குக் கூடி 4-30 மணிக்குக் கலைவதும் தான். இந்தப் பொது நியதியை அனுசரித்தே, தினசரி நடவடிக்கைகள் இங்கு விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை வாசகர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாவதும் முடி

வதும் கால்மணி அரைமணி முன்னது பின்னதாக இருந்தபோதிலும், நடவடிக்கைகளென்னவோ ஒரே மாதிரிதானல்லவா?

எந்த நாளிலும், இடைவேளைச் சிற்றுண்டிக் கென்று அரை மணி நேரமோ ஒரு மணி நேரமோ சபையின் கூட்டம் தள்ளி வைக்கப்படுகிறது கிடையாது. கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையிலேயே, அங்கத்தினர்கள் சிற்றுண்டிக்கென்று போவதும், சிற்றுண்டிக்குப் பிறகு திரும்பி வருவதுமாயிருப்பார்கள்.

சபையின் அலுவல்கள், அன்றாட நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டுள்ளபடி சாங்கோபாங்கமாக,—ஏன் சிறிது மந்தமகாக்கூட என்று சொல்லலாம்.—நடைபெறும், ஆனால் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும் சபையின் நடவடிக்கைகளில் சிறிது விறுவிறுப்பு காணப்படும். ஒன்று, கேள்வி நேரம். மற்றொன்று, அவசியமும் அவசரமுமான பிரச்சனையைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக, சபையின் நடவடிக்கைகளைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு பிரேரணை ஏற்கனவே நிறைவேறியிருந்து, பிறகு அதன் மீது வாதம் நடைபெறுகிறபோது. இந்த இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், அங்கத்தினர்களின் சாமர்த்தியம், மந்திரிகளின் திறமை இரண்டும் நன்கு வெளியாகும்.

இரண்டேழுக்கால் மணிக்குச் சபை கூடுகிற தல்லவா, முதலில் பிரார்த்தனை. பிறகு, சம்பிரதாயமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டிய அலுவல்கள் ஏதேனும் இருந்தால் அவை கவனிக்கப்பட்டதும், கேள்வி நேரம் தொடங்கும். மூன்றே முக்கால் மணிவரை, ஏறக்குறைய ஒரு மணி நேரம் அங்கத்தினர்கள். கேள்விகள்

கேட்பதும் மந்திரிகள் பதில் சொல்வதும் நடைபெறும். இந்தக் கேள்வி பதில்களின் மூலம், அங்கத்தினர்கள், அரசாங்க இலாகா ஒவ்வொன்றிலும் என்ன நடைபெறுகிறதென்பதை ஒருவாறு தெரிந்துகொள்கிறார்கள்; பொது ஜனங்களின் குறைநிறைகள் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன; அப்படியே அரசாங்கம் செய்து வருகிற காரியங்கள், செய்ய உத்தேசித்திருக்கும் காரியங்கள் யாவும் பொதுஜனங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. சுருக்கமாக, இந்தக் கேள்வி நேரத்தில் அங்கத்தினர்கள், அரசாங்கத்தை இலாகாவாரியாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறார்கள். ஓர் அறிஞன் கூறிய மாதிரி, “கேள்விகள், ஒவ்வொரு இலாகாவின் மீதும் ‘சர்ச்சைட்’ போட்டுப் பார்க்கின்றன.”

கேள்விகள் கேட்பதற்குச் சில நியதிகள் உண்டு. கேள்விகள் கேட்க விரும்பும் அங்கத்தினர்கள், குறைந்தபட்சம் இரண்டுநாளர் முந்தியே, கேள்விகளை எழுதியனுப்பிவிடவேண்டும். ஏனென்றால், மந்திரிகள் பதில் சொல்வதற்கு வேண்டிய விஷயங்களைச் சேகரித்துக்கொள்ள அவகாசம் வேண்டுமல்லவா? மந்திரிகள், வாய்மொழி மூலமாகப் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று எந்த ஓர் அங்கத்தினரேனும் விரும்பினால், அவர் தமது கேள்விகளுக்கு நட்சத்திரக் குறியிட்டு அனுப்பவேண்டும். ஆனால் ஓர் அங்கத்தினர், ஒரு நாளைக்கு மூன்று நட்சத்திரக் குறிக் கேள்விகளுக்குமேல் கேட்கக் கூடாது. நட்சத்திரக் குறியிடப்பெறாத கேள்விகளுக்கு எழுத்து மூலமாகவே பதில் கிடைக்கும்.

ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டு அதற்கு மந்திரி, தாம் தயாரித்து வைத்திருக்கிற பதிலைச் சொல்லி முடித்ததும், அதே விஷயத்தைப்

பற்றி அங்கத்தினர்கள் மேலும் மேலும் உபகேள்விகள் கேட்பார்கள். மந்திரிகளும், எந்த விஷயத்தை எந்த அளவுக்குத் தெரிவிக்கலாமோ அந்த அளவுக்குத் தெரிவித்து சாமர்த்தியமாகப் பதில் சொல்வார்கள். இந்தச் சமயத்தில் அங்கத்தினர்களின் உணர்ச்சி தலை தூக்கி நிற்கும். மந்திரிகள், அங்கத்தினர்களின் மனத்தைப் புண்படுத்தாமலும், அவர்கள் கண்ணியத்திற்குப் பழுது ஏற்படாமலும், கூடிய மட்டில் அவர்கள் திருப்தியடைகிற முறையிலும் பதில் சொல்லும் ஆற்றல் முதலிய பலவும் இந்த நேரத்தில் பரிசோதனைக்குள்ளாகுமென்று கூறலாம்.

ஓர் அங்கத்தினர், தாம் கேட்ட கேள்விகளுக்கு மந்திரியானவர் திருப்திகரமாகப் பதிலளிக்கவில்லையென்று கருதினால், அதே காரணத்தைக் காட்டி, அதாவது மந்திரியின் பதில் திருப்திகரமாயில்லையென்ற காரணத்தைக்காட்டி, சபையின் நடவடிக்கைகளைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று ஒரு பிரேரணை கொண்டுவந்து அதன்மீது வாத்தத்தை எழுப்பலாம்.

அங்கத்தினர்கள், கேள்வி கேட்கும் உரிமையுடையவர்களென்றாலும், எந்த விஷயத்தைப்பற்றியும் எந்த விதமாகவும் கேள்வி கேட்க உரிமையுடையவர்களல்லர். முதலாவது, ஒரு கேள்வியானது, சுருக்கமாகவும், குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயத்தையொட்டியும் இருக்க வேண்டும்; நீண்ட ஒரு பிரச்சன்கமாயிருக்கக்கூடாது. எந்தத் தகவலை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு ஓர் அங்கத்தினர் கேள்வி கேட்கிறாரோ, அந்தத் தகவலின் உண்மைக்கு அந்த அங்கத்தினர் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது, காதால் கேட்டது, வதந்தி இவைகையெல்லாம் ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு அங்கத்தினர்கள் கேள்வி கேட்கக் கூடாது.

மந்திரிகளின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்வ தற்காகவும் கேள்விகள் கேட்கக் கூடாது. ஏற்கனவே கேட்டு, பதில் சொல்லியான ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மறுபடியும் வேறு வாசகத்தில் கேட்கக்கூடாது. அரசாங்கத்தார் அவ்வப்பொழுது வெளியிடும் அறிக்கைகள் முதலியவற்றிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய விவரங்களைப் பற்றிக் கேட்கக்கூடாது. இன்னும் அரசரைப் பற்றியோ, அரச குடும்பத்தைப் பற்றியோ, அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளைப் பற்றியோ கேட்கக் கூடாது. மந்திரிகள், அரசருக்கு, குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சனையைப்பற்றி என்ன ஆலோசனை சொன்னார் களென்பதைப் பற்றியோ சொல்லப் போகிறார்களென் பதைப் பற்றியோ கேட்கக்கூடாது. இந்த மாதிரி, கேள்வி கேட்பதில் சில வரன்முறைகள், சில கட்டுப் பாடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

சாதாரணமாக ஒரு நாளில் ஐம்பதுக்குமேல் அறுபதுவரை கேள்விகளும் உபகேள்விகளுமாகக் கேட் கப்பட்டு பதில் சொல்லப்படுகின்றன. திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன் ஆகிய இந்த நான்கு நாட்களுந்தான் கேள்வி—பதில் நாட்கள். வெள்ளிக் கிழமை இல்லை.

கேள்வி—பதில் நேரம் முடிந்தவுடனே, ஏற்கனவே சொன்னபடி, அரசாங்கம் கூறிய பதில் திருப்திகரமா யில்லையென்ற காரணத்தைக் காட்டியோ, அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையைப் பற்றி அவசரமாக 'வாதஞ் செய்யவேண்டுமென்று சொல் லியோ, சபையின் நடவடிக்கைகளைத் தள்ளிவைக்க வேண்டுமென்று எந்த ஒர் அங்கத்தினரும் ஒரு பிரேரணை கொண்டு வரலாம். சாதாரணமாக, எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள்தான் இந் த மாதிரியான

பிரேரணைகளைக் கொண்டு வருவார்கள். இந்தப் பிரேரணை, குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சனையைப் பற்றியதா, முக்கியமானதா, அவசரமானதா என்று ஸ்பீக்கர் பார்ப்பார். இந்த மூன்று தகுதிகளும் அந்தப் பிரேரணைக்கு இல்லையென்றால் அதனை உடனே நிராகரித்து விடுவார். பிரேரணை, சரியான காரணங்களோடு கூடியிருக்கிறதென்று அபிப்பிராயப்பட்டால் சபையின் சம்மதத்தைக் கேட்பார். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் அனைவரும் சம்மதம் தெரிவிப்பர் என்பதை நாம் சொல்லத் தேவையில்லை. இந்த அவசரப் பிரேரணைக்குக் குறைந்த பட்சம் நாற்பது பேராவது சம்மதத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பது விதி.

சபையின் சம்மதம் பெற்றதும், மேற்படி பிரேரணையின் மீது வாதம் தொடங்கிவிடாது; மாலை ஏழரை மணிக்குத்தான் தொடங்கும். ஏனென்றால், மந்திரிகள், வாதத்திற்குத் தங்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ள அவகாசம் வேண்டுமல்லவா?

மேற்படி தள்ளி வைக்கும் பிரேரணைக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, சபையின் மற்ற நடவடிக்கைகள் நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டுள்ளபடி நடைபெறத் தொடங்கும். ஏழரை மணியடித்ததும், உடனே சபையின் நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்பட்டு மேற்படி பிரேரணையின் மீது வாதம் தொடங்கிவிடும். இந்த வாதத்தின் போதும், அங்கத்தினர்களின் உணர்ச்சி சிறிது தலைதூக்கி நிற்கும்.

அரசாங்கமானது, அவ்வப்பொழுது, தான் கொண்டுள்ள கொள்கைகளைப் பற்றியும், அந்தக் கொள்கைகளை நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொண்டுள்ள, எடுத்துக்கொள்ள உத்தேசித்திருக்கிற நடவடிக்கை

களைப் பற்றியும் ஓர் அறிக்கை வெளியிடும். இதற்கு 'வெள்ளை அறிக்கை' ¹ யென்று பெயர். இந்த அறிக்கையின் மீதும் அவ்வப்பொழுது வாதம் நடைபெறுவதுண்டு. இந்த வாதங்களும் அநேகமாக காரசாரமரக இருக்கும்.

தள்ளி வைக்கும் பிரேரணையைப்பற்றி மேலே சொன்னோமே, இந்தப் பிரேரணை, தினந்தோறும் கொண்டுவரப்படும் என்பதில்லை. அவசரமும் முக்கிய முமான பிரச்சனைகள் மீது வாதம் நடைபெறவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால்தான் கொண்டுவரப்படும்.

ஆனால் தினந்தோறும், அதாவது, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன் இந்த நான்கு நாட்களிலும் இரவு பதினேழு மணிக்கும், வெள்ளிக்கிழமை மாலை நான்கு மணிக்கும், சபையின் நடவடிக்கைகளைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று எந்த ஓர் அங்கத்தினரும் ஒரு பிரேரணை கொண்டுவரலாம். அப்படியே கொண்டு வரப்படுவதுண்டு. இந்தப் பிரேரணைக்குப் பிறகு, எந்த ஓர் அங்கத்தினரும், தாம் முக்கியமென்று கருதும் எந்த ஒரு பிரச்சனையைப் பற்றியும் வாதம் கிளத்தலாம். கேள்வி நேரத்தில் அரசாங்கம் கூறிய பதிலின்மீதோ, அல்லது தள்ளிவைக்கும் பிரேரணையின்மீது நடைபெற்ற வாதத்தைத் தொடர்ந்தோ, வாதம் நடத்துவதற்கு, அரசாங்கக் கட்சியினரல்லாத அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை உபயோகித்துக்கொள்வர். ஆனால் இந்தப் பதினேழு மணிக்கு மேற்பட்ட வாதமும் தினந்தோறும் நடைபெறுமென்பதில்லை. ஏனென்றால், அரசாங்கத்தார், தாங்கள் நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டிய அலுவல்கள் அதிகமாக

இருக்கின்ற காலங்களில் பதினொரு மணிக்குக் கூட்டத் தைத் தள்ளிவைக்க வேண்டுமென்ற இந்த விதியை விலக்கி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி தங்கள் அலுவல்களைக் கவனிக்குமாறு செய்யலாம்.

ஒன்றுமட்டும் நிச்சயம். எந்தவிதமான வாதம், எந்த விதமான நிலையிலிருந்த போதிலும், சரியாகப் பதினொன்றரை மணிக்குச் சபையின் அன்றைய கூட்டம் நிறுத்தப்பட்டுவிடும். இதற்கு எந்த விதமான பிரேரணையும் அவசியமில்லை.

வெள்ளிக்கிழமைக் கூட்டத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள். இந்த வெள்ளிக்கிழமைக் கூட்டத்தை அரைநாள் கூட்டமென்றே சொல்லவேண்டும். சனிக்கிழமையும் ஞாயிற்றுக்கிழமையும் ஓய்வு நாட்களல்லவா, அந்த நாட்களில், சில அங்கத்தினர்கள், தங்கள் தொகுதிகளுக்குச் சென்று ஓட்டர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள விரும்புவார்கள். இன்னும் சில அங்கத்தினர்களுக்குச் சொந்த அலுவல்கள் இருக்கும். இவையனைத்தையும் உத்தேசித்து, வெள்ளிக்கிழமைக் கூட்டம் சீக்கிரம் கலைந்துவிடுகிறது.

அன்று பகல் பதினொன்றரை மணிக்குச் சபை கூடினவுடனே, நிகழ்ச்சி நிரலில் கண்டுள்ளபடி நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகிவிடும். கேள்வி—பதில்கள் கிடையாதென்பதை ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறோம். சபையிலும் அதிகமான அங்கத்தினர்கள் ஆஜராயிருக்க மாட்டார்கள். முக்கியமான விஷயங்கள் எதுவும் நடைபெறமாட்டாதென்றே சொல்லவேண்டும். அங்கத்தினர்கள், தங்கள் சொந்த ஹோதாவில், ஏதேனும் மசோதாக்கள் அல்லது தீர்மானங்கள் கொண்டு வருவதாயிருந்தால் அன்று கொண்டு வரலாம். ஆனால்

அரசாங்கத்தார், இதற்குப் பெரும்பாலும் இடங் கொடுப்பதில்லை; எந்த ஒரு மசோதாவையும் அல்லது தீர்மானத்தையும், தாங்களே கொண்டுவரக்கூடிய மாதிரி பார்த்துக்கொள்வார்கள். வெள்ளிக்கிழமைக் கூட்டம் அதிக சுறுசுறுப்பில்லாமலிருக்குமாயால், அன்று மந்திரிகள், சென்ற நான்கு நாட்களாப்பாக்கி வைத்திருந்த தங்கள் தங்கள் இலாகா வேலைகளைக் கவனிப்பார்கள்.

அரசாங்கமானது, பெரும்பான்மைக் கட்சி பலத்தைப் பெற்றிருப்பதால், அது, தன்னிஷ்டப்படி காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு போக முடியாதபடியும், கூடியமட்டில் மற்றக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு நடவடிக்கைகளில் கலந்துகொள்ளும் உரிமை இருக்கக் கூடியமாதிரியாகவும், பார்லிமெண்ட்டின் விதிகள், நியதிகள், சம்பிரதாயங்கள் இருந்து வருகின்றன. இது தான் பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட்டில் காணப்படும் விசேஷமான அமிசம். எந்த ஓர் அரசாங்கமும் கட்சி பலத்தைக் கொண்டு சுயேச்சையாக நடந்துகொண்டு விடலாமென்பது முடியாது: மற்றக் கட்சியினரின் ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் கூடியமட்டில் பெற்றுத்தானாக வேண்டும். எல்லாக் கட்சியினரும் தங்கள் கருத்துக்களைத் தாராளமாக எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய விதமாகவே சபையின் நடைமுறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சபையில், வாதத்தை ஒழுங்குபடுத்தி விடும் ஸ்பீக்கர், எல்லாக் கட்சியினரும் வாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய மாதிரி பார்த்துக் கொள்வார். சுருக்கமாக, பெரும்பான்மைக் கட்சியினர், சிறுபான்மைக் கட்சியினரை ஒடுக்கிவிட்டு, தங்கள் காரியத்தைச் சாதித்துக்கொண்டுவிட முடியாதபடி பார்லிமெண்ட்டின் சட்ட திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவுல்லாம் இருந்தாலும்,

பெரும்பான்மையோரின் விருப்பப்படியேதான், அதாவது அரசாங்கத்தின் விருப்பப்படியேதான் சபையின் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. எந்த ஒரு சபையிலும், எந்த ஒரு ஸ்தாபனத்திலும் இப்படித்தான் நடைபெறும். இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் விஸ்தரித்துச் சொல்லத் தேவையில்லை.

பார்லிமெண்ட்டின் அன்றாட நடவடிக்கைகளை இரண்டுவிதமாகப் பிரித்துச் சொல்லலாம். ஒன்று, புதிய சட்டங்களை இயற்றிக் கொடுத்தல்; மற்றொன்று, அரசாங்க யந்திரம் ஒழுங்காக இயங்கிக்கொண்டிருக்குமாறு பார்த்துக்கொள்ளுதல். கேள்வி-பதில்கள், வாதப் பிரதிவாதங்கள் ஆகிய யாவும், இந்த இரண்டு பிரிவுகளையொட்டின வாகவே இருக்கும். முதலில், ஒரு புதிய சட்டம் எப்படி இயற்றப்படுகிறதென்பதைச் சிறிது கவனிப்போம்.

சாதாரணமாக எந்த ஒரு சட்டமும், காமன்ஸ் சபையைப் பொறுத்த மட்டில் ஐந்து படிகளையும், லார்ட்ஸ் சபையில் மேற்கொண்டு சில படிகளையும் கடக்கவேண்டியிருக்கிறதென்று சொல்லலாம். இந்தப் படிகளைக் கடந்ததுதான் 'சட்டம்'¹. அதுவரையில் சட்டம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுவதில்லை; 'மசோதா'² வென்ற பெயராலேயே அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது, மசோதாதான் திருந்தி கடைசியில் சட்டமாகிறது.

ஒரு மசோதா எப்படிச் சட்டமாகிறதென்பதை உதாரணத்தின் மூலமாகச் சொன்னால்தான் ஒருவாறு விளங்கும். அரசாங்கத்தின் கல்வி இலாகாவை எடுத்துக் கொள்வோம். கல்வி மந்திரியானவர் கல்வி முறை

இன்னின்ன வகையில் இருக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி, தமது இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுடனும், அவசியமானால் கல்வி நிபுணர்களுடனும் கலந்தாலோசித்து ஒரு திட்டம் வகுத்து வைத்திருக்கிறார். இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்குச் சில விதிகள், நிபந்தனைகள் முதலியன இருக்கவேண்டுமல்லவா? இவைகளைக் கொண்ட ஒரு பத்திரம் அல்லது தஸ்தவேஜு தயாரிக்கப்படும். இதுவே மசோதா. இதில் மசோதாவின் நோக்கங்கள் முதலியனவும் அடங்கியிருக்கும்.

இந்த மசோதா தயாரானதும், பார்லிமெண்ட்டில் முதல் தடவையாக ஆஜர்படுத்தப்படும். இதற்கு 'முதல் வாசிப்பு' ¹ என்று பெயர். இதுதான், நாம் மேலே ஐந்து படிகள் என்று சொன்னோமல்லவா அவற்றுள் முதல்படி.

முதல் வாசிப்பின்போது, மசோதா வாசிக்கப்பட மாட்டாது. வாசிப்பு என்று சொல்லி வாசிக்கப்பட மாட்டாதென்றால் வேடிக்கையாக இல்லையா? ஆனால் இப்படித்தான் நடைபெறுகிறது. வாசிக்கப்படுவதே இல்லையென்றால், வாதம் எங்கேநடைபெறப்போகிறது?

நிகழ்ச்சிநிரலில், கல்வி சம்பந்தப்பட்ட இந்த மசோதா முதல் தடவையாக வாசிக்கப்படுமென்றிருக்கும். இந்த விஷயம் வந்ததும், சபையின் பிரதம குமாஸ்தா, மசோதாவின் பெயரை உரக்க வாசிப்பார். இதனோடு மசோதாவின் முதல் வாசிப்பு முடிந்து விட்டது! உண்மையில், முதல் வாசிப்பு என்பது ஒரு சம்பிரதாயந்தான்.

முதல் வாசிப்பு முடிந்ததும், அங்கத்தினர்கள், மசோதாவின் அச்சடித்த பிரதியொன்றை, சபையின் காரியாலயத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்வர். பெற்றுக் கொண்டதும் மசோதா பூராவையும் படித்துப்பார்த்து, அதுபற்றித் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்குத் தயார்ப்படுத்திக்கொள்வர்.

சில நாட்கள் கழித்து, மசோதா, இரண்டாவது முறையாக சபையில் ஆஜர்படுத்தப்பெறும். இதற்கு 'இரண்டாவது வாசிப்பு' ¹ என்று பெயர். மேலே சொன்ன படிகளில் இரண்டாவது படி. இரண்டாவது வாசிப்பின் போது, கல்வி மந்திரியானவர், மசோதாவின் நோக்கங்கள் முதலியவற்றை விளக்கிச் சொல்லி, வாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பார். இதற்குப் பிறகு, மற்ற அங்கத்தினர்கள், தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பார்கள், இப்படித் தெரிவிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருப்பார்கள் என்பதை நாம் சொல்லத் தேவையில்லை.

இரண்டாவது வாசிப்பின்போது, மசோதாவின் பொதுவான அமிசங்கள்தான் வாதிக்கப்படும். அதன் விதிகள், ஷரத்துக்கள், ஒவ்வொன்றாக ஆராய்ச்சி செய்யப்படமாட்டாது. ஆனால் அப்படி ஆராயவேண்டியது அவசியமல்லவா? எனவே, சபையின் அங்கத்தினர் சிலரைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அதன் வசம், மசோதாவை விரிவாகப் பரிசீலனை செய்யும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படும். இந்தக் கமிட்டியை 'பரிசீலனைக் கமிட்டி' ² என்று அழைக்கலாம். மசோதா, மூன்றாவது படியை அடைகிறது.

இந்தப் பரிசீலனைக் கமிட்டி, இரண்டு வகையாக அமைவதுண்டு. ஒன்று, சபை பூராவுமே கமிட்டியாக

1 Second Reading.

2 Select Committee.

மாறும். மற்றொன்று, சபையின் ஒரு சில அங்கத்தினர்களை மட்டும் கொண்டதாயிருக்கும். இந்த இரண்டாவது வகைக் கமிட்டியில், கூடிய மட்டும் எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருப்பர். முக்கியமான மசோதாக்களாயிருந்தால், முதல் வகைக் கமிட்டி, அதாவது சபை பூராவுமே கொண்ட கமிட்டியும், சில்லரை மசோதாக்களாயிருந்தால், இரண்டாவது வகைக் கமிட்டி, அதாவது ஒரு சிலரை மட்டும் கொண்ட கமிட்டியும் முறையே அமையும். இந்த இருவகைக் கமிட்டி கூட்டங்களுக்கு ஸ்பீக்கர் தலைமை வகிக்கமாட்டார்; கமிட்டி கூட்டங்களுக்கென்று தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர்—இவருக்கு 'சேர்மன்' ¹ என்று பெயர்—தலைமை வகிப்பார்.

இந்தப் பரிசீலனைக் கமிட்டி செய்த மாற்றங்களுடனும் திருத்தங்களுடனும் மசோதா, சபையில் மறுபடியும் ஆஜர்படுத்தப்பெறும். இது மசோதாவின் நான்காவது படி. சபை பூராவுமே கமிட்டியாக மாறி மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்திருந்தால், இந்த நான்காவது படியில் அதிகமான வாதங்கள் இரா. கமிட்டியிலிருந்து வந்த மசோதாவை ஆஜர்படுத்துவதென்பது ஒரு சம்பிரதாயமான காரியமாகவே இருக்கும். அப்படிக்கின்றி, ஒரு சிலரை மட்டும் கொண்ட கமிட்டி, மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்து, அது சபையில் ஆஜர்படுத்தப்படுமானால், அப்பொழுது வாதங்கள் நிகழும். அங்கத்தினர்கள் திருத்தப் பிரேரணைகள் கொண்டு வருதல் கூடும்.

இவையெல்லாம் முடிந்த பிறகு, மசோதா, மூன்றாவது தடவை சபையில் ஆஜர்படுத்தப்படும். இதுதான் மசோதாவின் 'மூன்றாவது வாசிப்பு' ². படிகளில்

ஐந்தாவது படி. மூன்றாவது வாசிப்பின்போது, அதிகமான திருத்தப் பிரேரணைகள் கொண்டுவரப்பட மாட்டா. சில்லரையாக, வாசகங்களில் சில சில மாற்றங்களை உண்டுபண்ணக்கூடியமாதிரி சில திருத்தப் பிரேரணைகள் கொண்டு வரப்படுவதுண்டு. மசோதாவைப் பற்றிப் பொது வாதமும் நடைபெறும். கடைசியில் ஒட்டுக்கு விடப்பட்டு மசோதா நிறைவேறும். இப்படி மூன்று வாசிப்புகள் முடிந்தபிறகுதான், அல்லது ஐந்து படிகளைக் கடந்த பிறகுதான் ஒரு மசோதா, காமன்ஸ் சபையைப் பொறுத்தமட்டில் நிறைவேறியதாகிறது.

காமன்ஸ் சபையில் நிறைவேறிய மசோதா லார்ட்ஸ் சபைக்கு அனுப்பப்பெறும். அங்கும் மேற்சொன்ன மாதிரியான படிகளைக் கடந்து, கடைசியில் மன்னர் பிரானுடைய அங்கீகாரத்திற்குச் செல்லும். இதற்குப் பிறகுதான் மசோதா சட்டமாகிறது.

மசோதா, லார்ட்ஸ் சபையில் சில மாற்றங்கள் அல்லது திருத்தங்கள் அடைதல் கூடும். இந்த மாற்றங்களோ திருத்தங்களோ பெரும்பாலும் அரசாங்கத்தினராலேயே கொண்டுவரப்படுவதாக இருக்கும். லார்ட்ஸ் சபையில் இப்படி மாற்றமோ திருத்தமோ அடைந்த மசோதா மறுபடியும் காமன்ஸ் சபைக்கு வந்து அநேகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுவிடும்.

லார்ட்ஸ் சபை, ஒரு மசோதாவுக்குத் திருத்தங்கள், மாற்றங்கள் முதலியன செய்வதோடு நில்லாமல் அதனை நிராகரித்தும் விடலாம். ஆனால் இப்படி நிராகரிப்பதன் மூலம் அந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்க விடாமல் செய்ய முடியாது. எப்படியென்று சிறிது பார்ப்போம்.

மசோதாக்களில், பண சம்பந்தமான மசோதாக்களென்றும், பண சம்பந்தமல்லாத மசோதாக்களென்றும் இரு வகையுண்டு. இவற்றுள், பண சம்பந்தமான ஒரு மசோதாவை காமன்ஸ் சபை நிறைவேற்றி லார்ட்ஸ் சபைக்கு அனுப்பினால், லார்ட்ஸ் சபையானது ஒரு மாதத்திற்குள் அதனை அங்கீகரிக்க வேண்டும். அப்படி அங்கீகரிக்காவிட்டால், மசோதா, நேரே மன்னர் பிரானுடைய அங்கீகாரத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு அவருடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுவிடும்.

பண சம்பந்தமல்லாத ஒரு மசோதாவை, காமன்ஸ் சபையானது நிறைவேற்றி வழக்கம்போல் லார்ட்ஸ் சபைக்கு அனுப்பும். அதனை லார்ட்ஸ் சபை நிராகரிக்கலாம். மறுபடியும் காமன்ஸ் சபை மசோதாவை நிறைவேற்றி லார்ட்ஸ் சபைக்கு அனுப்பும். அப்பொழுதும் லார்ட்ஸ் சபை நிராகரிக்கலாம். மீண்டும், காமன்ஸ் சபை, மசோதாவை நிறைவேற்றி லார்ட்ஸ் சபைக்கு அனுப்பும். இந்தத் தடவையும் லார்ட்ஸ் சபை நிராகரித்துவிட்டால், இந்த நிராகரிப்பைப் பொருட்படுத்தாமல், மசோதா, அரசருடைய அங்கீகாரத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுவிடும்.

லார்ட்ஸ் சபை, இப்படி மூன்று தடவை பண சம்பந்தமல்லாத ஒரு மசோதாவை நிராகரிப்பதன் மூலம் அதனை ஒரு வருஷ காலம் வரை சட்டமாக்க விடாமல் தடைப்படுத்தி வைக்கலாம். அவ்வளவுதான், இங்கே இன்னொரு விஷயம். மசோதாவை, காமன்ஸ் சபை மூன்று தடவை நிறைவேற்றுகிறது, அப்படியே லார்ட்ஸ் சபை மூன்று தடவை நிராகரிக்கிறது என்றால், ஒரே கூட்டத்தில் மூன்று தடவையல்ல. அதாவது, ஒரே கூட்டத்தில் மூன்று தடவை நிறைவேற்றுவதோ

நிராகரிப்பதோ கூடாது. அடுத்தடுத்து நடைபெறும் மூன்று கூட்டங்களில், ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் ஒவ்வொரு தடவையாக, முறையே நிறைவேற்றவோ நிராகரிக்கவோ வேண்டும்.

இவற்றிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் இரண்டு. ஒன்று, எந்த ஒரு மசோதாவும் பல தடவை பரிசீலனை செய்யப்பட்ட பிறகுதான் சட்டமாகிறதென்பது. மற்றொன்று, சட்ட நிர்மாணஞ் செய்யும் விஷயத்தில் காமன்ஸ் சபைக்குத்தான் மேலான அதிகாரம் இருக்கிறதென்பது.

ஒரு மசோதாவைத் தயாரித்து சபையில் ஆஜர் படுத்த அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு உரிமை இருக்கிறதோ, ஏறக்குறைய அவ்வளவு உரிமை மற்ற தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்களுக்கும் இருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கப் பணத்திலிருந்து செலவு செய்வதன் சம்பந்தமான மசோதாவாயிருந்தால், அதனை அரசாங்கத்தினர்தான் கொண்டு வர வேண்டும்; தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்கள், செலவு சம்பந்தமான மசோதாவைக் கொண்டுவருமாறு அரசாங்கத்தினரைத் தூண்டலாம். பொதுவாக, எந்த மசோதாவாயிருந்தாலும் அதைக் கூடியமட்டில் தாங்களே கொண்டுவரக்கூடிய மாதிரி அரசாங்கத்தார் பார்த்துக்கொள்வர்.

இனி, பார்லிமெண்ட், அரசாங்க யந்திரத்தை எங்ஙனம் கண்காணித்து வருகிறதென்று பார்ப்போம்.

அரசாங்கமென்றால், அது பலவித வேலைகளைக் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த வேலைகள் பல இலாகாக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பல இலாகாக்களிலும் ஆயிரக்கணக்கான சிப்பந்திகள் வேலை செய்கிறார்கள்.

அன்றூட நடைமுறை

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் சுமார் நூறு இலாகாக்கள் வரை இருக்கின்றன. இவற்றில் சுமார் மூன்றரை லட்சம் பேர் அலுவல் பார்க்கிறார்கள். இவையெல்லாம் சிவில் இலாகாக்கள். இவை தவிர, ராணுவ சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்கள் வேறு இருக்கின்றன தரைப்படையென்றும், கடற்படையென்றும், ஆகாயப்படையென்றும் பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. இவற்றைச் சேர்ந்த போர் வீரர்கள் லட்சக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள்.

சாதாரண காலத்தைக் காட்டிலும் யுத்த காலத்தில், இந்த சிவில் ராணுவ இலாகாக்களின் எண்ணிக்கையும் இவற்றைச் சேர்ந்தவர்களுடைய எண்ணிக்கையும் அதிகரிக்கின்றன என்பதை நாம் சொல்லத் தேவையில்லை.

இத்தனை இலாகாக்களும், தாங்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்துவர வேண்டுமானால், பணம் தேவையாயிருக்கிறதல்லவா? இந்தப் பணத்தை, அரசாங்கம், தானே சுயமாக, வரி மூலமாகவோ, வேறு கடன் வாங்குதல் முதலியவை மூலமாகவோ வசூலித்துக் கொள்ளாது; வசூலிக்கவும் கூடாது; வரி விதிப்பதற்கோ, கடன் வாங்குவதற்கோ பார்லிமெண்ட்டின் சம்மதத்தைப் பெற வேண்டும். சம்மதத்தைக் கொடுத்து விட்டதோடு பார்லிமெண்ட் சும்மாயிராது. வசூலிக்கப்பட்ட பணம் சரியானபடி செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பதையும் கண்காணித்து வரும். ஆக, பணத்தை வசூலிப்பதும், செலவழிப்பதும் பார்லிமெண்ட்டின் பொறுப்பில் நடைபெற்று வருகின்றன வென்று சுருக்கமாகச் சொல்லலாம்.

ஆனால் பார்லிமெண்ட்டே நேர்முகமாக இந்த இரண்டு கடமைகளைச் செய்யாது. அரசாங்கந்தான்

முதன் முதல், பணத்தை வசூலிப்பது எப்படி என்பதைப் பற்றியும், அப்படியே எப்படிச் செலவு செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் பார்லிமெண்ட்டுக்குக் கூறும். அவற்றைப் பார்லிமெண்ட் திருத்தலாம்; மாற்றலாம்; வேறு யோசனைகள் கூறலாம். அவ்வளவே தவிர, பார்லிமெண்ட்டே, அதாவது அரசாங்கத்தினரல்லாத மற்ற அங்கத்தினர்கள், பண வரவு செலவு சம்பந்தமாக எந்த ஒரு பிரேரணையையும் அல்லது மசோதாவையும் கொண்டுவரக்கூடாது. இதைப்பற்றி ஏற்கனவே சிறிது கூறியிருக்கிறோம்.¹ பார்லிமெண்ட் நடைமுறைகள் எப்படிச் சிக்கலானவையோ அப்படியே பண வரவு செலவு சம்பந்தமான காரியக்கிரமங்களும் சிறிது சிக்கலானவை. பார்லிமெண்ட்டின் பெரும் பொழுது, இந்த வரவு செலவு பிரச்சனைகளைக் கவனிப்பதிலேயே செலவழிகிறது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வாசகர்கள் நான்கு விஷயங்களை, இந்த விஷயங்கள் ஏற்கனவே தெரிவிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், மறுபடியும் இங்கே ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளுதல் நல்லது. முதலாவது, பார்லிமெண்ட்டின் சம்மதமில்லாமல் வரி வசூலிப்பதற்கோ கடன் வாங்குவதற்கோ அரசருக்குச் சுயமாக அதிகாரம் கிடையாது; அப்படியே அரசாங்கத்திற்கும் கிடையாது. இரண்டாவது, பணத்தை வசூலிக்கிற அதிகாரமும் செலவழிக்கிற அதிகாரமும் காமன்ஸ் சபைக்குத் தான் உண்டே தவிர லார்ட்ஸ் சபைக்குக் கிடையாது. வரவு செலவினங்களைப்பற்றி காமன்ஸ் சபை கிளத்தியதை லார்ட்ஸ் சபை அங்கீகரிக்கிறது. அவ்வளவு தான். ஆனால் அதுவே—லார்ட்ஸ் சபையே—சுயமாக, புதிதாக வரி விதிக்கவோ, காமன்ஸ் சபை அனுமதித்த

செலவை நிராகரிக்கவோ முடியாது. மூன்றாவது, காமன்ஸ் சபையிலும், புதிதாக ஒரு வரி விதிக்க வேண்டுமானால், அதை முதலில் அரசாங்கந்தான் பிரேரிக்கவேண்டும்; தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் பிரேரிக்கக் கூடாது. இந்த வரி விதிக்கலாம் அந்தவரி விதிக்கலாம் என்று அரசாங்கத்திற்குப் பலவிதமாக யோசனைகள் கூறலாம்; அரசாங்கத்தைத் தூண்டலாம்; நெருக்கலாம். அவ்வளவுதான். நான்காவது, செலவினங்களுக்கும், அப்படியே அரசாங்கந்தான் முதல்முதல் பிரேரணைகளை அல்லது மசோதாக்களைக் கொண்டுவரவேண்டும்; தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் கொண்டுவரக்கூடாது. வரவினங்களுக்கு மாதிரி அரசாங்கத்தைத் தூண்டலாம்; நெருக்கலாம். ஆக, வரவு செலவினங்களைப் பற்றிய பிரேரணையோ மசோதாக்களையோ அரசாங்கந்தான் முதன் முதல் கொண்டு வரவேண்டும். அவற்றின்மீதுதான் பார்லிமெண்ட் ஓட்டுச் செய்யும்.

வரிகளாகவோ, வேறு விதமாகவோ வசூலிக்கப்படுகிற பணம் யாவும் 'தொகுப்பு நிதி' ¹ என்ற ஒரு நிதியின் கணக்கில், 'பாங்கி ஆப் இங்கிலாந்து' ² என்ற பாங்கியில் ஜமால் செய்யப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் காப்பாற்றிக் கொடுக்கும் பாங்கி என்று இந்த பாங்கியைக் கூறலாம்.

வரிகளில் இரண்டு வகையுண்டு. ஒன்று, நிரந்தர வரி. அதாவது வருஷந்தோறும் செலுத்திக்கொண்டு வரவேண்டிய வரி, இன்னொன்று, ஒரு வருஷத்திற்கு மட்டும் விதிக்கப்படுகிற வரி. இப்படியே செலவினங்களிலும் இரண்டு வகையுண்டு. ஒன்று, நிரந்தரச்

1 Consolidated Fund.

2 Bank of England.

செலவினங்கள். இவற்றுள், அரசு குடும்பத்தினருக்குக் கொடுக்கப்படுகிற தொகை, ஸ்பீக்கர் சம்பளம் முதலியன அடங்கும். மற்றொன்று, ஒரு வருஷத்திற்கு மட்டுமான செலவினங்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு காரியத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிற தொகையும் இந்தப் பிந்திய செலவினத்தில் அடங்கும்.

இந்த வருஷவாரி விரவினங்களும் செலவினங்களும் ஒரு வருஷத்திற்குப்போல் மற்றொரு வருஷத்தில் இராது; கூடுதல் குறைச்சல் இருந்துகொண்டிருக்கும்.

பிரதி வருஷமும் அரசாங்கமானது, முந்தின வருஷத்தில் நிகர வரவு எவ்வளவு, அடுத்த வருஷத்தில் வரவாக எதிர்பார்க்கக்கூடியது எவ்வளவு, அப்படியே முந்தின வருஷத்து நிகர செலவு எவ்வளவு, அடுத்த வருஷத்தில் செலவாகக்கூடியது எவ்வளவு என்ற விவரங்களைக் குறிப்பிட்டு ஒரு திட்டம் தயாரித்து பார்லிமெண்ட்டில் ஆஜர் படுத்தும். வரவு செலவுகளைக் குறிக்கும் இந்தத் திட்டத்திற்கே பட்ஜெட் என்று பெயர் எனபது வாசகர்களுக்கு நினைவிருக்கும்.¹

அரசாங்கம் ஆஜர் படுத்தும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை பார்லிமெண்ட்டானது, இரண்டு கமிட்டிகளாகப் பிரிந்து பரிசீலனை செய்கிறது. ஒன்று, 'வரவினங்களுக்கு வழிதேடும் கமிட்டி.'² இதனைச் சுருக்கமாக, வரவுக் கமிட்டி யென்று கூறலாம். மற்றொன்று, 'செலவினங்களைத் தணிக்கை செய்யும் கமிட்டி.'³ இதனைச் சுருக்கமாக, செலவுக் கமிட்டி யென்று அழைக்கலாம்.

1 68-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

2 Committee of Ways and Means.

3 Committee of Supply.

இந்த இரண்டு கமிட்டிகளும் சபையினின்று வேறுபட்டவையல்ல; சபையின் சில அங்கத்தினர்களை மட்டும் கொண்டவையல்ல. சபையே, வரவினங்களைப் பரிசீலனை செய்கிறபோது வரவுக் கமிட்டியாகவும், செலவினங்களைத் தணிக்கை செய்கிறபோது செலவுக் கமிட்டியாகவும் தன்னை மாற்றிக் கொள்கிறது. அதாவது, சபையின் அங்கத்தினர்கள் எல்லாருமே கமிட்டிகளின் அங்கத்தினர்களாயிருக்கிறார்கள். என்ன வித்தியாசமென்றால், சபையாகக் கூடுகிறபோது, ஸ்பீக்கர் தலைமை வகிப்பார். கமிட்டியாகக் கூடுகிறபோது, 'சேர்மன்' தலைமை வகிப்பார். இந்த சேர்மன், கமிட்டி கூட்டத்தில் தலைமை வகிக்கிறபோது ஸ்பீக்கர் அமரகிற பீடத்தில் அமரமாட்டார்; வேறேர் ஆசனத்தில் அமர்வார். இந்த சேர்மனுக்கு உதவியாக 'டெபுட்டி சேர்மன்'¹ ஒருவர் உண்டு. சேர்மன் தலைமை வகிக்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் இவர் தலைமை வகிப்பார்; டெபுட்டி ஸ்பீக்கராக²வும் அலுவல் பார்ப்பார். இந்த சேர்மனும் டெபுட்டி சேர்மனும் பிரதியொரு பார்லிமெண்டின் துவக்கத்திலும், ஸ்பீக்கர் தெரிந்தெடுக்கப்படுவதைப் போல தெரிந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.

இரண்டு கமிட்டிகளிலும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் பலமாக நிகழும். சிறப்பாக, செலவினங்களைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபம் ஏற்படுகிறபோது, அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வோர் இலாகாவின் குறைநிறைகளை எடுத்துக் காட்டுவார்கள். மந்திரிகள், தங்கள் தங்கள் இலாகாக்களைப் பொறுத்தமட்டில் சமாதானம் கூறியோ,

1 Deputy Chairman. இவருடைய வருஷ சம்பளம் 1,500 பவுன்.

2 Deputy Speaker.

குறைகளுக்குப் பரிகாரம் தேடுவதாகச் சொல்லியோ, செலவினங்களுக்கு அங்கீகாரம் பெறுவர்.

மேலே, தொகுப்பு நிதியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டோ மல்லவா, இந்த நிதிக்கு மேலதிகாரியொருவர் உண்டு. இவருக்கு 'கம்ப்ட்ரோலர் அண்ட் ஆடிட்டர் ஜெனரல்'¹ என்று பெயர்; தணிக்கை அதிகாரியென்று அர்த்தம். பார்லிமெண்ட், எந்தெந்த இனங்களுக்குச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று ஒட்டுச் செய்திருக்கிறதோ, அதன்படி இந்த நிதிப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கவனிப்பது இவர் கடமை. பிரதி வருஷமும், இவர், ஒவ்வோர் இலாகாவின் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்து, இவற்றைத் தமது அபிப்பிராயத்துடன் பார்லிமெண்ட் முன்னர் சமர்ப்பிப்பார். இவற்றைப் பார்லிமெண்ட்டானது, ஒரு கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பும். இதற்கு 'பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி'² என்று பெயர்; இலாகாக்களின் கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்யும் கமிட்டியென்று சொல்லலாம். இந்தக் கமிட்டி, பிரதியொரு வருஷ செஷன் ஆரம்பத்திலும் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு விசேஷமான அதிகாரங்கள் உண்டு. எந்த இலாகா கணக்குப் புஸ்தகங்களையும் அல்லது உத்தியோகஸ்தர்களையும் இது வரவழைத்துத் தணிக்கை செய்யலாம்; விசாரணை செய்யலாம். இந்தத் தணிக்கை, விசாரணை முதலியவற்றின்மீது ஓர் அறிக்கை தயாரித்து, பிரதி வருஷமும் பார்லிமெண்ட் முன்னர் சமர்ப்பிக்கும். இதன் மீதும் ரூசிகரமான வாதம் நடைபெறும். ஜனங்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிற பணம் துர்விநியோகப்படுத்தப்படாமல், சரியானபடி

1 Comptroller and Auditor General.

2 Public Accounts Committee.

செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறதா. எந்த வகையிலேனும் சிக்கனம் செய்யலாமா என்பவைகளையெல்லாம் கவனிப்பதற்காகவே இந்தத் தணிக்கைக் கமிட்டி நியமிக்கப்படுகிறது. பொதுவாகவே பார்லிமெண்ட்டானது. வரவு செலவுகளைக் கண்குத்திப் பாம்புபேரல் கவனித்துவருகிறதென்று சொல்லலாம்

இனி. பார்லிமெண்ட்டின் முக்கியமான சில உத்தியோகஸ்தளைச் சந்திப்போம்.

5. உத்தியோகஸ்தர்கள்

ஸ்ப்பீக்கர்

காமன்ஸ் சபைக் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகிக்கிற வரே ஸ்ப்பீக்கர் என்றும், இவர் போட்டியின்றித் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார் என்றும், பின்வரிசை ஆசனங்களொன்றில் அடக்கமாக உட்கார்ந்திருக்கிற ஒருவரே ஸ்ப்பீக்கராகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறாரென்றும், இந்த மாதிரியான சில விஷயங்களைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோமல்லவா?

ஸ்ப்பீக்கர் என்றால் பேசுகிறவர் என்று அர்த்தம். ஆனால் இவர்தான், சபையின் நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தமட்டில் பேசாதவர்; அதாவது அதன் வாதங்களில் கலந்து கொள்ளாதவர். ஆயினும் இவர் ஸ்ப்பீக்கர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இப்படி அழைப்பது ஒரு சம்பிரதாயந்தான்.

அரசு பீடத்திற்கும் பார்லிமெண்டுக்கும் பல போராட்டங்கள் நடைபெற்று வந்தனவென்று முந்திச் சொன்னோமல்லவா, இவற்றின் ஒரு பகுதி, அரசு பீடத்திற்கும் காமன்ஸ் சபைக்கும் நடைபெற்ற போராட்டம். இந்தப் போராட்டத்தின் ஒரு நிலையில் காமன்ஸ் சபையானது, பகிரங்கமாகக் கூடுவதற்கு அஞ்சி, ரகசியமாகவே கூடி, தன் விவகாரங்களை நடத்தி வந்தது. ஆயினும், தன் கருத்துக்களை அல்லது தான் செய்த தீர்மானங்களை, அவ்வப்பொழுது அரசுருக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமல்லவா? இதற்காக, கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்தவரையே அரசரிடம்

பேச அனுப்பி வந்தது. இவரே காமன்ஸ் சபையின் பிரதிநிதியாக அரசரிடம் பேசுகிறவராயிருந்தார். அது முதற்கொண்டு, சபையின் தலைவரை, பேசுகிறவர், அதாவது ஸ்பீக்கர் என்று அழைப்பது வழக்கமாயிருந்து வருகிறது.

ஆனால் இந்த ஸ்பீக்கர் பதவி மிகவும் ஆபத்தானதாயிருந்தது. காமன்ஸ் சபையின் தீர்மானங்கள், சில சமயங்களில் அரசருக்குப் பிடித்தமில்லாமலிருக்கும். அப்பொழுது அதன் சார்பாகப் பேச வந்திருக்கிறவரை அவமரியாதையாக நடத்துவார்; அல்லது அவர் மீது தம் கோபத்தைத் திருப்புவார். இதனால் இந்தப் பதவியை யாரும் விரும்பி அடைவதில்லை. அரசருக்குப் பிடித்தமில்லாத தீர்மானங்களை நிறைவேற்றவேண்டிய அவசியம் காமன்ஸ் சபைக்கு ஏற்பட்டால், அப்பொழுது யாரும் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்க ஒருப்படமாட்டார். எனவே, ஒருவரை வலுக்கட்டாயமாக இழுத்து வந்து தலைமைப் பீடத்தில் உட்காரவைத்து மேற்படி தீர்மானங்களை நிறைவேற்றும். ஏனென்றால், தீர்மானங்கள் ஒழுங்கான முறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை யென்று காரணம் சொல்லி அரசர் அவற்றை அலட்சியஞ் செய்துவிடக் கூடா தல்லவா? இப்படியெல்லாம் முந்தி நடைபெற்று வந்தது. இதன் அடையாளம், அதாவது ஸ்பீக்கரைப் பலவந்தப்படுத்தி அவருடைய பீடத்தில் அமர்விப்பதென்பது. இப்பொழுதும் ஒரு சம்பிரதாயமாக அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. அடுத்த அத்தியாயத்தில், இதனையும், இதனைப் போன்ற வேறு சில சம்பிரதாயங்களையும் காண்போம்.

ஸ்பீக்கர் பதவி, இப்பொழுது ஆபத்தானதில்லை; ஆனால் மிகவும் பொறுப்புடையது. இந்தப் பதவியில்

அமர்ந்திருப்போர் மிகவும் கண்ணியமாகவும் மரியாதையுடனும் நடத்தப்படுகிறார். இந்தப் பதவிக்கு ஒரு மகத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சுருக்கமாகச் சொல்லலாம்.

ஸ்பீக்கரிடத்தில் ஒருவித மரியாதை தோன்றக் கூடிய மாதிரியாகவே, இவருடைய உடை, தலையணி, ஆசனம் முதலியன இருக்கின்றன. கறுப்பு 'கவுன்'¹; 'விக்'² என்று அழைக்கப்படுகிற பெயர் மயிரினாலாய தலையணி; இப்படியான சில அலங்காரங்கள். இவர் அமர்ந்திருக்கும் ஆசனமோ சிறிது உயரமானது; சிங்காதனம் போன்றது; மேலே விதானமுள்ளது. இவர், சபைக்கு வருகிறபோதும், சபையினின்று போகிறபோதும், 'சார்ஜண்ட்-அட்-ஆர்ம்ஸ்'³ என்ற உத்தியோகஸ்தர் 'மேஸ்'⁴ என்ற அதிகாரக் கோலைப் பிடித்துக்கொண்டு முன்னே செல்வார். ஹைகோர்ட்டுகளில் நீதிபதிகளுக்கு முன்னே வெள்ளித்தடி பிடித்துக் கொண்டு ஒருவர் செல்லவில்லையா அந்த மாதிரி. இன்னும் பலவித மரியாதைகள் இவருக்குக் காட்டப் பெறுகின்றன.

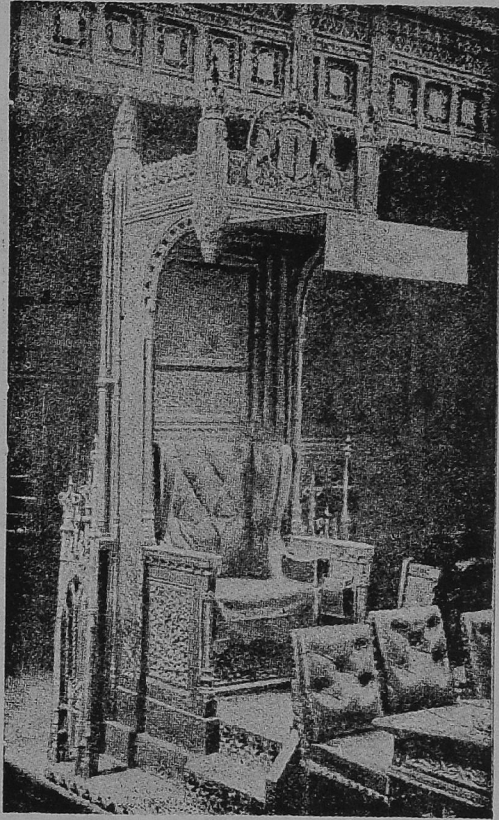
ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறபடி, இவர், போட்டியின்றியே இந்தப் பதவிக்குத் தெரிந்தெடுக்கப்படுவது வழக்கம். இங்ஙனமே இவர் பார்லிமெண்ட் அபேட்சகராக நிற்கும் தொகுதியிலும் இவருக்குப் போட்டியிராது. இவர், ஏதேனும் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த வரையிருந்த போதிலும், அந்தக் கட்சியின் விவகாரங்களில் அதிகமாகப் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்; அந்தக் கட்சியின் முக்கியஸ்தருள் ஒருவராகவும் இருக்க மாட்டார். இப்படிப்பட்டவரைத்தான் ஸ்பீக்கர் பதவிக்குத் தெரிந்தெடுப்பர். இதனால்தான்

1 Gown.

2 Wig.

3 Serjeant-at-arms.

4 Mace.

ஸ்ப்பீக்கரின் ஆசனம் —பக்.96

“ பின் வரிசை பெஞ்சுகளொன்றில் அடக்கமாக உட்கார்ந்திருப்பார் ” என்று மூன்றாவது அத்தியாயத்தில், ஸ்பீக்கரின் தேர்தலைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கிறபோது குறிப்பிட்டோம். தவிர, இவர் ஸ்பீக்கராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராயிருந்தாரோ அந்தக் கட்சியிலிருந்து விலகிக்கொண்டு விடுவார்: அந்தக் கட்சியோடு எவ்வித தொடர்பும் வைத்துக்கொள்ளமாட்டார். ஸ்பீக்கர், கட்சிகளுக்கு மேற்பட்டவராயிருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே இந்த நியதி.

ஸ்பீக்கர், பதவியிலிருக்கிற காலம்வரை, வசிப்பதற்கென்று, வெஸ்ட்மினிஸ்ட்டர் அரண்மனையைச் சேர்ந்த கட்டடங்களில் ஒன்று அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவருடைய நிகர சம்பளம் வருஷத்திற்கு ஐயாயிரம் பவுன். இவருக்கென்று தனியாக ஒரு காரியாலயம் உண்டு. இவருடைய காரியதரிசிதான், இந்தக் காரியாலயத்தின் முக்கிய உத்தியோகஸ்தர். இவரது வருஷ சம்பளம் 1,100 பவுனிலிருந்து 1,320 பவுன் வரை. இவர், ஸ்பீக்கரின் கடிதப் போக்குவரத்துக்களைக் கவனிப்பதோடு பார்லிமெண்ட் சம்பந்தப்பட்ட வேறு பல அலுவல்களையும் கவனித்துக் கொள்கிறார். இன்னொருவர், புரோகிதர். பார்லிமெண்ட்டின் ஒவ்வொருநாள் கூட்டத்தின் தொடக்கத்திலும் பிரார்த்தனை நடத்துகிறவர் இவர்தான். இவரது வருஷ சம்பளம் 900 பவுன். அடுத்தது, சட்ட நிபுணர்; சட்ட சம்பந்தமாக ஸ்பீக்கருக்கு ஆலோசனை கூறுகிறவர். இவர்கள் தவிர, புத்தகசாலை அதிகாரியென்ன, கணக்கு அதிகாரிகளென்ன, குமாஸ்தாக்களென்ன, இப்படிப் பலர், ஸ்பீக்கரின் காரியாலயத்தில் அலுவல் பார்க்கின்றனர். இன்னும், ஸ்பீக்கரின் வருகையை அறிவிக்கும் தூதரென்ன, ஸ்பீக்கரின்

உடையைத் தாங்கி வரும் உத்தியோகஸ்தரென்ன, இப்படிச் சிலர் உண்டு.

சபை, முழுச்சபையாகக் கூடுகிறபொழுது, அதாவது காமன்ஸ் சபையின் பகிரங்கக் கூட்டங்களுக்கு ஸ்பீக்கர் தலைமை வகிப்பார். சபை முழுவதும் கமிட்டியாக மாறிக் கொள்கிறபோதோ, மற்றக் கமிட்டிகளின் கூட்டங்களுக்கோ இவர் தலைமை வகிக்க மாட்டார்.

சபையானது நேரே அரசு பீடத்திற்கு ஏதேனும் தெரிவிக்க வேண்டுமானால், ஸ்பீக்கர் மூலமாகத்தான் தெரிவிக்கவேண்டும். சபை முழுவதும் சேர்ந்து அரசரைக் காணவேண்டுமானால், ஸ்பீக்கரைத் தலைவராகக் கொண்டுதான் காணவேண்டும். இந்த உரிமை, அதாவது அரசரைக் காணும் உரிமை சபைக்கு எப்பொழுதும் உண்டு என்பதை ஸ்பீக்கரின் நியமனத்தை மன்னர்பிரான் அங்கீகரித்து விட்டதாக லார்ட்ஸ் சபையில் அறிவிக்கப்படுகிறபொழுது, ஸ்பீக்கர், காமன்ஸ் சபையின் சார்பாக வலியுறுத்துகிறார் என்பது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும்.¹

மற்றும் ஸ்பீக்கர், அந்நிய நாட்டு அரசாங்கங்களிடமிருந்து அல்லது பார்லிமெண்ட்டுகளிடமிருந்து சபைக்கு வரும் செய்திகள், தஸ்தவேஜுகள் முதலியவற்றைப் பெற்று அவற்றை உரிய சமயங்களில் சபைக்கு அறிவிக்கிறார். அப்படியே அவைகளுக்கு—அந்நிய அரசாங்கங்களுக்கும் பார்லிமெண்ட்டுகளுக்கும்—சபை அனுப்புகிற செய்திகள், தஸ்தவேஜுகள் முதலியவற்றை அனுப்புகிறார். இவைபோல் இன்னும் சில பொறுப்புக்களும் இவருக்கு இருக்கின்றன. சுருக்க

மாக, சபையின் வெளி சம்பந்தங்களைப் பொறுத்த மட்டில் சபையின் குரலாக இருக்கிறார் ஸ்பீக்கர்.

சபையின் உள் விவகாரங்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஸ்பீக்கரின் கடமைகளை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். முதலாவது, சபையில் ஒழுங்கும் அமைதியும் நிலவுமாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது, அங்கத்தினர்கள், சபையின் விதிகள், சம்பிரதாயங்கள் முதலியவற்றிற்குட்பட்டு, அதாவது ஒழுங்காகப் பேசுமாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். மூன்றாவது, கூடிய மட்டில் எல்லாக்கட்சி அங்கத்தினர்களும் வாதத்தில் பங்குகொள்ளக் கூடிய மாதிரி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த மூன்று விதக் கடமைகளையும் சரிவர நிறைவேற்ற இருவருக்குச் சகல அதிகாரங்களும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அதிகாரங்களில் சில, விதிகளின் மூலமாக ஏற்பட்டவை; சில, சம்பிரதாயங்களாக வந்தவை.

சபையில் எந்த நிமிஷத்திலும் உணர்ச்சி தலை தூக்கி நிற்கக்கூடும்; அப்பொழுது அக்கத்தினர்கள் தங்களையும் மீறிக் கடுமையாகப் பேசுதல்கூடும்; அல்லது ஒழுங்கீனமாக நடந்துகொள்ளுதல்கூடும். கூச்சலும் குழப்பமும் கூட உண்டாகும். இந்த மாதிரி யான சந்தப்பங்களில் ஸ்பீக்கர் மிகவும் நிதானமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

சாதாரணமாக ஸ்பீக்கர் எழுந்து நின்றால், பேசுவதற்காக எழுந்து நிற்கிற அங்கத்தினர்கள் உடனே உட்கார்ந்துகொண்டுவிட வேண்டுமென்பது விதி. எனவே, சபையில் ஒழுங்கீனம் அதிகரிக்கிற நிலையில் ஸ்பீக்கர் எழுந்து நிற்பார். உடனே எழுந்து நிற்கும் அங்கத்தினர்கள் உட்கார்ந்துவிடுவார்கள். சபை

யின் கண்ணியத்திற்கும் கௌரவத்திற்கும் பழுது ஏற்படாமல் அங்கத்தினர்கள் நடத்துகொள்ள வேண்டிய அவசியத்தைச் சில வார்த்தைகளால் நிதானமாகவும் ஆனால் கண்டிப்பாகவும் எடுத்துச் சொல்வார். அநேகமாக அமைதி ஏற்பட்டுவிடும். அப்படியும் மீறியாரேனும் ஓர் அங்கத்தினர் எழுந்து நின்று முறைதவறிப் பேசுவோ நடக்கவோ தொடங்குவாரானால், அவரை ஸ்பீக்கர் 'உங்கள் இடத்தில் உட்காருங்கள்' என்று கூறுவார். இதற்கும் அங்கத்தினர் கேட்கவில்லையானால், அவரை, சபையை விட்டு வெளியே செல்லுமாறு கூறுவார். அவர் வெளியேறாமல் பிடிவாதமாகச் சபையிலேயே இருப்பாரானால், அவர் 'பெயரைக் குறிப்பிடுவார்.' 'பெயரைக் குறிப்பிடுதல்' என்ற வாசகம் பார்லிமெண்ட் பரிபாஷைகளில் ஒன்று.

இங்ஙனம் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டதும் அந்தக் சந்தர்ப்பத்தில் நடைபெறும் வாதத்திற்கு எந்த மந்திரி சம்பந்தப்பட்டவராயிருக்கிறாரோ அவர் எழுந்து நின்று, பிரஸ்தாப அங்கத்தினர் வெளியேற்றப்பட வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வருவார். ஏகமனதாக இது நிறைவேறிவிடும். உடனே சம்பந்தப்பட்ட அங்கத்தினர் வெளியேற வேண்டியதுதான். வெளியேற மறுத்தால், பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டுவிடுவார். ஓர் அங்கத்தினர், முதல் தடவையாகப் பெயர் குறிப்பிடப்பெற்று வெளியேற்றப்பட்டால், வெளியேற்றப்பட்ட தினத்திலிருந்து ஐந்து நாள் வரையிலும், இரண்டாவது தடவையாக வெளியேற்றப்பட்டால் இருபது நாள் வரையிலும், மூன்றாவது தடவையாக வெளியேற்றப்பட்டால் செஷனில் பாக்கியிருக்கிற நாட்கள் பூராவும் ஆஜராகக்கூடாது. நிரம்ப

ஒழுங்கீனமாக நடந்துகொள்கிற அங்கத்தினரைச் சிறைப்படுத்தச் செய்யவும் ஸ்பீக்கருக்கு அதிகார முண்டு

அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறபொழுது விஷயத்தை விட்டுப் பேசாமலும், கண்ணியமற்ற வார்த்தைகளை உபயோகியாமலும் ஸ்பீக்கர் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். வாதத்தின்பொழுது, இன்னின்ன வார்த்தைகளை உபயோகிக்கக்கூடாது என்று ஒரு நியதி உண்டு; இன்னின்ன மாதிரியாகப் பேசவேண்டுமென்றும் சில நியதிகள் உண்டு. உதாரணமாக, லார்ட்ஸ் சபையைப்பற்றிக் குறிப்பிட நேரிடுகிற பொழுது, லார்ட்ஸ் சபையென்று சொல்லக்கூடாது. அப்படியே அங்கத்தினர்கள் பெயரையும் சொல்லக்கூடாது, இப்படிச் சில நியதிகள் உண்டு. இந்த நியதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறர்களாவென்று ஸ்பீக்கர் மிகவும் ஜாக்கிரதையுடன் கவனித்து வரவேண்டும். இந்த நியதியைப்பற்றி அடுத்த அத்தியாயத்தில் கூறுவோம்.

எந்த அங்கத்தினர் பேச விரும்புகிறார் என்பதைக் கூர்ந்து கவனித்து அவரைப் பேச அனுமதிப்பது ஸ்பீக்கரின் முக்கியமான கடமையாகும். இப்படி அனுமதிக்கிற விஷயத்தில் எந்த அங்கத்தினருக்கும் பாரபட்சம் காட்டக் கூடாது; அப்படியே யாரையும் அலட்சியம் செய்யக்கூடாது, எல்லாக்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் சம சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும், தமது பேசும் உரிமை, ஸ்பீக்கர் வசத்தில் பத்திரமாக இருக்கிற தென்று உணர வேண்டும்.

சபையில் எழுந்து நிற்கிற எந்த அங்கத்தினரும் பேசிவிட முடியாது. அவர் 'ஸ்பீக்கர் கண்ணில்பட'

வேண்டும் ; ஸ்பீக்கரினால் பேச அனுமதிக்கப்பட வேண்டும், அப்பொழுதுதான் அவர் பேசலாம். 'ஸ்பீக்கர் கண்ணில் படு'வது என்ற இந்த வாசகமும் பார்லிமெண்ட்டின் பரிபாஷைகளில் ஒன்று. பேச வேண்டுமென்ற உத்தேசத்துடன் ஒரே சமயத்தில் நாலேந்து பேர் நிற்கிறார்களென்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுது ஸ்பீக்கர், யாரைப்பார்த்துப் பேசச் சொல்கிறாரோ அவர்தான் 'ஸ்பீக்கரின் கண்ணில் பட்ட'வராவார்.

இப்படி ஸ்பீக்கரின் கண்ணில் ஓர் அங்கத்தினர் படவேண்டுமானால், அவர் தமது பெயரை முன்கூட்டியே தமது கட்சிக் கொறடா¹ மூலமாக ஸ்பீக்கரின் காதில் போட்டு வைக்க வேண்டும், அதாவது ஓர் அங்கத்தினர் பேசவிரும்பினால், அவர், முதலில் தாம் பேச விரும்புவ தாகத் தமது கட்சிக் கொறடாவினிடத்தில் தெரிவிக்க வேண்டும். அந்தக் கொறடா, தமது கட்சியைச் சேர்ந்த இன்னினரார் பேசப் போகின்றனர் என்று ஒரு ஜாபிதா தயாரித்து ஸ்பீக்கரிடம் கொடுப்பார். இப்படி ஒவ்வொரு கட்சிக் கொறடாவும் செய்வர். இந்த ஜாபிதாக்களை அனுசரித்து, ஸ்பீக்கர், அங்கத்தினர்களைப் பேச அனுமதிப்பார். ஆனால் ஜாபிதாக்களில் கண்டுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களையும் பேச அனுமதிப்பதென்பது சில சமயங்களில் முடியாத காரியம். காலம், விஷயம் இவைகளை அனுசரித்து, கூடிய மட்டில் எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் வாதத்தில் பிரதிநிதித்துவம் பெறக்கூடிய மாதிரியாகப் பார்த்துக் கொள்வார் ஸ்பீக்கர்.

பொதுவாக ஸ்பீக்கர், மிகவும், நேர்மையுடைய வராகவும், நிதானந்தவருதவராகவும், நல்ல ஞாபக

1 Whip.

சக்தி வாய்ந்தவராகவும், சபையில் நடக்கிற விஷயங்களைக் கூர்ந்து கவனிப்பவராகவும், பார்லிமெண்ட்டின் விதிகள், நியதிகள் முதலியவற்றில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றவராகவும், அந்தத் தேர்ச்சியை, தேவையான போது அனுஷ்டானத்தில் கொண்டுவரக்கூடிய தைரிய முடையவராகவும் இருக்கவேண்டும்.

டெபுட்டி ஸ்பீக்கர்

ஸ்பீக்கர், எப்பொழுதும் எந்தக் காலத்திலும் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகித்துக் கொண்டிருக்க முடியாதல்லவா? உடல்நலக் குறைவால் ஓய்வெடுத்துக்கொள்ளலாம்; அல்லது அவருக்கு வேறு அசௌகரியங்கள் ஏற்படலாம். இந்தமாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில், அவருக்கும் பதில், கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்கவேண்டியவரே டெபுட்டி ஸ்பீக்கர். வரவு செலவுக் கமிட்டிகளின் தலைவரும் இவரே. இதைப் பற்றி ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறோம். ஸ்பீக்கருக்குள்ள அதிகாரங்கள் யாவும் இவருக்கு உண்டு. ஸ்பீக்கரைப் போலவே, இவர் சபையின் வாதப்பிரதி வரதங்களில் கலந்துகொள்ள மாட்டார். இவருடைய வருஷ சம்பளம் இரண்டாயிரத்தைநூறு பவுன்.

கொறடா

ஸ்பீக்கருக்கு, பேசக்கூடியவர்களின் ஜாபிதாவை கொறடா அளிப்பார் என்று மேலே சொன்னோமே, இந்தக் கொறடாவைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள். ஒவ்வொரு கட்சிக்கும், பிரதம கொறடா என்றும், உதவிக் கொறடாக்களென்றும் உண்டு. இவர்கள், சபைகூடும் சமயங்களில் மிகவும் சுறுசுறுப்பாயிருப்பர். சபையின் முக்கியமான பிரச்சனைகள் மீது ஓட்டெடுக்கப்படுகிற சமயங்களில் இவர்கள், தங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்

களைத் திரட்டிக் கொண்டுவந்து ஒட்டுப் போடச் செய்வர். மற்றக் கட்சிக் கொறடாக்களைக் காட்டிலும், அரசாங்கக் கட்சிக் கொறடாக்களுக்கு பொறுப்பு மிக அதிகம். இவர்களுள் பிரதம கொறடா, பெரும்பாலும் ஓர் உபமந்திரியா யிருப்பார். இவர் சபை கூடும் நாட்களில், தினந்தோறும் காலை யில் பிரதம மந்திரியைக் கண்டு. அன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலைப் பற்றியும், அன்று என்னென்ன முக்கியமான பிரச்சனைகள் ஒட்டுக்கு வரக் கூடுமென்பதைப் பற்றியும், வாதத்திலிருக்கும் அல்லது வாதத்திற்கு வரப்போகும் பிரச்சனைகளைப் பற்றி அங்கத்தினர்களுக்குள் எந்தெந்த மாதிரியான அபிப்பிராயங்கள் நிலவுகின்றன என்பதைப் பற்றியும் தெரிவிப்பார்; மற்ற மந்திரிகளுக்கும் தெரிவிக்கச் செய்வார்.

தவிர, இந்தப் பிரதம கொறடாவுக்கு அதிக செல்வாக்கு உண்டு. எப்படி யென்றால், கட்சியின் பலத்தையும், செல்வாக்கையும் பெருக்க வேண்டி, கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களில் யாராருக்கு என்னென்ன கௌரவப் பட்டங்கள் வழங்கலாம், என்னென்ன சலுகைகள் காட்டலாம் என்பவைகளைப் பற்றிப் பிரதம மந்திரிக்குச் சிபார்சு செய்கிறவர் இவரே. இதனால் அங்கத்தினர்கள், தங்கள் சார்பாகவும் தங்கள் தொகுதியிலுள்ள முக்கியஸ்தர்களின் சார்பாகவும் இவரை நாடுவார்கள். இவரது வருஷ சம்பளம் மூவாயிரம் பவுன்.

கொறடா என்ற வார்த்தை எவ்வாறு பிரயோகத்திற்கு வந்ததென்பதைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவோம். கொறடா என்றால், குதிரை சவுக்கு என்று அர்த்தம். 1769-ஆம் வருஷம், காமன்ஸ் சபையில் முக்கியமான ஒரு பிரச்சனையைப்பற்றித் தீவிரமாக வாதம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. வாதத்தின் முடிவில், அரசாங்கத்

திற்குத் தோல்வி ஏற்படும் போலிருந்தது. அப் பொழுது எட்மண்ட் பர்க்¹ என்பவர், 'கூட்டத்திற்கு வராத அங்கத்தினர்களைச் சவுக்கடி கொடுத்து அழைத்துவர அரசாங்கமானது, தனது நண்பர்களை, இங்கிலாந்தின் வடபகுதிக்கும் பாரிஸுக்கும் அனுப்பி இருக்கிறது' என்று வேடிக்கையாகக் கூறினார். அது முதற்கொண்டு, கட்சியின் சார்பாக அங்கத்தினர்களுக்கு விதிக்கப்படும் தாக்கீதுகளுக்கும், அந்தத் தாக்கீதுகளை விடுக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கொறடா என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

சார்ஜன்ட்-அட்-ஆர்ம்ஸ்

சபையின் பாதுகாவலர் என்று இவரைக் கூறலாம். ஏற்கனவே சொன்னபடி, ஸ்பீக்கர் சபைக்கு வருகிற போதும், சபையினின்று போகிற போதும், இவர், முன்னே மேஸ் என்ற அதிகாரக கோலை ஏந்திச் செல்ல வேண்டியவர்; தவிர ஸ்பீக்கரின் உத்தரவுகளை நிறைவேற்ற வேண்டியவர். மற்றும் சபை கூடும் மண்டபத்தில் பார்வையாளர்களாலோ இதரர்களாலோ கூச்சலும் குழப்பமும் ஏற்படாதபடி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியவர். இவருக்கு உதவியாக, டெபுட்டி சார்ஜன்ட், அசிஸ்ட்டெண்ட் சார்ஜன்ட்.² போலீஸ்காரர், வாயிற் காப்பாளர் முதலியோர் உண்டு.

வருஷவாரி சம்பளம், சார்ஜன்ட்-அட்-ஆர்ம்ஸுக்கு 1,700 பவுன்; டெபுட்டி சார்ஜன்ட்டுக்கு 1,200 பவுன்; அசிஸ்ட்டெண்ட் சார்ஜன்ட்டுக்கு 950 பவுனிலிருந்து 1,100 பவுன் வரை.

1 Edmund Burke-1729-1797.

2 Duputy Sergeant, Assistant Sergeant,

காமன்ஸ் சபையின் பிரதம குமாஸ்தா

பெயரைப் பார்த்தால் ஒரு சாதாரண உத்தியோகஸ்தர் மாதிரி தெரிகிறதல்லவா? ஆனால் அப்படியில்லை. மிகவும் முக்கியமான, பொறுப்புள்ள உத்தியோகஸ்தர் இவர். சபையின் அநேக தஸ்தவேஜுகளில் இவர் கையெழுத்திட வேண்டும். சபையில் அறிவிக்கவேண்டிய விஷயங்களை இவரே அறிவிக்க வேண்டும். ஸ்பீக்கருக்குக் கீழேயுள்ள ஆசனத்தில் அமர்ந்து, சபையின் நடைமுறைகளைக் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். ஸ்பீக்கரோ, மந்திரிமார்களோ, அங்கத்தினர்களோ, இவருடைய ஆலோசனையை அவ்வப்பொழுது நாடுவார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கூறவேண்டும். சபையானது கமிட்டியாக மாறுகிறபோது, இவர், தமது ஆசனத்தைக் காலிசெய்துவிடுவார். இந்த ஆசனத்தில் தான் கமிட்டியின் சேர்மன் அமர்வார்.

இவருக்கு உதவியாக இரண்டு குமாஸ்தாக்கள் இருக்கின்றனர்.¹ தவிர, இவர் கீழ் மூன்றுவிதமான இலாகாக்களும், இந்த இலாகாக்களில் அநேக உத்தியோகஸ்தர்களும் உண்டு.

வருஷ வாரி சம்பளம், பிரதம குமாஸ்தாவுக்கு 3,500 பவுன்; இரண்டாவது குமாஸ்தாவுக்கு 2,200 பவுன்; மூன்றாவது குமாஸ்தாவுக்கு 1,700 பவுன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்²

அரசாங்கத்தை எதிர்த்து நிற்கும் முக்கியமான கட்சி எதுவோ அந்தக் கட்சியின் தலைவரே இவர்.

1 பிரதம குமாஸ்தாவை, சபையின் காரியதரிசி என்றும், மற்ற இரண்டு குமாஸ்தாக்களை உதவிக்காரியதரிசிகளென்றும் அழைப்பது பொருத்தமாயிருக்கும்.

2 Leader of the Opposition.

இவர், அரசாங்கத்திற்கு அல்லது பார்லிமெண்ட்டுக்குக் கட்டுப்பட்ட ஓர் உத்தியோகஸ்தரல்லர். ஆயினும் இவருக்கு அரசாங்க பொக்கிஷத்திலிருந்து வருஷவாரி இரண்டாயிரம் பவுன் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசாங்கம், தன்னைக் கண்டித்துப் பேசுவதற்கென்று, சம்பளம் கொடுத்து ஒருவரை அமர்த்திக்கொண்டிருப்பது போலல்லவோ இருக்கிறது இது? ஆனால் இதுதான் ஜனநாயகம். எதிர்தரப்பு அபிப்பிராயங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டியது, ஜன ஆட்சியின் கீழ் அமைந்துள்ள ஓர் அரசாங்கத்தின் முக்கிய கடமைகளில் ஒன்றாகும்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர், அரசாங்கத்தை எப்பொழுதும் கண்டித்துக் கொண்டிருப்பார் அல்லது கண்டித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. அப்படி அவர் செய்யவும் மாட்டார். அவருடைய கண்டீனங்கள், அபிப்பிராயங்கள் முதலியன அரசாங்கத்தின் குறைகளை எடுத்துக்காட்டி, அதனை நல்வழிப்படுத்துவதாயிருக்க வேண்டும், இதனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர், வெறுமனே குறைகூறிக்கொண்டிருக்கிறவராக இருக்கக்கூடாது; அரசாங்க யந்திரத்தின் நுணுக்கங்கள் பல்வற்றையும் நன்கு அறிந்தவராயிருக்கவேண்டும்; சந்தர்ப்பம் வந்தால் அரசாங்கத்தை நடத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஆற்றல் பெற்றவராயிருக்கவேண்டும். உண்மையில் இப்படிப்பட்டவர்தான் எதிர்க் கட்சித் தலைவராயிருப்பார். அடுத்த தேர்தலில், இவருடைய கட்சிக்கு அதிகமான ஸ்தானங்கள் கிடைத்துவிடுமானால் அப்பொழுது இவர்தானே பிரதம மந்திரிப் பதவியை ஏற்க வேண்டியவர்?

அங்கத்தினர்கள்

காமன்ஸ் சபையின் உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி இதுகாறும் கூறிவந்தோம். இந்த அத்தியாயத்திலேயே, காமன்ஸ் சபையின் அங்கத்தினர்களைப் பற்றியும் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறோம். ஏனென்றால், இவர்களும் சம்பளம் பெறுகிற காரணத்தினால் ஒரு விதத்தில் உத்தியோகஸ்தர்களாகிறார்கள்.

காமன்ஸ் சபையின் அங்கத்தினர்களுக்குச் சம்பளம் உண்டு. ஒவ்வொருவருக்கும் வருஷத்திற்கு ஆயிரம் பவுன். அங்கத்தினர்கள் கூடியவரை பொருள் முட்டுப்பாடின்றி தங்கள் அரசியல் அலுவல்களைக் கவனித்து வரவேண்டுமென்பதற்காகவே இந்தச் சம்பள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஏற்பாட்டை முதன் முதல் செய்தது ஸ்ரீ லாயிட் ஜார்ஜ். இவருடைய முயற்சியின் பேரில் 1911-ஆம் வருஷம், காமன்ஸ் சபை அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவருக்கும் வருஷத்திற்கு நானூறு பவுன் விகிதம் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் நிறைவேறியது.¹ பிறகு 1937-ஆம் வருஷம் இந்தத் தொகை அறுநூறு பவுனாக அதிகப்படுத்தப்பட்டது.² பின்னர் 1946-ஆம் வருஷம் ஆயிரம் பவுனாக உயர்த்தப்பட்டது.³ இந்தச் சம்பளம் தவிர பிரதியோர் அங்கத்தினரும், பார்லிமெண்ட் கூடியிருக்கும் காலங்களில், லண்டனுக்கும் தமது தொகுதிக்கும் அவ்வப்பொழுது

1 ஸ்ரீ லாயிட் ஜார்ஜ் அப்பொழுது (1908 முதல் 1915 வரை) பொக்கிஷ மந்திரியா யிருந்தார். இந்தச் சட்டம் நிறைவேறியது 10-8-1911-ல்.

2 30-7-1937-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டப்படி.

3 29-5-1946-ல் காமன்ஸ் சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு தீர்மானப்படி.

ரெயிலில் போய் வருவதற்கு அனுகூலமாக, முதல் வகுப்பு இலவசப் பிரயாண அனுமதி சீட்டு பெறுகின்றார்.

இங்கே ஒரு விஷயம். பார்லிமெண்ட்டுக்கு ஒருவர் தெரிந்தெடுக்கப்படலாம். ஆனால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, அவர், தமது அங்கத்தினர் பதவிபரராஜீநாமா செய்யக்கூடாது; செய்ய முடியாது, ஐந்து வருஷ காலமும் அவர் அங்கத்தினரா யிருந்து தீரவேண்டியது தான். அப்படியிருக்க இஷ்டமில்லையானால், அவர், தமக்கு ஓர் உத்தியோகம் வேண்டுமென்று சொல்லி, அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள், சபையின் அங்கத்தினர்களா யிருக்க முடியாதென்பது சட்டம்.¹ எனவே, 'சில்டர்ன் ஹண்ட் ரட்ஸ் பெயிலிப்'² என்பது போன்ற பெயரளவில் ஏதேனும் ஓர் உத்தியோகம் அவருக்குத் தரப்படும், இந்த உத்தியோகத்திற்கு அவர் நியமிக்கப்பட்டதும் அவர் எம். பி யல்ல. ஆனால் இங்ஙனம் ஐந்து வருஷத்திற்கிடையே அங்கத்தினர்கள் ராஜீநாமா செய்வதென்பது மிகவும் அபூர்வம்.

1 மந்திரிகள், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களாக்க கருதப்படுவதில்லை என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

2 Chiltern Hundreds Bailiff.

6. சில சம்பிரதாயங்கள்

பார்லிமெண்ட்டுக்குப் புதிதாகத் தெரிந்தெடுக்கப் பட்ட ஓர் அங்கத்தினர்; முதல் முதல் சபைக்கு வருகிறபோது, அங்குள்ள இடவசதி, உத்தியோகஸ்தர்களிற் சிலர் அணிந்துகொண்டிருக்கும் உடை, அனுசரிக்கப்படும் சம்பிரதாயங்கள், எல்லாம் அவருக்கு ஒரு புதிர்போல இருக்கும். தொப்பியை எங்கே வைப்பது என்பது முதல் சபையில் எப்படிப் பேசுவது என்பது வரை அநேக விஷயங்களை அவர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதற்குச் சில நாட்கள் பிடிக்கும், ஆனால் ஆரம்பத்தில் எப்படிப்பட்டவரும் திகைப்பேயடைவர்.

ஓர் அங்கத்தினர் தமது தொகுதியில் மிகவும் பிரபலஸ்தராயிருக்கலாம். அங்கு அவருக்கு எந்தக் கூட்டத்திலும் முதல் வரிசையில் இடம் கிடைக்கலாம். ஆனால் சபையில் பிரவேசித்த பிறகு, அவர், அறுநூற்றுச்சொச்சம் பேரில் ஒருவர்தான்; முன்னடி வந்து இடம் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டியவர்தான்.

அப்படியானால் ஒவ்வோர் அங்கத்தினருக்கும் தனித் தனி இடம் கிடையாதா? இல்லை; நிச்சயமாக இல்லை. தெளிவாகச் சொல்லவேண்டுமானால் அறுநூற்றுச் சொச்சம் அங்கத்தினர்களுக்கு அறுநூற்றுச் சொச்சம் ஆசனங்கள் கிடையா. கணக்காகச் சொல்லவேண்டுமானால், முந்நூற்றுபது அங்கத்தினர்கள் உட்காருவதற்கான இடவசதிதான் இருக்கிறது. எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஆஜரானால் என்ன செய்வது? பக்கங்களி

லுள்ள 'காலரி'¹ களில் இருக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் இந்த இட நெருக்கடி அநேகமாக ஏற்படுவதில்லை. அங்கத்தினர்கள் இடத்திற்குத் தேடுகிற சந்தர்ப்பங்களைக் காட்டிலும், இடத்திற்கு அங்கத்தினர்களைத் தேடிப்பிடிக்கிற சந்தர்ப்பங்கள் தான் அதிகமாக ஏற்படுகின்றனவென்று சொல்லலாம்.

புதிதாகக் கட்டப்பெற்ற மண்டபத்தில்கூட² மேற் சொன்ன அளவுக்குத்தான், அதாவது சுமார் நானூறு பேர் உட்காரக்கூடிய அளவுக்குத்தான் இட வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஏன் இங்ஙனம் என்று வாசகர்கள் கேட்கலாம். நீண்டகாலமாக இருந்து வருகிற ஓர் அமைப்பு முறையை மாற்ற விருப்பமில்லாமை தான். பழமைக்குப் பெருமை கொடுத்து அதைப் பின்பற்றுவதில் பிரிட்டிஷாருக்குள்ள பற்று வியக்கத்தக்கது.

சாதாரணமாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒரே சமயத்தில் சபையில் ஆஜராயிருப்பதில்லை. ஏகதேசமாக வரவு செலவுத் திட்டம் போன்ற ஏதேனும் முக்கியமான திட்டங்கள் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறபோது அதிகமான அங்கத்தினர்கள் ஆஜராயிருப்பார்கள். அப்படி ஆஜராயிருப்பவர்களும் நீண்ட நேரம் சபையில் இருக்கமாட்டார்கள். இதனால் சபையில் இட நெருக்கடி உணரப்படுவதற்கு அதிக சந்தர்ப்பங்கள் தோன்றுவதில்லை.

அங்கத்தினர்களிற் பெரும்பாலோர் கூட்டத்திற்கு வந்திருத்தல் கூடும். ஆனால் வந்திருக்கும் எல்லாரும் சபையில் ஆஜராயிருக்கமாட்டார்கள். சிலர், கமிட்டி கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டிருப்பர்.

1 Gallery.

2 28-ஆம் பக்கம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

சிலர், புஸ்தகசாலையில் இருந்துகொண்டு, அடுத்த நாள், பேசுவதற்கென்று குறிப்புக்கள் எடுத்துக் கொண்டிருப்பர். சிலர், நண்பர்களுடன் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருப்பர். இப்படிப் பலதுறை அலுவல்களில் அவரவர் ஈடுபட்டிருப்பராதலினால் சபையில் ஆஜராயிருந்து அதன் நடவடிக்கைகளில் பங்கெடுத்துக்கொள் கிறவர் ஒரு சிலராகவே இருப்பர். இதனாலேயே, சபையில் ஆஜராயிருக்கவேண்டிய அங்கத்தினர்களின் குறைந்த பட்ச எண்ணிக்கை நாற்பது என்று நிர்ண யிக்கப்பட்டிருக்கிறது.¹ அதாவது சபையின் நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு, ஏறக்குறைய பதினாறில் ஒருபங்கு அங்கத்தினர்கள் ஆஜராயிருந்தாலே போதும் என்பது விதி. இந்த நாற்பதுபேர் சபையில் இல்லையென்றால், ஸ்பீக்கர், மணியடித்து அங்கத்தினர்களை வரவழைக்கச் செய்வார். ஒரு நாள் கூட்டத்தில் சராசரி ஐம்பதுக்குமேல் நூறு அங்கத்தினர்கள் வரை சபையில் ஆஜராயிருப்பார்களென்று பொதுவாகச் சொல்லலாம்.

உலகத்துப் பெரும்பாலான நாடுகளின் பார்லிமெண்ட்டுகளில் அங்கத்தினர்களின் ஆசனங்கள் பிறைவடிவமாகப் போடப்பட்டிருக்கும். அங்கத்தினர்கள், தலைவரை நேர்முகமாகப் பார்த்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பார்கள். ஆனால் பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டில் அப்படியில்லை. ஸ்பீக்கருக்குப் பக்கவாட்டில்தான் அமர்ந்திருப்பார்கள். அதாவது, நடுவிலே சிறிது இடைவழி விட்டு, வலது பக்கத்திலும் இடது பக்கத்திலும் ஒன்றுக்குப்பின்னொன்றாக வரிசைக் கிரமத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் மெத்தென்றுள்ள நீண்ட சாய்வு பெஞ்சுகளில் அமர்வார்கள். இதனால், அங்கத்தினர்கள், எ.திரெதிர் வரிசையில் அமர்ந்து ஒருவரையொருவர்

பார்த்துக்கொள்ளலாமேயொழிய, ஸ்பீக்கரை நேர் முகமாகப் பார்க்கமுடியாது; பக்கவாட்டாகத்தான் பார்க்கமுடியும். இப்படி எதிரெதிர் வரிசையிலுள்ள பெஞ்சுகள், படிப்படியாக, அதாவது முந்தின வரிசையைக் காட்டிலும் பிந்தின வரிசை சிறிது உயரமாக இருக்கக்கூடிய மாதிரி அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

இந்த பெஞ்சுகளில் அமரும் அங்கத்தினர்கள், எந்த இடத்தையும் தங்களுக்கென்று நிரந்தரமாக ஒதுக்கி வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இது பொதுவான விதி. இருந்தாலும், உட்காரும் விஷயத்தில் ஓர் ஒழுங்கு முறை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. ஸ்பீக்கருக்கு வலது பக்கத்திலுள்ள பெஞ்சுகளில், அரசாங்கக் கட்சி பைச் சேர்ந்தவர்கள் அமர்ந்திருப்பார்கள்; இடது பக்கத்திலுள்ள பெஞ்சுகளில் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் அமர்ந்திருப்பார்கள். இப்படி அமர்வதிலும் ஒரு நியதி உண்டு. வலது பக்கத்தில் மேஜைக்கருகிலுள்ள முதல்வரிசை பெஞ்சியில் மந்திரிமார்கள் இருப்பார்கள். 'பொக்கிஷ பெஞ்சு' அல்லது 'முன் புறத்து பெஞ்சு'¹ என்றே இதனை அழைப்பது வழக்கம்: இடது பக்கத்தில் மேஜைக்கருகிலுள்ள முதல் வரிசை பெஞ்சியில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் முதலாயினோர் இருப்பார்கள். 'எதிர்தரப்பு பெஞ்சு'² இது, தவிர, நீண்ட காலமாக அங்கத்தினர் யிருக்கிறவர்கள், நாட்டுக்கு நல்ல சேவை செய்து அது காரணமாகச் சபையினருடைய மதிப்பிலேயே உயர்ந்திருக்கிறவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள், கூடிய மட்டில் ஸ்பீக்கருக்குச் சமீபமாக இடம் பெறுவார்கள். அவர்களுக்குக் காட்டும் ஒரு மரியாதைதான் இது; அவர்கள் கொண்டாடக்கூடிய உரிமையல்ல. அரசாங்கக் கட்சி அங்கத்

1 Treasury Bench or Front Bench.

2 Opposition Bench.

தினர்கள் சாதாரணமாக வலது பக்கத்திலேயே உட்காருவார்களாயினும், சில சமயங்களில், அதாவது இட நெருக்கடி ஏற்படுகிற சமயங்களில், இடது பக்கத்தில் பெஞ்சுகள் காலியாயிருக்குமானால் அங்கும் சென்று உட்காருவார்கள். இதனால் இவர்கள் கட்சி மாறிவிட்டவர்களாகமாட்டார்கள் ஆனால் இந்த இட நெருக்கடி ஏற்படுவது, முந்திச் சொன்னபடி மிகவும் அபூர்வம்.

இடைவழிக்கு நேர் தலைப்பில், அதாவது மண்டபத்தின் வடகோடியில், ஸ்பீக்கரின் ஆசனம், ஏற்கனவே சொன்னபடி சிறிது உயரமாக இருக்கும். இதற்குக் கீழே, முந்திச் சொன்ன மூன்று குமாஸ்தாக்களும் 'விக்' என்ற தலையணியுடன் வீற்றிருப்பார்கள். இவர்களுக்கும் சிறிது கீழே நீண்ட மேஜையொன்று போடப்பட்டிருக்கும். இதில்தான் சபையில் ஆஜர்படுத்தப்பெறும் சகல தஸ்தவேஜுகளும் வைக்கப்படும். மற்றும் இந்த மேஜையின் ஒரு கோடியில் 'மேஸ்' என்ற அதிகாரக் கோலும் காட்சி யளிக்கும். இந்த அதிகாரக் கோல் வெள்ளியினாலாயது; அதிகாரச் சின்னங்களினால் அழகுபடுத்தப்பெற்றது. ஸ்பீக்கரின் தலைமையில் சபை கூடியிருக்கிறபொழுதுதான் இந்த 'மேஸ்' மேஜையின் மீதுள்ள மேல் தட்டில் இருக்கும் சபை, கமிட்டியாக மாறி சேர்மன் தலைமையில் கூடுகிறபோது, கீழ் தட்டில் வைக்கப்பட்டுவிடும்.

'சபையின் தினசரிக் கூட்டங்களில், சராசரி ஐம்பதுக்குமேல் நூறு அங்கத்தினர்கள் வரைதான் ஆஜராயிருப்பார்களென்று மேலே சொன்னீர்களே, அப்படியானால் சபையில் பேசுவது மிகவும் சுலபம் போலிருக்கிறது' என்று வாசகர்கள் கருதலாம். அப்படியில்லை. சபையில் பேசுவது மிகவும் கடினமான காரியம். ஒருவர், வருஷக் கணக்கில் அங்கத்தினராயிருக்கலாம்;

தீடவைக் கணக்கில் பேசி யிருக்கலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு தீடவை பேசுகிறபோதும், முதலில் சிறிது தயக்கமே கொள்ள நேரிடும்.

சாதாரணமாக, பொதுக்கூட்டங்களில் பேசுவதற்கும் பார்லிமெண்ட்டில் பேசுவதற்கும் எத்தனையோ வித்தியாசங்கள் உண்டு. ஒன்றில் பேசுகிறமாதிரி மற்றொன்றில் பேச முடியாது. பேசவும் கூடாது. ஒன்றின் சூழ்நிலை வேறு; மற்றொன்றின் சூழ்நிலை வேறு.

பொதுக்கூட்டத்தில், கேட்பவர்களெல்லாரும், பேசுகிறவருக்குப் பரிச்சயமா யிருக்கமுடியாது. அவர்களைப்பற்றி இவருக்கு அதிகமாகத் தெரியாது. அப்படியே அவர்களுக்கும் இவரைப்பற்றி அதிகமாகத் தெரியாது. பேச்சுமுடிந்த பிறகு, பேசினவரும் கேட்டவர்களும் சந்திப்பதும் அரிது. அவர்கள், பேச்சைப்பற்றிக்கொள்கிற அபிப்பிராயம் அந்தக் கூட்டத்தோடு மறைந்து போதல் கூடும். அந்த அபிப்பிராயம், பேசினவரை எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது. எனவே, அங்கு நிர்ப்பயமாகப் பேசலாம். ஆனால் பார்லிமெண்ட்டில், கேட்பவர்கள் எல்லாரும் ஏதோ ஒரு வகையாகப் பேசுகிறவருக்குப் பரிச்சயமானவர்கள். ஒருவரைப்பற்றி மற்றொருவர் கூடியமட்டில் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறவர்கள்; அடிக்கடி சந்திக்கக் கூடியவர்கள். பேச்சைப்பற்றி, கேட்கிறவர்கள் கொள்கிற அபிப்பிராயத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது பேச்சினால் உண்டாகிற விளைவு. எனவே, அந்த விளைவு நல்லதா யிருக்க வேண்டுமென்ற பயத்துடனும் பிரார்த்தனையுடனும் ஒருவர் பார்லிமெண்ட்டில் பேசுதல் வேண்டும்.

பொதுக்கூட்டத்தில் எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் பேசலாம். கேட்பவர்களுக்குக் கூடியமட்டில்

விரசமாயில்லாமலும், அவர்கள் மனத்தைப் புண்படுத்தாமலும், பேசினால் போதும். ஆனால் பார்லிமெண்ட்டில் பேசுகிறபோது, சில நியதிகளைக் கண்டிப்பாகக் கடைப் பிடித்தாக வேண்டும். சிறிது தவறிவிட்டால் கூட 'ஒழுங்கு' 'ஒழுங்கு' என்ற ஸ்பீக்கரின் எச்சரிக்கை அம்புகளும், அங்கத்தினர்களின் பரிசாச அம்புகளும் வந்து விழும். அப்படி விழாமல் பாதுகாத்துக் கொண்டு பேசவேண்டுமே யென்ற அச்சம் யாரையும் ஆட்கொள்ளக்கூடும்.

பொதுக் கூட்டத்தில், கேட்பவர்களெல்லாரும் பேசுகிறவர் முன்னிலையில் வீற்றிருப்பார்கள். அவர்களுடைய முகத்தில் அவ்வப்பொழுது நிகழக்கூடிய மாற்றங்களைப் பேசுகிறவர் சுலபமாகப் பார்க்க முடியும். அப்படியே, தம்முடைய பேச்சை அவர்கள் எந்த அளவுக்கு விரும்பிக் கேட்கிறார்கள் என்பதைச் சுலபமாகக் கண்டுகொள்ள முடியும். ஆனால் பார்லிமெண்ட்டில் அப்படியில்லை. கேட்கிறவர்களில் ஒரு பகுதியினர்தான் பேசுகிறவர் முன்னிலையில் இருப்பார்கள். மற்றொரு பகுதியினர், பக்கங்களிலோ பின் புறத்திலோ இருப்பார்கள். இவர்கள் தம்முடைய பேச்சை எப்படி ஏற்கிறார்களென்பதை இவர் அறிய முடியாது. அவர்கள் செய்கிற சமிக்ஞைகளையும் காணமுடியாது. இந்த நிலையிலிருந்துகொண்டு பேசுவது சங்கடமான காரியம்.

பொதுக்கூட்டத்தில், கேட்கிறவர்கள் கூடியமட்டில் சாவதானமாக இருந்து கேட்பார்கள். பேசுகிறவருடைய எண்ணம் சிதறிப் போகாது. பார்லிமெண்ட்டிலோ ஓர் அங்கத்தினர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறபோது, சிலர் எழுந்து போவர்; சிலர் திரும்பி வருவர். பேசிக் கொண்டிருக்கிறவரின் எண்ணம் சுலபமாகக் கலைந்து

போகும். மற்றும் பேச்சின் தன்மையைப் பொறுத்து, கேட்கிறவர் கரகோஷம் செய்வார்கள் ; பேஷ் பேஷ் என்று சொல்வார்கள் ; ஓவென்று இரைச்சல் போடுவார்கள் ; உஸ் என்பார்கள் ; உரக்கச் சிரிப்பார்கள் ; ஆட்சேபங்கள் கிளப்புவார்கள் ; குறுக்குக் கேள்விகள் போடுவார்கள். இவற்றையெல்லாம் சமாளித்துக் கொண்டு, தொடர்ச்சிவிடாமல் பேசுவதென்பது சிரம சாத்தியமான காரியம்.

பொதுக்கூட்டத்தில், கேட்கிறவர்களெல்லாரும் பேச்சாளர்களாக இருக்கமுடியாது. இதனால் அவர்கள் மத்தியில் பேசுவது அவ்வளவு கடினமன்று. பார்லிமெண்ட்டிலோ, கேட்கிறவர்களெல்லாருமே பேச்சாளர்கள் : தங்கள் தொகுதிகளில் பேசிப் பேசி பழக்கம் பெற்றவர்கள். இதனால், மற்றொருவருடைய பேச்சின் தரத்தைச் சுலபமாகக் கணித்துவிடக்கூடியவர்கள். நமது பேச்சை மதிப்பிட பலர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்களே யென்ற மனோநிலையுடன் பேசுவதென்பது லேசான காரியமல்ல.

பொதுக்கூட்டத்தில், பேசுகிறவர் ஓரளவு சாமர்த்தியசாலியாயிருந்தால், கேட்கிறவர்களைச் சுலபமாகத் தம் வசப்படுத்திக்கொண்டுவிட முடியும் : அவர்களுடைய எண்ணத்தின்மீது சுலபமாக ஆதிக்கங்கொண்டு விடமுடியும். பார்லிமெண்ட்டிலோ அந்தச் சூழ்நிலையே பேசுகிறவரை ஆட்படுத்திக்கொண்டுவிடும். பேசுகிறவருடைய எண்ணத்தின் மீது கேட்கிறவர்கள் எளிதாக ஆதிக்கங்கொண்டுவிட முடியும். இந்த ஆதிக்கத்திற்குட்படாமல் பாதுகாத்துக்கொண்டு பேசுவது மிகவும் கஷ்டம்.

பார்லிமெண்ட்டில், இரு பக்கத்து முதல் வரிசை பெஞ்சுகளைத் தவிர, மற்ற பெஞ்சுகளுக்கு முன்னால்

மேஜை முதலிய எவ்விதமான செளகரியமும் கிடையாது. இதனால் அங்கத்தினர்கள், தங்கள் குறிப்புகள் முதலியவற்றை வைத்துக்கொள்ளவோ, கைகளை முன்னால் ஊன்றிக்கொண்டு பேசவோ முடியாது. இந்த நிலையில் நின்று பேசுவது சிறிது சிரமமாகவே இருக்கும்.

ஆதலின் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசிப் புகழ் பெற்றிருக்கிறவர் பார்லிமெண்ட்டில் பேசிப் புகழ் பெறுவர் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படியே பார்லிமெண்ட்டில் பேசி வெற்றி சம்பாதித்திருக்கிறவர்கள், பொதுக்கூட்டங்களில் தோல்வியடைதல் கூடும். இரண்டு இடங்களிலும் அந்தந்த சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு பேசி, கீர்த்தியடைந்திருக்கிறவர்கள் மிக மிகச் சிலரே. இருபதாவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைப் பொறுத்த மட்டில், இரண்டு இடங்களிலும், பேசி, கேட்கிறவர்களுடைய பாராட்டுதலைப் பெற்றவர் இருவர். ஒருவர் ஸ்ரீ லாயிட் ஜார்ஜ்; மற்றொருவர் ஸ்ரீ வின்ஸ்டன் சர்ச்சில்.

இவ்வளவு நிர்ப்பந்தங்களெல்லால் இருந்த போதிலும் பார்லிமெண்ட்டில், முதன்முதலாகப் பேச முன் வருகிறவர்களுக்கு, ஸ்பீக்கர் முதல் எல்லாருமே சலுகைகாட்டுவதுண்டு. அவருடைய கன்னிப்பேச்சை, "அஃது எப்படி இருந்தபோதிலும், கவனமாகக் கேட்பார்கள்: குறுக்குக் கேள்விகள், உஸ் சப்தங்கள் முதலியன இரா. ஆனால் கன்னிப் பேச்சுக்கு மட்டுந்தான் இந்த மரியாதை: இந்தக் சலுகை. இதற்குப் பிறகு, மற்ற அங்கத்தினர்களுடைய அனுபவத்தில் இவர் பங்குகொள்ள வேண்டியதுதான்.

பார்லிமெண்ட்டில் பேசுகிறபோது, கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முக்கியமான நியதிகள் யாவை? ஒவ்வொன்றாகக் கூறுவோம்,

இரண்டு பக்கத்து பெஞ்சுகளுக்கு நடுவில் இடைவழி உண்டல்லவா, இந்த இடைவழியில், இரண்டு பக்கங்களிலும் முதல் வரிசை பெஞ்சுகளுக்கு முன்னால் சுமார், இரண்டடி அகலமுள்ள ஒரு விரிப்பு போடப்பட்டிருக்கும். முதல் வரிசை பெஞ்சுகளில் 'அமர்ந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் எழுந்துநின்று பேசுகிறபோது, இந்த விரிப்புக்குள்ளிருந்துகொண்டுதான் பேசவேண்டும். பேசிக்கொண்டிருக்கிறபோது, உற்சாகத்தினாலோ வேறு காரணத்தினாலோ, விரிப்பின் ஓரத்திற்கு வந்துவிடுவார்களானால் உடனே சபையின் நாலாபக்கங்களிலிருந்தும் 'ஒழுங்கு' 'ஒழுங்கு' என்ற கூச்சல் கிளம்பிவிடும். அங்கத்தினர் மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொள்கிற பாவனையில் பின் வாங்கிக்கொண்டு விடவேண்டியதுதான். எதற்காக இந்த நியதி!

ஆதியில் பார்லிமெண்ட்டின் கூட்டங்கள் அமைதியாக நடைபெறுவதில்லை; அடிக்கடி கூச்சலும் குழப்பமும் சண்டையும் சச்சரவுமாகவே இருக்கும். அங்கத்தினர் சிலர் தங்கள் வாளாயுதத்துடனும் வருவர். இதனால் சில சமயங்களில் அங்கத்தினர்கள் வானையும் நீட்டிவிடுவர். இப்படிப் பல சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இத்தகைய சம்பவங்களைத் தடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக, எதிரெதிர்க்குட்சி அங்கத்தினர்கள் ஓர் அளவு இடைவெளி விட்டே, அதாவது ஒருவர் வானை நீட்டினால் அஃது எதிர்தரப்பிலுள்ள மற்றொருவர்மீது படாத அளவு இடைவெளி விட்டே அமர்தல் வேண்டுமென்று விதி செய்யப்பட்டது. இந்த இடைவெளி அளவின் இருபக்க எல்லைகள்தான் மேற்சொன்ன நீண்ட விரிப்புகள். இந்த விரிப்பின் ஓரத்திற்கு இரு தரப்பினரும் வந்து நின்றுவிட்டால், எங்கே கைகலந்துகொண்டு விடுவார்களோ என்ற சந்தேகம்; அச்சம். இப்பொழுது இந்தச் சந்தேகத்

திற்கோ அச்சத்திற்கோ இடமில்லையாயினும், நீண்ட கால வழக்கத்தையொட்டி, மேற்படி விதி, அதாவது விரிப்புக்குள்ளிருந்துகொண்டுதான் பேசவேண்டுமென்ற விதி கண்டிப்பாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஓர் அங்கத்தினர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறபோது வேறோர் அங்கத்தினரைப்பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டியிருந்தால் அவர் பெயரைச் சொல்லக்கூடாது. உதாரணமாக கனம் ஸ்ரீ மாக்மில்லன் அல்லது கனம் ஸ்ரீ சர்ச்சில் என்று சொல்லக்கூடாது. அவர், எந்தத் தொகுதியின் பிரதிநிதியாக வந்திருக்கிறாரோ அந்தத் தொகுதியின் பெயரை அல்லது அவர் எந்தப் பதவியை வகிக்கிறாரோ அந்தப் பதவியின் பெயரைச் சொல்லி, இன்ன தொகுதியின் அங்கத்தினர் அல்லது இன்ன பதவியிலிருப்பவர் என்றே சொல்லவேண்டும். அந்த அங்கத்தினர் வக்கீலாயிருந்தால் 'கனம் அறிவாளியான அங்கத்தினர்' என்று அழைக்கவேண்டும். அவர் ராணுவத்தில் சேவைசெய்தவராயிருந்தால் 'கனம் வீரமுள்ள அங்கத்தினர்' என்று கூறவேண்டும். இவையொன்றுமே வேண்டாமென்று தோன்றினால், 'இப்பொழுது பேசிவிட்டு உட்கார்ந்தாரே கனம் அங்கத்தினர்' என்றோ, 'எதிர்தரப்பிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்' என்றோ இப்படி ஏதோ ஒரு வகையாகச் சொல்லலாம். ஆக எந்த அங்கத்தினரைப்பற்றியும் பெயர் சொல்லிப் பிரஸ்தாபிக்கக்கூடாது. இது போலவே லார்ட்ஸ் சபையைப்பற்றி குறிப்பிடவேண்டியிருந்தால் 'அந்தச் சபை' அல்லது 'அந்த இடம்' என்று இப்படித்தான் குறிப்பிட வேண்டுமே தவிர, லார்ட்ஸ் சபையென்று வெளிப்படையாகச் சொல்லக்கூடாது. ஏன் இந்த வழக்கம்?

காமன்ஸ் சபை, முந்தி, அரசு பீடத்துடன் பிணக்குக்கொண்டு பெரும்பாலும் ரகசியமாகக் கூட்டங்கள் நடத்தி வந்ததல்லவா, அப்பொழுது அந்தக் கூட்டங்களில் ஆஜராயிருந்தவர்கள். ஒருவருக்கொருவர் பெயரைப் பிரஸ்தாபிக்காமலே பேசிவந்தார்கள். அரசு ஒற்றர்கள் எங்கேனும் ஒளிந்திருந்து கேட்டு, இன்னார் இன்னபடி பேசினார் என்று அரசருக்குத் தெரிவித்து விட்டால் என்ன செய்வது? அவருடைய கோபத்திற்கல்லவோ ஆளாகவேண்டிவரும்? இதற்காகவே இப்படிப் பெயர்களைக் குறிப்பிடாமல் பேசிவந்தார்கள். இந்த வழக்கம் இப்பொழுதும் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது, இங்ஙனமே, லார்ட்ஸ் சபைக்கும் காமன்ஸ் சபைக்கும் போராட்டம் நடைபெற்றுவந்த காலத்தில், ஒன்றையொன்று அலட்சியம் செய்துவந்தது. ஒன்றின் தனித்துவத்தை மற்றொன்று அங்கீகரிக்கவும் மறுத்து வந்தது. இதனால் ஒரு சபையைப்பற்றி மற்றொரு சபையில் பிரஸ்தாபிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால், 'அந்தச் சபை' 'இந்த இடம்' என்று இப்படி மறைமுகமாகவே பேசப்பட்டு வந்தது, இப்பொழுதும் அந்த வழக்கமே பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது.

அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறபோது, ஸ்பீக்கரை முன்னிலைப் படுத்தியே பேசவேண்டும். ஓர் அங்கத்தினர், மற்றோர் அங்கத்தினரை முன்னிலைப்படுத்திப் பேசக்கூடாது. அதாவது, 'ஸ்பீக்கர் அவர்களே, கனம்.....அங்கத்தினர் கூறுவது சரியல்ல' என்று சொல்லலாமே தவிர, 'கனம் .....அங்கத்தினர் அவர்களே, நீங்கள் கூறுவது சரியல்ல' என்று சொல்லக்கூடாது. இந்த முறையை அங்கத்தினர்கள் கண்டிப்பாக அனுசரிக்க வேண்டும்; அனுசரிக்குமாறு ஸ்பீக்கர் பார்த்துக் கொள்வார்.

சபையில் பேசுகிற எந்த ஓர் அங்கத்தினரும், சபையின் கௌரவத்திற்குக் குறைவு வராமலும், மற்ற அங்கத்தினர்களின் நேர்மையையோ நோக்கத்தையோ தாக்காமலும் பேசவேண்டும். பேச்சில் உபயோகிக்கப்படக்கூடாத வார்த்தைகளும் வாசகங்களும் உண்டு. அந்த வார்த்தைகளும் வாசகங்களும் என்னென்ன வென்பதை நன்றாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, கூடியமட்டில் அவற்றை உபயோகிக்காமல் பேசவேண்டும். அப்படித் தப்பித் தவறிப் பேசிவிட்டால், ஸ்பீக்கர் 'ஒழுங்கு' 'ஒழுங்கு' என்று எச்சரிக்கை செய்துவிடுவார்; அல்லது அங்கத்தினர்கள் ஆட்சேபங்கிளப்புவார்கள். அங்கத்தினர், தாம் தவறாகக் கூறிய வார்த்தையை அல்லது வாசகத்தை உடனே வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு விடவேண்டும்.

சபையில் பேச முற்படுகிற அங்கத்தினர்கள் அனுசரிக்கவேண்டிய நியதிகளில் சில இவை. இனி, சபையின் நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்து அனுசரிக்கப்படுகிற சம்பிரதாயங்களிற் சிலவற்றைப்பற்றிக் கூறுவோம். அரசருடைய ஆணை கொண்டுவரும் கருங்கோலேந்திய அறிமுக உத்தியோகஸ்தர், காமன்ஸ் சபையை அணுகியதும், மண்டபத்தின் வாயிற்கதவுகள் மூடப்படுமென்றும், அவர் மூன்று தடவை தட்டின பிறகுதான் திறக்கப்படுமென்றும் முந்திச் சொன்னோமல்லவா, ஏன் இப்படிச் செய்யப்படுகிறது?

முதலாவது சார்லஸ் மன்னன், தன் ஆட்சியின் போது ஒரு நாள்—1642-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் நான்காம் தேதி—சில போர் வீரர்களுடன் காமன்ஸ் சபைக்குள் பிரவேசித்து, சபையின் அங்கத்தினர் சிலரைக் கைதி செய்யத் துணிந்தான். ஆனால் சபையில் அந்த அங்கத்தினர்கள் இருக்கவில்லை; அரசன்

வருகையை முன்கூட்டியே தெரிந்துகொண்டு வெளியேறிவிட்டிருந்தார்கள். இதனால் அவனும் சும்மா திரும்பிச் சென்றுவிட்டான். இது முதற்கொண்டு, அரசராகட்டும், அரச தூதராகட்டும் சபையின் அனுமதி பெற்றுத்தான் உள்ளே பிரவேசிக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டது. இந்த விதி இப்பொழுது ஒரு சம்பிரதாயமாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. கருங்கோலேந்திய உத்தியோகஸ்தர் மூன்றுதடவை கதவைத் தட்டுகிறார் என்றால், அவர் உள்ளே வர அனுமதி கோருகிறார் என்றே அர்த்தம்.

அங்கத்தினர்கள், சபைக்குள் வந்து அமர்வதற்கு முன் தங்கள் தொப்பி, மழைச் சட்டை, குடை முதலியவற்றை எங்கேனும் வைக்கவேண்டுமல்லவா, இதற்காகத்தனியறை ஒன்று உண்டு. இந்த அறையின் சுவர்களில் நூற்றுக்கணக்கான முனைகள் அடிக்கப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு முனையிலும் சிவப்பு நாடா ஒன்று வளைத்துக்கட்டியிருக்கும். எதற்காக இவையென்று, அறையிலே நுழைந்தவுடனே கேட்கும்படியாகத் தோன்றும்.

முதலில் சிறிது காலம் வரை அங்கத்தினர்களிற் சிலர், தங்கள் வாளாயுதத்துடனேயே சபைக்குள் வந்து அமர்ந்து நடவடிக்கையில் கலந்துகொண்டிருந்தார்கள். இதனால் சில சமயங்களில் பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படலாயின. கையிலே ஆயுதமிருந்தால், உணர்ச்சி வேகத்தில் அதை எதிரியின் மீது ஏன் பிரயோகிக்கக்கூடாது என்ற தூண்டுதல் இருந்து கொண்டே யிருக்கும். இந்தத் தூண்டுதலே இல்லாமற் செய்துவிட வேண்டுமென்பதற்காக, சபைக்குள் வருகிறபோது ஆயுதந் தாங்கிவரக்கூடாதென்றும், அதை அதற்கென்று பிரத்தியேகப்படுத்தப்பட்டிருக்

கிற அறையில் மாட்டிவிட்டு வரவேண்டுமென்றும் ஒரு விதி செய்யப்பட்டது. இந்த விதியை அனுசரித்து வாளாயுதத்துடன் வந்த அங்கத்தினர்கள், முனையிலுள்ள நாடா வளையத்தில் தங்கள் ஆயுதத்தை மாட்டி விட்டு, பிறகே சபைக்குள் வருவார்கள். இப்படிச் சிறிது காலம் நடைபெற்றது. இப்பொழுதோ அங்கத்தினர் யாரும் எந்தவிதமான ஆயுதத்துடனும் வருவ தில்லை. ஆயினும் முனைகளும் நாடாக்களும் அப்படியே இருக்கின்றன. அங்கத்தினர்கள், தங்கள் தொப்பி, குடை, முதலியவற்றை இந்த முனைகளில் மாட்டிவிட்டு சபைக்குள் வருவார்கள். நாடாவுக்கு உபயோகமில்லா விட்டாலும் அவை அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. காரணம், நீண்டகாலமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றனவே, அவற்றை ஏன் அகற்றவேண்டுமென்பதுதான். மாற்றத்தை விரும்பாதவர் பிரிட்டிஷார் என்பதை மறுபடியும் நாம் சொல்லத் தேவையில்லை யல்லவா ?

ஒவ்வொரு செஷன் ஆரம்பத்திலும் ஒரு விநோதமான சடங்கு நடைபெறுகிறது. கட்டடத்தின் அடிப்பக்கத்திலுள்ள அறைகளில் யாரும் ஒளிந்துகொண்டிருக்கவில்லையா என்று பரிசோதனை செய்துபார்க்கிற சடங்குதான் இது. இதற்காக ஒரு சிறு போலீஸ்படை, கையில் ராந்தல்கள் எடுத்துக்கொண்டு, ஆம், பகல் நேரத்தில் ராந்தல்கள் எடுத்துக்கொண்டு, அதுவும் எரியாத ராந்தல்கள் எடுத்துக்கொண்டு, மிகுந்த 'ஜபர்தஸ்து'டன் ஊர்வலமாகப் புறப்படும்; ஒவ்வொரு அறையாகப் பரிசோதனை செய்யும். யாரும் ஒளிந்து கொண்டிருக்கமாட்டார்கள், ஒளிந்து கொண்டிருக்கவும் முடியாது என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்திருந்தும் இந்தச் சடங்கு சாங்கோபாங்கமாக நடைபெறுகிறது. ஏன் இது?

முந்தி, கை பாக்ஸ் என்பவன், பார்லிமெண்ட் கட்டடத்தைத் தகர்த்துவிட வேண்டுமென்பதற்காக, கட்டடத்தின் அடியிலுள்ள ஓர் அறையில் வெடிமருந்துடன் ஒளிந்துகொண்டிருந்தானல்லவா.¹ அந்தமாதிரி யாராவது ஒளிந்துகொண்டிருக்கப் போகிறார்களோ யென்பதற்காகவே இந்தப் பரிசோதனை நடைபெறுகிறது. மேற்படி வெடிமருந்துச் சம்பவத்துக்குப் பிறகு பார்லிமெண்ட் கட்டடங்கள் முழுவதுமே மிகவும் பந்தோபஸ்தாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆந்தாங்கு பாராக்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்தவிதமான ஆபத்துக்கள் நிகழ்வதற்கும் இப்பொழுது ஏதுவில்லை. இருந்தாலும் பரிசோதனை செய்துபார்க்கிற சடங்கென்னவோ அந்தக் காலத்திலிருந்து விடாமல் நடைபெற்று வருகிறது.²

சபையின் கூட்டம் இரவு பதினொன்றரை மணிக்கு முடிகிறதல்லவா, இது முடிந்து, அங்கத்தினர்கள் கலைந்துபோகும் தறுவாயில், சபையின் சிப்பந்திகளில் ஒருவர் 'வீட்டுக்குப் போகிறவர் யார்?' என்று உரக்கக் கேட்பார். இதைப் பின்பற்றி, 'கட்டடத்தின் பல பாகங்களிலும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் போலீஸ் காவலர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராகவும், எல்லாருக்கும் கேட்கும்படியாகவும் இந்த வாசகத்தைத் திருப்பிச் சொல்வார்கள். சபை நடக்கிற ஒவ்வொருநாள் கடைசியிலும் இப்படி வழக்கமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது.

1 21-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

2 இதுமட்டுமல்ல; பிரதி வருஷமும் நவம்பர் மாதம் ஐந்தாந்தேதி, லண்டனில் இந்த கை பாக்ஸின் ஞாபக தினமாகக்கொண்டாடப்படுகிறது. அன்று வாண வேடிக்கைகள் முதலியன நடைபெறும். பொது நல உபயோகத்திற்காகப் பணமும் திரட்டப்படும்.

இப்பொழுதெல்லாம் சபை கலைந்ததும் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் சௌகரியப்படி மோட்டாரிலோ, பஸ்ஸிலோ, நடந்தோ தாங்களாகவே பேரய்விடுகின்றனர். யாரும் யாருடைய துணையையும் நாடுவதில்லை. துணை தேவையில்லாதபடியே வீதிகளில் விளக்கு வெளிச்சம் முதலிய சௌகரியங்கள் இருக்கின்றன. போலீஸார் பாரா கொடுத்துக்கொண்டே யிருக்கின்றனர். இருந்தாலும், மேற்சென்ன கூக்குரல், தினந்தோறும் கூட்டம் கலையுந் தறுவாயில், கட்டடத்தின் நாலா பக்கங்களிலும் எதிரொலி கொடுக்கிறது. என்ன விந்தை இது?

முந்தியெல்லாம், வெஸ்ட்மினிஸ்ட்டரிலிருந்து லண்டன் மாநகருக்கு இராக் காலத்தில் செல்வதென்றால் மிகவும் சிரமம். ஒரே இருட்டு. நேரான வழி இராது. வயற்காடுகளினூடேதான் செல்லவேண்டியிருக்கும். இடையிடையே வழிபறிப்போரும் இருப்பர். இதனால், பார்லிமெண்ட் கூட்டம் கலைந்ததும், அங்கத்தினர்கள், தனித்தனியாகச் செல்லாமல், சிறுசிறு கூட்டத்தினராகச் சேர்ந்துகொண்டு செல்வர். ஒவ்வொரு கூட்டத்தினரும் ஒவ்வொரு இடத்திற்குப் போக வேண்டியவரா யிருப்பர். இந்த ஒவ்வொரு கூட்டத்தினருக்கு முன்னாலும் சிலர் தீவட்டி பிடித்துப் போவர். அவர்களுக்குப் பின்னால் தீவட்டி வெளிச்சத்தில் அங்கத்தினர்கள் செல்வார்கள். இதுதான் நீண்டகால வழக்கமாயிருந்து வந்தது. அங்கத்தினர்கள் ஒன்று சேர்ந்து வீட்டுக்குப் போகத் தயாராயிருக்குமாறு எச்சரிக்கை செய்யும் வாசகமே 'வீட்டுக்குப் போகிறவர் யார்?' என்ற வாசகம். இப்பொழுது இந்த எச்சரிக்கைக்கு அவசியமே யில்லை. ஆனால் எச்சரிக்கை செய்யும் வழக்கம் விடாமல் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது.

அங்கத்தினர்கள் இப்படிக் கூட்டங் கூட்டமாக வீட்டுக்குப் புறப்படத் தயாராகும்பொழுது, சபையின் சிப்பந்திகளில் ஒருவர், முந்திய மாதிரி உரத்த குரலில் 'நானே வழக்கமான நேரத்தில்' என்று கூறுவார். ஆங்காங்குள்ள போலீஸ் காவலாளர்கள் இதைப் பின்பற்றிக் கூறுவார்கள். அதாவது நானே வழக்கம்போல் இரண்டே முக்கால் மணிக்குச் சபை கூடும் என்ற விஷயம் அங்கத்தினர்களுக்கு இதன் மூலம் ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது. பத்திரிகைகள் முதலியன அதிகமாக இல்லாத காலத்தில், அங்கத்தினர்களுக்கு இப்படி ஞாபகப்படுத்தவேண்டியது அவசியமாயிருந்திருக்கலாம். இப்பொழுதோ பத்திரிகைகள் அவ்வப்பொழுது நடைபெறுகிற விஷயங்களையும், அடுத்தடுத்து நடைபெறப்போகிற விஷயங்களையும் உடனுக்குடன் விசேஷ இதழ்களின் மூலம் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. மறுநாள், சபை எப்பொழுது கூடும், அன்று ஏன்ென்ன விஷயங்கள் வாதத்திற்குவரும் என்ற விவரங்கள் யாவும் அங்கத்தினர்களுக்கு இப்பொழுது நன்கு தெரிந்திருந்தாலும், பழைய 'கால வழக்கத்தை யொட்டி, மறுநாள் கூட்டத்தைப்பற்றி அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது.

சபை நடந்துகொண்டிருக்கையில், மந்தாரத்தினாலோ இருட்டுகின்ற சமயம் வந்துவிட்டதாலோ, சபையில் போதிய வெளிச்சம் இல்லையென்று வைத்துக்கொள்வோம். வெளிச்சம் தேவையாயிருக்கிறதென்று எந்த அங்கத்தினரேனும் உணர்வாரானால் அவர் உடனே எழுந்து நின்று, 'ஸ்பீக்கர் அவர்களே, மெழுகுவர்த்திகளை வரவழைக்குமாறு கோருகிறேன்' என்பார். உடனே மின்சார விளக்குகள் போடப்பட்டு விடும். நியாயமாக 'மின்சார விளக்குகளைப் போடச் செய்யுங்கள்' என்று சொல்லவேண்டும். அப்படிச்

சொல்வதில்லை. ஏனென்றால், முந்தியெல்லாம், மின்சார விளக்குகளும் 'காஸ்' விளக்குகளும் ஏற்படுவதற்கு முந்தி, மெழுகுவர்த்திகளே உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தன. அப்பொழுது, 'மெழுகுவர்த்திகளைக் கொண்டு வரச் செய்யுங்கள்' என்று சொல்ல வேண்டியது அவசியமா யிருந்தது; பொருத்தமாகவும் இருந்தது. இப்பொழுது அவசியமும் இல்லை; பொருத்தமும் இல்லை. ஆயினும் முந்திச் சொல்லப்பட்டு வந்ததைப்போல் இப்பொழுதும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. வழக்கம்!

சில சமயங்களில் சபையானது ரகசியமாகக் கூடிச் சில விவகாரங்களைக் கவனிக்கவேண்டியிருக்கும். சிறப்பாக யுத்த காலங்களில் இப்படி ரகசியமாகக் கூடவேண்டிய அவசியம் அதிகமாக ஏற்படும். அப்பொழுது, அதாவது பகிரங்கக் கூட்டம் ரகசியக் கூட்டமாக மாறவேண்டியிருக்கிறபொழுது, அரசாங்கத்தரப்பிலுள்ள ஒரு மந்திரியானவர் எழுந்து, 'ஸ்பீக்கர் அவர்களே, வெளியார் இங்கே உளவு பார்ப்பதாக அறிகிறேன்' என்று கூறுவார். உடனே, அதுகாறும் பிரசன்னமா யிருந்த பார்வையாளர்கள், பத்திரிகை நிருபர்கள் ஆகிய அனைவரும் வெளியே அனுப்பப்பட்டு விடுவார்கள். அங்கத்தினர்களைத் தவிர வேறு யாரும் மண்டபத்தில் இருக்கமாட்டார்கள்.

முந்தி அரசு பீடத்திற்கும் காமன்ஸ் சபைக்கும் போராட்டம் நடைபெற்று வந்தபொழுது, சபையானது, அநேக சமயங்களில் அங்கத்தினரல்லாத வேறு யாரையும் வரவிடாமல் தன் கூட்டங்களை நடத்த வேண்டியதாயிருந்தது. அப்படி அயலார் யாரேனும் வந்து, நடைபெறுகிற விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, அரசரிடத்தில் போய்ச் சொல்லிவிட்டால்

என்ன செய்வதென்பதற்காகவே இப்படிச் செய்து வந்தது. எனவே, எந்த ஓர் அங்கத்தினருக்கும் 'வெளியார் இங்கே உளவு பார்ப்பதாக அறிகிறேன்' என்ற வாசகத்தின் மூலம் எச்சரிக்கை செய்து அவர்களை அப்புறப்படுத்தச் சொல்ல உரிமை இருந்தது. இப்பொழுது இந்த உரிமைக்கு அவசியமே யில்லை. காமன்ஸ் சபைக்கும் அரசு பீடத்திற்கும் எந்தவித முரண்பாடும் இப்பொழுது கிடையாது. ஆயினும் சபை உரிமையாகக் கூடவேண்டியிருக்கிறபொழுது, பழைய வாசகம் அப்படியே உபயோகிக்கப்படுகிறது.

பார்லிமெண்ட்டினால் ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அது மன்னர்பிரானுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறுகிறதென்று வைத்துக்கொள்வோம். இந்த அங்கீகாரம், பழைய காலத்துப் பிரெஞ்சு மொழியிலேயே கொடுக்கப்படுகிறது. இதுபோல் இன்னும் சில சந்தர்ப்பங்களிலும் இந்தப் புராதன மொழியே உபயோகிக்கப்படுகிறது. வழக்கந்தான் இதற்குக் காரணம்.

ஸ்பீக்கர் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதும், அவரை, பக்கத்துக்கு ஒருவராக இரண்டு பேர்—அவருடைய பெயரைப் பிரேரித்தவரும் ஆமோதித்தவரும்—சிறிது வலுக் கட்டாயமாகப் பிடித்து அவருடைய ஆசனத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அமர்த்தச் செய்வார்களென்று முந்திச் சொன்னோமல்லவா,¹ ஏன் இந்த வலுக்கட்டாயம்?

அரசு பீடத்திற்கும் காமன்ஸ் சபைக்கும் போராட்டம் நடைபெற்று வந்த காலத்தில் காமன்ஸ் சபைத் தலைவரே, காமன்ஸ் சபையின் சார்பாக அரசரிடம் சென்று பேசக்கூடியவராயிருந்தாரென்பதும், இந்தப்

1 57-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

பேசுகிறவர் சில சமயங்களில் அரசருடைய கோபத்திற்கு இலக்கரூர் என்பதும், இதனால் சபையின் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகிக்கப் பலரும் அஞ்சினர் என்பதும், எனவே ஒருவரைக் கட்டாயமாகத் தலைவருடைய ஆசனத்தில் அமர்வித்து, பிறகு அவருடைய தலைமையில் நிறைவேற்ற வேண்டிய தீர்மானங்களை, சபையானது நிறைவேற்றி வந்ததென்பதும் வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும். இப்படித் தலைவரை வலுக் கட்டாயப்படுத்தி அவருடைய ஆசனத்தில் அமர்விப்பதற்கான காரணங்கள் எதுவுமே இப்பொழுது இல்லை யானாலும், வலுக்கட்டாயப்படுத்தி அமர்விக்கிற வழக்கம் மட்டும் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. வலுக்கட்டாயப்படுத்தி என்றால், லேசாக பலாத்காரத்தை உபயோகித்தல்ல. ஸ்பீக்கர், அவருடைய ஆசனத்திற்கு அழைத்து வரப்படுகிறபோது, தமக்கு அந்தப் பதவி வேண்டாமென்று சொல்வதுபோலவும், ஆனாலும் தாம் பலவந்தத்தின்பேரில் அங்குச் செல்வதாகவும் பாவனை செய்வார். அதாவது; தமது இரண்டு தோள்களையும் அசைத்து அசைத்துக் கொடுத்துக்கொண்டே போவார், இஃதொரு சம்பிரதாயம்.

அங்கத்தினர்கள், சபைக்குள் பிரவேசிக்கிற போதும், சபையிலிருந்து வெளியே செல்கிறபோதும், ஸ்பீக்கர் இருக்கிற பக்கம் தலை வணங்க வேண்டுமென்பதும் நியதி. பார்க்கிறவர்களுக்கு, ஸ்பீக்கருக்குத் தலைவணங்குவதாகவே தோன்றும். ஒருவிதத்தில் இந்த வணக்கம், ஸ்பீக்கருக்குக் காட்டப்படுகிற மரியாதையே என்றாலும் சரியானபடி சொல்லப்போனால், இஃது அநேக நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்தியிருந்து அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிற ஒரு வழக்கமே யாகும்.

வெஸ்ட்மினிஸ்ட்டர் அரண்மனையில் ஒரு தேவாலயம் உண்டு. இதற்கு செயிண்ட் ஸ்டீபன்ஸ் தேவாலயம்¹ என்று பெயர். இந்தத் தேவாலயத்திலேயே, காமன்ஸ் சபையானது நெடுநாள் வரை—1547-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1834-ஆம் வருஷம் வரை—கூடி வந்தது. 1834-ஆம் வருஷம் பார்லிமெண்ட் கட்டடத்திற்குப் பெரிய தீவிபத்து ஏற்பட்டதல்லவா அப்பொழுது இந்தத் தேவாலயம் நாசமாகிவிட்டது. இதற்குப் பிறகு, பார்லிமெண்ட் கூடுவதற்கென்று வேறு கட்டடம் நிர்மாணஞ் செய்யப்பட்டது. இந்த அளவுக்கு வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும்.

மேற்படி செயிண்ட் ஸ்டீபன்ஸ் தேவாலயத்தில் காமன்ஸ் சபை கூடிவந்த காலத்தில், அங்கத்தினர்கள் உள்ளே வருகிறபோதும் வெளியே போகிறபோதும், அங்குள்ள தேவபீடத்திற்குத் தலைவணங்குவது வழக்கம். ஒரு தேவாலயத்திற்குள் சென்று வருகிற எல்லாருமே இப்படிச் செய்வது சகஜந்தானே? சபை, இப்பொழுது தேவாலயத்தில் கூடாவிட்டாலும், தலைவணங்கும் வழக்கம் மட்டும் விடாமல் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஓர் அங்கத்தினர், ஞாபக மறதியாகத் தலைவணங்காமல் வந்து தமது ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து விட்டாலோ அல்லது வெளியே சென்று விட்டாலோ, அது, ஸ்பீக்கரை அவமரியாதை செய்ததாகவே இப்பொழுது கருதப்படுகிறது. தவறிவிட்ட அங்கத்தினர், உடனே ஸ்பீக்கரினால் எச்சரிக்கை செய்யப்படுவார்.

சபையின் நடவடிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கடைசியாகக் கூறிவிட்டு இந்த அத்தியாயத்தை முடிக்கிறோம்.

பார்லிமெண்ட்டின் அன்றாட நடவடிக்கைகளை வெளிப்படுத்துவன மூன்று. ஒன்று, தினசரிப் பத்திரிகைகள் ; மற்றொன்று 'ஹான்ஸார்ட்'¹; இன்னொன்று, 'ஜர்னல்'². தினசரிப் பத்திரிகைகள் பூரா நடவடிக்கைகளையும் வெளியிடும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இடத்திற்குத் தகுந்தபடியும், கொள்கைக்கேற்ற விதமாகவுமே வெளியிடும். கன்ஸர்வேட்டிவ் கட்சியை ஆதரிக்கிற பத்திரிகையாயிருந்தால், கன்ஸர்வேட்டிவ் கட்சி அங்கத்தினர்களின் பேச்சுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிடும். அப்படியே தொழிற்கட்சிப் பத்திரிகைகள் முதலியனவும். எல்லா நாடுகளிலும் எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் இது சகஜந்தான். அன்றாடப் பத்திரிகைகளிடமிருந்து இதைக் காட்டிலும் அதிகமாக எதிர்பார்க்க முடியாது எனவே இதைப் பற்றி நாம் அதிகம் கூறத் தேவையில்லை.

பார்லிமெண்ட்டின் நடவடிக்கைகள் பூராவையும் ஒருவர் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினால் அவர் ஹான்ஸார்டைத்தான் பார்க்க வேண்டும். இந்த ஹான்ஸார்ட் என்பது என்ன? ஓர் அரசாங்கப் பிரசுரம். பார்லிமெண்ட் கூடுகிற ஒவ்வொரு நாளுக்கும் ஒவ்வொரு பிரசுரமாக வெளியிடப்படுகிறது. ஒருநாள் நடவடிக்கை பூராவையும் ஒரு பிரசுரத்தில் காணலாம். இன்று முழுவதும் நடைபெற்ற நடவடிக்கைகள் யாவும், அதாவது வினா விடைகள், 'வாதப் பிரதிவாதங்கள் முதலிய யாவும் ஒழுங்கான முறையில் புத்தக வடிவமாக மறுநாள் காலை பத்து மணிக்கெல்லாம் அங்கத்தினர்கள் கைக்குக் கிடைத்து விடுகிறது. இப்படி காமன்ஸ் சபைக்கு ஒன்றும், லார்ட்ஸ் சபைக்கு ஒன்றுமாக தனித்தனி பிரசுரங்கள் வெளியாகின்றன. இவ்விரண்டுக்கும் சேர்ந்தே ஹான்ஸார்ட் என்று பெயர்,

1 Hansard.

2 Journal.

இந்த ஹான்ஸார்ட் பிரதிகள், காமன்ஸ் சபை லார்ட்ஸ் சபை அங்கத்தினர் அனைவருக்கும் இலவசமாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன. மற்றவர்கள், ஒரு பிரதி, அதாவது ஒருநாள் பிரசுரம் ஆறு பென்ஸ் விகிதம் விலை கொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

ஹான்ஸார்ட் என்பது ஒரு பிரசுரத்தின் பெயராக இப்பொழுது வழங்கப்பட்டு வருகிறதாயினும், முதலில் ஒரு தனி நபருடைய பெயர்தான். வில்லியம் காப்பெட்¹ என்ற ஒருவன் பரம ஏழைக் குடும்பத்திலே பிறந்து, சலியா முயற்சியினாலும் இடைவிடாத உழைப்பினாலும் முன்னுக்கு வந்து, கடைசியில் பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினனானான். விவசாயிகள் நலனுக்காகப் பெரிதும் பாடுபட்டான். அநேக நூல்களை எழுதியிருக்கிறான். இவன், ஜான் ரைட்² என்ற ஒரு புத்தக வியாபாரியின் துணைகொண்டு, பார்லிமெண்ட்டின் சரித்திரத்தைத் தொகுத்து வெளியிட்டான்; பார்லிமெண்ட்டின் நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வரவும் ஏற்பாடு செய்தான். இவையனைத்தையும் லண்டனிலுள்ள ஓர் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்டு வந்தான். இந்த அச்சுக்கூடத்தின் சொந்தக்காரன் பெயர் ஹான்ஸார்ட்.³ காப்பெட்டுக்குப் பிறகு, மேற்படி பார்லிமெண்ட் நடவடிக்கைகளைப் பதிப்பித்து வெளியிடும் உரிமை ஹான்ஸார்ட் குடும்பத்தினருக்குக் கிடைத்தது. இது முதற்கொண்டு, ஏறக்குறைய பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து, பார்லிமெண்ட் நடவடிக்கைகளைக்கொண்ட பிரசுரங்கள் ஹான்ஸார்ட் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதுதான் ஹான்ஸார்ட்டின் சரித்திரம். பார்லிமெண்ட் நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருவதற்காக

1 William Cobbett 1763-1835.

2 John Wright 1770-1844.

3 Luke Hansard 1752-1828.

ஹான்ஸார்ட் அச்சுக்கூடத்தினருக்கு, அரசாங்கமானது 1909-ஆம் வருஷம் வரை ஒரு தொகையை மானியமாக அளித்து வந்தது. இதற்குப் பிறகு, அரசாங்கமே இவற்றை வெளியிடும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது.

ஹான்ஸார்ட்டை ஓர் அற்புதமான சிருஷ்டியென்று சொல்லவேண்டும். அங்கத்தினரில் பலவகையுண்டு. அப்படியே அவர்கள் பேசுவதிலும் பல வகையுண்டு. சிலர் தட்டுத்தடுமாறிப் பேசுவர். சிலர் வேகமாகப் பேசுவர். குரல்களில் மாறுபாடுகள் இருக்கும். சிலர், பேசிக்கொண்டிருக்கிறபொழுது, வாக்கியத்தைப் பூர்த்தி பண்ணாமலே விட்டுவிடுவர். சிலருடைய பேச்சில் இலக்கண வழக்கள் நிறைந்திருக்கும். அங்கத்தினர் பெயரைச் சொல்லாமலே அவர் பேசியதை ஆதரித்தோ தாக்கியோ சிலர் பேசுவர், நடுநடுவே குறுக்குக் கேள்விகள் என்ன, கரகோஷங்கள் என்ன, இப்படியெல்லாம் நிகழும். இவையனைத்தையும் சமாளித்துக்கொண்டு, நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து சுருக்கெழுத்தில் எடுத்துக்கொள்வர் சுருக்கெழுத்துக்காரர்கள். பின்னர் எடுத்துக்கொண்டதைச் செப்பஞ்செய்து அச்சுக்குக் கொடுப்பர். ஒருநாள் முழுவதும் நடைபெறுகிற நடவடிக்கை அன்றிரவே அச்சாகி விடுகிறது. அச்சிலே பார்க்கிறபோது பேசினவர்களுடைய குறைகளில் எதுவும் தென்படாது. இவ்வளவு அழகாகவும் தெளிவாகவும் பேசியிருக்கிறார்களே என்று தோன்றும். அனைத்திற்கும் காரணமாயிருக்கப்பட்டவர்கள் சுருக்கெழுத்துக்காரர்கள். இவர்களுடைய திறமை வியக்கத்தக்கது. ஆனால் உலகத்து எல்லா நாட்டுச் சபைகளினுடைய சுருக்கெழுத்துக்காரர்களின் திறமையும் வியக்கத்தக்கதுதான்.

மூன்றாவது, ஜர்னல். தினசரி நடவடிக்கைகள் தொடங்குவதற்கு முன்னர், அன்றைய நிகழ்ச்சி நிரல், அன்று கேட்கப்படப் போகிற கேள்விகள், இவை அடங்கிய தாள்கள் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் விநியோகிக்கப்படும். இந்தத் தாள்களின் முதல் ஓரிரண்டு பக்கங்கள், முந்தின நாள் நடைபெற்ற நடவடிக்கைகளின் சாரத்தைக் கொண்டதாயிருக்கும். நேற்று நடைபெற்றதென்ன, இன்று நடைபெறப்போவதென்ன வென்பவைகளை அங்கத்தினர்கள் சுலபமாக ஒரு பார்வையில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவே இந்த ஏற்பாடு. முந்தின நாள் நடவடிக்கைகளைக்கொண்ட இந்தச் சுருக்கத்திற்கே ஜர்னல் என்று பெயர். 1547-ஆம் வருஷத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்டு வருகிறது.

7. லார்ட்ஸ் சபை

பழைய பார்லிமெண்ட் கலைந்துவிட்டது, புதிய பார்லிமெண்ட் கூடுகிறது என்பதெல்லாம் லார்ட்ஸ் சபைக்குக் கிடையாது. இது கலைவதுமில்லை ; எனவே கூடுவதுமில்லை. இது நிரந்தர சபை. இதன் அங்கத்தினர்களில் மிகப் பெரும்பாலோருக்குத் தேர்தல் தொந்தரவுகள் கிடையாது.

லார்ட்ஸ் சபையென்றால், பிரபுக்கள் சபை என்று அர்த்தம் என்பதை நாம் வாசகர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. ஆனால் இந்தச் சபையில் பிரபுக்களல்லாத பாதிரிமார்களும் அங்கத்தினர்களாயிருக்கிறார்கள். இந்தப் பாதிரிமார்கள் எப்படிப் பிரபுக்களாவார்கள், இவர்களையும் கொண்ட சபையை எப்படிப் பிரபுக்கள் சபையென்று அழைக்கலாம் என்று வாசகர்கள் கேட்கக்கூடும்.

இந்தப் பாதிரிமார்கள், எந்தெந்த மடங்களுக்குத் தலைவர்களாயிருக்கிறார்களோ, அந்தந்த மடங்களுக்கு ஏராளமான சொத்துபற்றுக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை இவர்கள் நிருவாகம் செய்கிறார்கள். இதனால் இவர்கள் பிரபுக்கள்தானே? பணக்காரர்கள்தானே? தவிர, லௌகிகத் துறையிலே பிரபுக்களாயிருக்கிறவர்களைப்போல் இவர்கள்—இந்தப் பாதிரிமார்கள்—பாரமார்த்திகத் துறையிலே பிரபுக்களாயிருக்கிறார்களென்று கொள்ளலாம். மற்றும், ஆதியிலிருந்தே, அரசபீடத்தோடு ஒத்துழைத்த காலத்திலும் பிணக்குக்கொண்ட காலத்திலும் பிரபுக்களும் பாதிரிமார்களும் ஒருகட்சியினராகவே இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய காரணங்களினாலேயே, பிரபுக்களும் பாதிரிமார்களும் அடங்கிய சபையை பிரபுக்கள் சபை, அதாவது லார்ட்ஸ் சபையென்று அழைக்கிறார்கள். இந்தச் சபையில், பாதிரிமார்கள் எண்ணிக்கையுடைய மிகக் குறைவுதான். அதுவும் முக்கியமான பாதிரிமார்கள் மட்டுமே அங்கத்தினராக இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இந்த லார்ட்ஸ் சபையில் அங்கம் வகிக்கும் பிரபுக்களில் இங்கிலாந்தின் பிரபுக்களென்றும், ஸ்காட்லாந்தின் பிரபுக்களென்றும், ஐர்லாந்தின் பிரபுக்களென்றும் மூன்று வகையினர் இருக்கின்றனர். இவருள் முதல் வகையினரான இங்கிலீஷ் பிரபுக்கள் பரம்பரைப் பிரபுக்கள்; பரம்பரை பாத்தியங்காரணமாகச் சபையில் அங்கம் வகிக்கிறவர்கள்.¹ எனவே, தேர்தல் சடங்குக்கு இவர்கள் உட்பட வேண்டிய தில்லை. சபையின் மொத்த அங்கத்தினர்களில் மிகப் பெரும்பாலோர் இவர்கள் தான். நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு சதவிகிதத்திற்கு அதிகமாக இவர்களுடைய எண்ணிக்கை இருக்கிறது. அடுத்தபடி ஸ்காட்டிஷ் பிரபுக்களும் ஐரிஷ் பிரபுக்களும். இவர்களை பிரபுக்களின் பிரதிநிதிகளான பிரபுக்கள் என்றே சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால், இவர்கள். இங்கிலீஷ் பிரபுக்களைப்போல், நேரடியாக அதாவது பிரபுக்கள்

1 பரம்பரை பாத்தியம், அங்கம் வகிக்கிற உரிமை எல்லாம் மூத்த மகனுக்கு மட்டுமே என்பதை நாம் சொல்லத்தேவையில்லை.

பரம்பரைப் பிரபுக்கள் அங்கம் வகிக்கிறார்களென்றால், மன்னர் பிரானால் அவ்வப்பொழுது சிலர் பிரபுக்களாக்கப்படுகின்றனரே, அவர்களைப்பற்றி யென்ன என்று வாசகர்கள் கேட்கலாம். அவர்களும் லார்ட்ஸ் சபையின் அங்கத்தினர்கள் தான். பிரபுவரனதன் விளைவாக அங்கத்தினர்களாகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னால் அவர்களுடைய சந்ததியார் அங்கத்தினராகும் உரிமை பெறுகின்றனர். அதாவது, பரம்பரை பாத்தியங் கொண்டாடிக்கொண்டு அங்கத்தினரானார்கள்.

என்ற காரணத்தினால் அங்கத்தினராவதில்லை. தங்கள் சகோதரப் பிரபுக்களினால் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். ஸ்காட்லாந்து பிரபுக்கள் பதினாறு பேரையும், ஐர்லாந்து பிரபுக்கள் இருபத்தெட்டு பேரையும் தெரிந்தெடுக்க உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். தெரிந்தெடுக்கப்படுகிற ஸ்காட்டிஷ் பிரபுக்கள் ஒரு பார்லிமெண்ட் வரை, அதாவது ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு அங்கம் வகிக்கலாம். ஐரிஷ் பிரபுக்கள் ஆயுள் பூராவும் அங்கம் வகிக்கலாம். இதை இன்னும் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஸ்காட்டிஷ் பிரபுக்கள், ஐந்து வருஷத்திற்கொரு தடவையும், ஐரிஷ் பிரபுக்கள் ஆயுளுக்கு ஒரு தடவையும் தேர்தல் சடங்குக்கு உட்பட வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

ஸ்காட்டிஷ் பிரதிநிதிகள் பதினாறு பேர் என்றும் ஐரிஷ் பிரதிநிதிகள் இருபத்தெட்டு பேர் என்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதல்லவா, இவர்களில் ஸ்காட்டிஷ் பிரதிநிதிகள் அத்தனை பேரும்—பதினாறு பேரும்—இப்பொழுது அங்கம் வகிக்கிறார்கள். ஆனால் ஐரிஷ் பிரபுக்கள் இருபத்தெட்டு பேர் இல்லை. இவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்துவிட்டது. 1921-ஆம் வருஷம் ஐர்லாந்தின் தென்பகுதி, தனிராஜ்யமான பிறகு, ஐரிஷ் பிரதிநிதிகளின் தேர்தலை நடைபெறவில்லை. மற்றும், ஐர்லாந்தின் பிரபு வமிசங்களும் வரவரக் குறைந்து வருகின்றன. தெரிந்தெடுக்கிறவர்கள் இருந்தால்தானே தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள் இருப்பார்கள்? 1950-ஆம் வருஷத்தில் ஏழு ஐரிஷ் பிரதிநிதிகளே லார்ட்ஸ் சபையின் அங்கத்தினராயிருந்தார்கள். 1980-ஆம் வருஷத்திற்குள் ஐரிஷ் பிரபுப் பிரதிநிதிகளே லார்ட்ஸ் சபையில் இருக்க மாட்டார்களென்று அரசியல் பண்டிதர் சிலர் கருதுகின்றனர். இஃது எப்படி யிருந்தபோதிலும், இங்கு

நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டியது, ஸ்காட்டிஷ் பிரபுப் பிரதிநிதிகள் பதினாறு பேரும் ஐரிஷ் பிரபுப் பிரதிநிதிகள் இருபத்தெட்டு பேரும் லார்ட்ஸ் சபையில் அங்கத்தினரா யிருக்கலாமென்பதேயாகும்.

ஐர்லாந்து பிரபுக்களுக்கு மட்டும் ஒரு விசேஷ உரிமை அல்லது சலுகை உண்டு. அ.:தென்னவென்றால், தங்கள் சகோதரப் பிரபுக்களினால் லார்ட்ஸ் சபைக்குத் தெரிந்தெடுக்கப்படாதவர்கள், இஷ்டப்பட்டால், ஐர்லாந்துக்குப் புறம்பான ஒரு தொகுதியில் காமன்ஸ் சபைக்கு அபேட்சகராக நின்று, தேர்தலில் வெற்றி பெற்று அந்தச் சபையில் அங்கம் வகிக்கலாமென்பதேயாம். காமன்ஸ் சபையில், 'அந்தப் பிரபு பேசினார், இந்தப் பிரபு பேசினார்' என்று சில சமயங்களில் பத்திரிகைகளில் படிக்கிறபோது, வாசகர்களுக்குத் திகைப்பு உண்டாகிறது, ஒரு பிரபு, காமன்ஸ் சபையில் பேசுவாவது என்று. இப்படிப் பேசுகிற பிரபு, லார்ட்ஸ் சபைக்கு அபேட்சகராக நிற்காத அல்லது அபேட்சகராக நின்று தோல்வியுற்ற, ஆனால் காமன்ஸ் சபைத் தேர்தலில் அபேட்சகராக நின்று வெற்றி பெற்ற ஓர் ஐர்லாந்து பிரபுவாக இருப்பார்.

பிரபுக்களைத் தவிர்த்து, காண்ட்டர்பரி ஆர்ச்ச்பிஷப், யார்க் ஆர்ச்ச்பிஷப்² உள்பட இருபத்தாறு தலைமைப் பாதிரிமார்கள், லார்ட்ஸ் சபையில் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். இன்னும், சட்டப் பிரபுக்கள் அல்லது அப்பீல் பிரபுக்கள்³ என்று ஏழு பேர் லார்ட்ஸ் சபையின் அங்கத்தினர்கள். இவர்கள் மன்னர்பிரானால் ஆயுள்பரியந்தம்

1 Archbishop of Canterbury. 2 Archbishop of York.

3 Law Lords of Appeal in Ordinary.

நியமிக்கப்படுகிற சம்பள உத்தியோகஸ்தர்கள். இவர்களுடைய வருஷ சம்பளம் ஆரூயிரம் பவுன். இவர்கள் தவிர லார்ட்டைஹ சான்ஸலர், என்ற ஒருவர் ஒவ்வொரு பார்லிமெண்ட் துவங்குகிறபோதும், அதாவது ஐந்து வருஷத்திற்கொருதடவை, பிரதம மந்திரியினால் நியமிக்கப்பட்டு லார்ட்டஸ் சபையில் அங்கம் வகிக்கிறார். காமன்ஸ் சபையின் ஸ்பீக்கரை போல் இவர் லார்ட்டஸ் சபையின் ஸ்பீக்கர். ஆனால் இவரை ஸ்பீக்கர் என்று அழைப்பதில்லை; லார்ட் சான்ஸலர் என்றே அழைப்பர். இவருடைய வருஷ சம்பளம் பதினாயிரம் பவுன் என்பதை ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறோம்¹.

ஆக, லார்ட்டஸ் சபையின் மொத்த அங்கத்தினர் எண்ணிக்கை ஏழு நூற்றைம்பதுக்கு மேல் எண்ணுற்றைம்பது வரை இருக்கும். காமன்ஸ் சபையைப் போல் இந்தச் சபையின் அங்கத்தினர் இத்தனை பேர்தான் என்று நிர்ணயித்துச் சொல்லமுடியாது. ஏனென்றால், பரம்பரைப் பிரபுக்கள் மறைந்து கொண்டும், புதிய பிரபுக்கள் சிருஷ்டியாகிக் கொண்டும் வருகிறார்கள்ல்லவா? மேலே சொன்ன ஸ்காட்டிஷ் பிரபுக்கள், சட்டப் பிரபுக்கள், பாதிரிமார்கள் இவர்கள் மட்டும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற எண்ணிக்கைப்படி இருக்கிறார்கள். ஐரிஷ் பிரபுக்கள்தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறபடி இல்லை.

ஏழு நூற்றைம்பதுக்கு மேற்பட்ட அங்கத்தினர்கள் இருந்தாலும், குறைந்த பட்சம் மூன்று அங்கத்தினர்கள் ஆஜராயிருந்தால் சபையின் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகிவிடும். ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியிருந்தால், குறைந்த பட்சம் முப்பது அங்கத்தினர்கள் ஆஜராயிருந்தால் போதும்.

நடவடிக்கைகளைத் துவங்குவதற்கு ஆஜராயிருக்க வேண்டிய அங்கத்தினர்களின் குறைந்த பட்ச எண்ணிக்கை மூன்று என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது வாசகர்களுக்கு ஆச்சரியமாகத் தோன்றலாம். மொத்த அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை ஏழு நூற்றைம்பதுக்கு மேற்பட்டு இருந்த போதிலும், கூட்டத்திற்கு ஆஜராகும் அங்கத்தினர்களின் சராசரி எண்ணிக்கை ஐம்பதுக்கு மேல் என்பதுக்குட்பட்டுத்தான். இப்படி ஆஜராகும் அங்கத்தினர்களிலும் ஒரு சிலர் மட்டுமே வாதங்களில் கலந்து கொள்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒரு பழைய கணக்கு கூறுகிறது:—“1932, 1933 ஆகிய இரண்டு வருஷங்களிலும் 287 பிரபுக்கள் சபைக்கு வரவேயில்லை. 1919-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1931-ஆம் வருஷம் வரையிலுள்ள பன்னிரண்டு வருஷ காலத்தில் 111 பிரபுக்கள் எந்த ஒரு தீர்மானத்தின் மீதும் ஓட்டுக் கொடுத்ததே கிடையாது; 98 பிரபுக்கள் மட்டுமே வாதங்களில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிக்கலந்து கொண்டவர்களும் யார்? மந்திரிகளும், மாஜி மந்திரிகளுமே.” இந்த நிலைமையில், குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கை மூன்று என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து ஆச்சரியப்பட வேண்டியதில்லையல்லவா?

லார்ட்ஸ் சபையின் அலுவல்களை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்துச் சொல்லலாம். ஒன்று, சட்ட நிர்மாணத்திற்குத் துணை புரிதல்; மற்றொன்று, எல்லா நீதிமன்றங்களுக்கும் மேலான நீதிமன்றமாயிருந்து நீதி வழங்குதல்.

முதலில் சட்ட நிர்மாணத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். சட்ட நிர்மாணத்திற்குத் துணை புரிதல் என்று தான் கூறினோமே தவிர, சட்ட நிர்மாணஞ்

செய்தல் என்று கூறவில்லை. இரண்டுக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை வாசகர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். பண சம்பந்தமான மசோதாவைத் தவிர மற்ற எந்த ஒரு மசோதாவையும் லார்ட்ஸ் சபையிலும் முதன்முதலாகக் கொண்டுவரலாம் என்கிறது சட்டம். ஆனால் நடைமுறையில் தேசிய முக்கியத்துவம் பெற்ற எந்த ஒரு மசோதாவும் காமன்ஸ் சபையிலேயே முதன் முதலாகக் கொண்டுவரப்படுகிறது. எந்த மசோதா எங்கே கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும், அந்த மசோதாவின் கடைசி முடிவு, அதாவது, அது சட்டமாவதோ, சட்டமாகாமலிருப்பதோ காமன்ஸ் சபை வசத்திலேயே இருக்கிறது. காமன்ஸ் சபையினால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மசோதாவை, லார்ட்ஸ் சபை, திருத்தலாம்; மாற்றலாம்; நிராகரிக்கவும் செய்யலாம். ஆனால் அப்படி நிராகரிப்பதன் விளைவாக, அதனைச்சட்டமாக விடாமல் செய்ய முடியாது.

பண சம்பந்தமான மசோதாவை, காமன்ஸ் சபையில் தான் முதன்முதலாகக் கொண்டுவரவேண்டும். அந்த மசோதா லார்ட்ஸ் சபையின் அங்கீகாரத்துக்கு ஒரு மாதம் வரை காத்திருந்து பிறகு சட்டமாகிவிடும். அதாவது லார்ட்ஸ் சபை, பண சம்பந்தமான ஒரு மசோதாவை ஒரு மாதம் வரை தாமதப்படுத்தி வைக்கலாம். இதே பிரகாரம் பண சம்பந்தமல்லாத மற்ற மசோதாக்களை ஒரு வருஷம் வரை தாமதப்படுத்தி வைக்கலாம். இவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறோம்.¹ பண சம்பந்தமான மசோதாவை முதன்முதலாகக் காமன்ஸ் சபையில் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதைக் கொண்டும் அந்த மசோதாவை லார்ட்ஸ் சபை ஒரு மாதந்தான் தாமதப்படுத்தி வைக்கலாமென்பதைக் கொண்டும், அரசாங்கத்தின்

1 85-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

வரவு செலவு விஷயத்தில் தலையிடுகிற அதிகாரம் லார்ட்ஸ் சபைக்குக் கிடையாது என்பது தெற்றென விளங்கும். ஆனால் மற்ற மசோதாக்கள் விஷயத்தில் அவைகளுக்குத் திருத்தங்கள், மாற்றங்கள் முதலியன செய்து அவைகளை ஒழுங்குபடுத்திக் கொடுப்பதின் மூலம், லார்ட்ஸ் சபை, பெரிய சேவையைச் செய்கிறது. இதனால்தான், சட்ட நிர்மாணத்திற்குத் துணைபுரிதல் என்று மேலே கூறினோம்.

தனிப்பட்ட பிரபுக்களின் உரிமைகளையும், உடைமைகளையும் பாதிக்கிற எந்த ஒரு மசோதாவும் முதன் முதலாக லார்ட்ஸ் சபையில்தான் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

பொதுவாகச் சொல்லப்போனால், அரசாங்க நிருவாக விஷயத்திலோ, சட்ட நிர்மாண விஷயத்திலோ லார்ட்ஸ் சபைக்கு விசேஷமான அதிகாரங்கள் எதுவும் இல்லை; காமன்ஸ் சபைக்குத்தான் முக்கியமான எல்லா அதிகாரங்களும்.

லார்ட்ஸ் சபையின் மற்றோர் அலுவல், கிரேட் பிரிட்டனிலும் வட ஐர்லாந்திலுமுள்ள எல்லா நீதிமன்றங்களுக்கும் மேலான நீதிமன்றமாயிருந்து நீதி வழங்குதல். கிரேட் பிரிட்டனுக்கும் வடஐர்லாந்துக்கும் இறுதியான அப்பீல் கோர்ட் என்று சொல்லலாம் இந்த லார்ட்ஸ் சபையை, இந்தக்கடைசி கோர்ட்டுக்கு பெரும்பாலும் சிவில் அப்பீல்களே வருகின்றன; ஏகதேசமாக கிரிமினல் அப்பீல்களும் வருவதுண்டு.

கடைசி அப்பீல் கோர்ட் என்று சொன்னால் லார்ட்ஸ் சபை முழுவதுமே ஒரு நீதி மன்றமாகக் கூடுகிறது

என்று அர்த்தமல்ல; சபையின் சார்பாக, நீதி வழங்க ஒரு நீதிபதி கோஷ்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு கோஷ்டியினர்தான், மேலே சட்டப்பிரபுக்கள் என்று சொன்னோமே ஏழுபேர் இவர்களும், எற்கனவே உயர்தர நீதிபதி உத்தியோகம் வகித்து அனுபவம் பெற்றிருக்கிற ஒரு சில பிரபுக்களும், லார்ட் சான்ஸலருமாவர். இவர்களையே இறுதியான அப்பீல் கோர்ட் என்று சொல்லவேண்டும். இந்தக் கோர்ட்டின் தலைவர் லார்ட் சான்ஸலர்.

பெரிய குற்றமிழைத்தவர்களென்று காமன்ஸ் சபையினால் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள், தேசத்துரோகம் முதலிய குற்றங்களைச் செய்த பிரபுக்கள், இப்படிப்பட்டவரை விசாரிக்கிற அதிகாரம் லார்ட்ஸ் சபைக்கு உண்டு.

இங்ஙனம் நீதி வழங்கும் அலுவல் லார்ட்ஸ் சபைக்கு உண்டாயினும், அதனுடைய சட்ட நிர்மாண அலுவலே முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. லார்ட்ஸ் சபை கூடியது, கலைந்தது என்றால், அதன் சட்ட நிர்மாணப் பகுதியைக் குறிப்பதாகவே எல்லாரும் அர்த்தப்படுத்துக்கொள்வர். நாமும் இந்த அர்த்தத்திலேயே இங்கு லார்ட்ஸ் சபையின் அன்றாட நடைமுறைகளிற் சிலவற்றைப் பற்றிக்கூறுவோம்.

லார்ட்ஸ் சபை, பொதுவாக திங்கள், செவ்வாய், வியாழன் இந்த மூன்று நாட்களில் தினசரி பிற்பகல் 4-15 மணிக்கும், புதன்கிழமை 3-45 மணிக்கும் முறையே கூடும். ஆக, வாரத்தில் நான்கு நாட்கள்தான் கூட்டம். அவசியமும், அவசரமுமான காரியங்களிருந்தால், மற்ற நாட்களிலும் கூட்டத்தை வைத்துக் குகாள்ளலாம்.

காமன்ஸ் சபை, தினசரி கூடுகிறபோது, சிற்றுண்டிக்கென்று சிறிது நேரம் கலைந்து பிறகு கூடுவதில்லை; தொடர்ச்சியாகவே கூட்டம் நடைபெறுகிறது. ஆனால் லார்ட்ஸ் சபை, சிற்றுண்டிக்கென்று அரைமணி நேரம் கலைந்து பிறகுதான் கூடும்.

காமன்ஸ் சபையைப் போலவே லார்ட்ஸ் சபையிலும் கேள்வி—பதில்கள் உண்டு. ஆனால் இவை மிகவும் குறைவாயிருக்கும். மற்றும் இந்தக் கேள்வி-பதில் நேரத்தில், காமன்ஸ் சபையில் காணப்படுவது போல் உணர்ச்சி தலைதூக்கி நிற்காது.

பொதுவாகவே, காமன்ஸ் சபை நடவடிக்கைகளில் காணப்படுகிற விறுவிறுப்போ பரபரப்போ லார்ட்ஸ் சபையின் நடவடிக்கைகளில் காணப்படமாட்டாது, வாதத்தின் போக்கும் அத்து மீறிச் செல்லாது. ஆஜராயிருக்கும் அங்கத்தினர்களிற் பெரும்பாலோர் வெறும் அரசியல் வாதிகளாக இல்லாமல், நிருவாக அனுபவ முடையவர்களாகவோ அல்லது குறைந்த பட்சம் ஏதோ ஒரு துறையில் நிபுணர்களாகவோ இருப்பார்கள். எனவே இவர்கள் கூடியமட்டில் நிதானமாகவும் அனுபவ சாத்தியமான முறையிலுமே பேசுவார்கள்.

இப்படி நிதானமாகப் பேசினாலும் இவர்கள் எதையும் மழுப்பிப் பேசமாட்டார்கள். அப்படிப் பேச வேண்டிய அவசியம் இவர்களுக்கு இல்லை. எதைச் சொல்லவேண்டுமோ அதைப் பட்டவர்த்தனமாகச் சொல்ல இவர்கள் தயங்க வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் ஓட்டர்களின் தயவை நாடவேண்டிய அவசியம் இவர்களுக்கு இல்லையல்லவா? இப்படி அனுபவ சாத்தியமான முறையிலும் உள்ளதை உள்ளபடி எடுத்துச் சொல்லுகிற முறையிலும் வாதம் நடத்தி, அதன்

மூலம் அரசாங்கத்தையும் ஜனங்களையும் நேரடிய வழியில் கொண்டு செலுத்துகிற சக்தி லார்ட்ஸ் சபைக்கு இருக்கிறது.

சபையின் தலைவருக்கு—லார்ட்ஸ் சான்ஸலருக்கு—காமன்ஸ் சபையின் தலைவரைப்போல்—ஸ்பீக்கரைப் போல்—அவ்வளவு அதிகாரங்கள் இல்லை. சபையில் ஒழுங்கு தவறிப் பேசுகிற, நடந்து கொள்கிற அங்கத்தினர்கள் மீது இவர் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. பிரபுக்கள் ஒழுங்கு தவறி நடந்துகொள்ளமாட்டார்களென்பதே ஐதிகம். ஒரே சமயத்தில் இரண்டு அங்கத்தினர்கள் பேச எழுந்து நின்றால்—இப்படி அநேகமாக நிகழ்வதில்லை. ஒரு வரைப் பேசவிட்டு மற்றொருவரை உட்காரச் சொல்ல தலைவருக்கு அதிகாரம் கிடையாது. இன்னார் பேசட்டும் என்று சபையினரே கூறுவார்கள். மற்றொருவர் மரியாதையாக உட்கார்ந்துகொண்டுவிடுவார். இதே பிரகாரம், ஒருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறபோது அவர் பேசினது போதும் என்று சபையினருக்குத் தோன்றினால் அல்லது அவர் பேச்சைக் கேட்க விருப்பமில்லாமற் போனால் 'கனம் அங்கத்தினர் இனி பேசினால் கேட்கப்படமாட்டாது' என்ற கருத்தில் ஒரு பிரேரணையைக் கொண்டு வரலாம் என்ற ஓர் அங்கத்தினரும். இதையும் மீறி அந்த அங்கத்தினர் பேசத் துணிவாரானால், மேற்படி பிரேரணையை ஒட்டுக்கு விட்டு நிறைவேற்றச் செய்யலாம். இதற்குப் பிறகு அந்த அங்கத்தினர் பேசமுடியாது. ஆனால் இவ்வளவு விரசமாக எந்த அங்கத்தினரும் நடந்துகொள்ளமாட்டார். இந்த மாதிரியான சம்பவங்கள் நிகழ்வதேயில்லையென்று சொல்லலாம். பொதுவாக, லார்ட்ஸ் சபையை, தான் நடந்து கொள்ளவேண்டிய முறைகளை தானே வகுத்

துக்கொண்டு அவை பிரகாரம் நடந்து கொள்கிற சபையென்று கூறவேண்டும்.

காமன்ஸ் சபையில், ஸ்பீக்கரை முன்னிலைப்படுத்தியல்லவோ அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டும்? லார்ட்ஸ் சபையில் அப்படியில்லை. அங்கத்தினர்களை நோக்கியே பேசலாம். 'எனது பிரபுக்களே' என்று தான் பேச்சைத் தொடங்குவர் பிரதியோர் அங்கத்தினரும்.

சபையின் தலைவரான லார்ட் சான்ஸலருக்கு, காமன்ஸ் சபை ஸ்பீக்கரைப் போல அவ்வளவு அதிகாரங்கள் இல்லையென்று மேலே கூறினோம். ஆனால் அவருக்கில்லாத ஓர் உரிமை இவருக்கு உண்டு. இவர் விரும்பினால், மற்ற அங்கத்தினர்களைப் போல சபையின் வாதங்களில் கலந்து கொள்ளலாம்; தீர்மானங்கள் முதலியவற்றின்மீது ஒட்டுச்செய்யலாம்.

காமன்ஸ் சபையைப் போலவே லார்ட்ஸ் சபைக்கும் அநேக உத்தியோகஸ்தர்கள் உண்டு. இவர்களுள் முதன்மையானவர், முக்கியமானவர் லார்ட் சான்ஸலர். இவரைப் பலமுக உத்தியோகஸ்தர் என்று கூறலாம். இவர் லார்ட்ஸ் சபையின் சட்ட நிர்மாணப் பகுதிக்கும் அப்படியே அதன் நீதி மன்றப் பகுதிக்கும் தலைவர். இன்னும் ஹைகோர்ட் என்ன, அப்பீல் கோர்ட் என்ன பிரிவினாவுள் சிலின் நியாய விசாரணைக் கமிட்டி என்ன இவைகளுக்கும் தலைவர். பொதுவாக அரசாங்கத்தின் நிருவாகப் பகுதிக்குப் பிரதம மந்திரி எப்படியோ அப்படி அதன் நீதிப் பகுதிக்கு இவர் என்று கூறத்தகும. இவர் மந்திரிச் சபையில் முக்கியமான சட்ட மந்திரி, இவருடைய சிபார்சின் பேரிலேயே நீதிபதி

களிற் பெரும்பாலோர் நியமிக்கப் படுகின்றனர். இங்ஙனம் பல பொறுப்புக்களுடைய இவருக்கு, பிரதம மந்திரியைப்போல் வருஷத்திற்குப் பதினாயிரம் பவுன் சம்பளம்.

இவர் லார்ட்ஸ் சபையின் சட்டநிர்மாணப் பகுதிக்குத் தலைவராக அமர்ந்திருக்கும் ஆசனத்திற்கு வல்ஸாக் என்று பெயர். ஆட்டு ரோமம் திணிக்கப்பெற்று சிவப்புத் துணியினால் மூடப்பெற்ற மெத்தென்றுள்ள ஆசனம் இது. சபை கூடுவதற்கென்று ஏற்பட்டுள்ள இடத்திற்கு வெளியேதான் இந்த ஆசனம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. லார்ட் சான்ஸலர், சபையின் வாசங்களில் கலந்துகொள்ள விரும்பினால், இந்த ஆசனத்தை விட்டெழுந்துவந்து 'சபைக்குள் பிரவேசித்து, சபையினரில் ஒருவராக அமர்ந்து கொள்வார்.

லார்ட் சான்ஸலர், தலைவராக இருக்கமுடியாத பொழுது, உபதலைவர் ஒருவர் தலைமைதாங்கி நடவடிக்கைகளை நடத்துவிப்பார், இவருக்கு 'லார்ட் சேர்மன்'¹ என்று பெயர். இவருடைய வருஷ சம்பளம் 2,500 பவுன்.

கருங்கோலேந்திய அறிமுக உத்தியோகஸ்தரைப் பற்றி முந்திச் சொல்லியிருக்கிறோமல்லவா, இவர் லார்ட்ஸ் சபையின் உத்தியோகஸ்தர்களுள் ஒருவர். அரச சமூகத்தின் தூதர். இவருடைய அதிகாரச் சின்னம், கருங்காலி மரத்தினால் செய்யப்பட்டு உச்சியில் சிங்கமுகத்தையுடைய ஒரு கோல். இதனால் தான் இவர், கருங்கோலேந்திய உத்தியோகஸ்தர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். லார்ட்ஸ் சபையில் அமைதியை நிலவச் செய்ய வேண்டியது இவர் பொறுப்பு. இவருடைய வருஷ சம்பளம் 1,320 பவுன்.

1 Lord Chairman of Committee.

காமன்ஸ் சபையைப்போலவே லார்ட்ஸ் சபைக்கும் சார்ஜண்ட்-அட்-ஆம்ஸ் என்ன, குமாஸ்தாக்களென்ன, இப்படிப் பலவகைப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் உண்டு. வருஷவாரி சம்பளம் சார்ஜண்ட்-அட்-ஆம்ஸ் ஸுக்கு 1,320 பவுன்; பிரதம குமாஸ்தாவுக்கு 3,500 பவுன். கட்சிக் கொறடாக்களும் உண்டு. அரசாங்கக் கட்சியின் பிரதம கொறடாவுக்கு வருஷ சம்பளம் 1,200 பவுன்.

லார்ட்ஸ் சபை அங்கத்தினர்களுக்கு, காமன்ஸ் சபை அங்கத்தினர்களைப்போல் சம்பளம் கிடையாது. ஆனால் தங்கள் வாசஸ்தலத்திலிருந்து வெஸ்ட்மினிஸ்டர் அரண்மனைக்கு வந்துபோகிற பிரயாணச் செலவு கொடுக்கப்படுகிறார்கள். இப்படிக் கொடுக்கப்படுவதும் 1946-ஆம் வருஷத்திலிருந்துதான்.

பிரிவி கவுன்சிலுக்கு அப்பீல் செய்து கொள்ளப் பட்டது, பிரிவி கவுன்சில் தீர்ப்புக் கூறியது. இப்படி நாம் கேள்விப்படுகிறோமில்லையா, இந்தப் பிரிவி கவுன்சில் என்பது என்ன என்பதைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள். அரசரின் அந்தரங்க ஆலோசனை சபையாக முதலில் ஏற்பட்ட இது, தற்போது முன்னூறு பேருக்கு மேல் கொண்ட ஒரு சபையாக இருக்கிறது, இதில் அரசு குடும்பத்தினர், மந்திரிச் சபையினர். பிரதம பாதிரிமார்கள், முக்கிய நீதிபதிகள், காமன்ஸ் சபைத் தலைவர், இன்னும் சில முக்கியமான உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்களும், அரசரால் அவ்வப்பொழுது நியமிக்கப்படுகிற பிரபலஸ்தர்களும் அங்கத்தினர்களாயிருக்கிறார்கள். ஸர் பட்டம், பிரபு பட்டம் வழங்கப்படுவது இல்லையா. அதுபோல பிரிவி கவுன்சில் அங்கத்தினர்

பதவியும் வழங்கப்படுகிறது. பிரிவி கவுன்சிலர்கள் 'மக்களம்'¹ என்று கௌரவமாக அழைக்கப்படுவதற்கு உரியர். இது போழ்து, அரசருக்கு ஆலோசனைகூறும் பொறுப்பு மந்திரிச் சபைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்தப் பிரிவுகவுன்சிலை, சம்பிரதாயத்திற்காக வைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் ஒரு சபை யென்றே சொல்ல வேண்டும். முந்நூறு பேருக்கு மேற்பட்ட அங்கத்தினர் இருந்தாலும், இதன் கூட்டங்கள் அநேகமாக நாளைந்து பேருடன் தான் நடைபெறும். அரசாங்க நிருவாகத்தையொட்டி, நீண்ட காலமாக அனுசரிக்கப்பட்டுவரும் சில சம்பிரதாயங்களுக்கு இந்தச் சபை ஒரு கருவியாயிருக்கிறதென்று கூறலாம்.

இது, பல கமிட்டிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவற்றுள் முக்கியமானது 'நியாய விசாரணைக் கமிட்டி', பிரிவி கவுன்சிலுக்கு அப்பீல் செய்து கொள்ளப்பட்டது என்றால், இந்தக் கமிட்டிக்குத்தான் என்று அர்த்தம். பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்து வரும் அப்பீல்களை விசாரித்து நீதி வழங்கும் பொறுப்பு இதனுடையது. பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் மேலான அப்பீல்கோர்ட் என்று இந்தக் கமிட்டியைச் சொன்னால் அது தெளிவாயிருக்கும். இந்தக் கோர்ட்டில், லார்ட் சான்ஸலர் உள்ளிட்ட சில சட்ட நபுணர்களும் சாம்ராஜ்யத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில சட்ட நபுணர்களும் நீதிபதிகளாயிருக்கின்றனர்.

இந்தியா, பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்துக்குட்பட்டிருந்தவரையில், அதாவது 1947-ஆம் வருஷம் ஆகஸ்ட்

1 Right Hon'ble.

2 Judicial Committee.

மாதம் பதினைந்தாந்தேதி வரையில், இந்தியாவின் மேலான அப்பீல் கோர்ட்டாயிருந்தது இந்த பிரிவி கவுன்சில். மேற்படி தேதியில் இந்தியா சுதந்திர நாடாகியது, இப்படிச் சுதந்திர நாடாகிய போதிலும் இதன் அரசியலமைப்பு இன்னபடிதான் இருக்க வேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்க சுமார் இரண்டரை வருஷ காலம் பிடித்தது. கடைசியில் குடியரசு முறையினதாக இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்தக் குடியரசுத் திட்டம் 1950-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் இருபத்தாறந்தேதி அமலுக்கு வந்தது. இந்தத் திட்டப்படி, இந்தியாவிலேயே ஒரு சுப்ரீம் கோர்ட்டு—மேலான அப்பீல் கோர்ட்டு—அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பிரிவினாவுக்கு மேற்படி 1950-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் இருபத்தாறந்தேதியிலிருந்து எந்தவிதமான அப்பீலும் இந்தியாவிலிருந்து செல்வதில்லை.

1 Supreme Court.

பொருட் குறிப்பு

பக்கம்

அங்கத்தினர் ஆசனம்	112-113
„ சம்பளம்	108
அட்லி, கிளிமெண்ட்	43
அபேட்சகர்-செலவு	44
„ -தகுதி	42
„ -ஜாமீன்	43
அரச மாளிகைகள்	27
அறிஞர் சபை	15
எட்வர்ட்-முதலாவது	18
எதிர்க்கட்சித் தலைவர்	106
ஓயிட் ஹால்	53
கணக்குப் பரிசீலனைக் கமிட்டி	92
கப்பற்பணம்	19
கருங்கோலேந்திய அறிமுக	56,58,61,123
உத்தியோகஸ்தர்	148
காமன்ஸ் சபை-பிரதம குமாஸ்தா	56,60,61,106
„ -புனர் நிர்மாணம்	30
கூட்டு அரசாங்கம்	51-52
கேள்வி-பதில்	73-75
கை பாக்ஸ்	21,125
கொறடா	103,149
சர்ச்சில்-வின்ஸ்ட்டன்	43,118
சர்வ மதங்களின் பார்லிமெண்ட்	9
சார்லஸ்-முதலாவது	19,122

பக்கம்

சார்ஜண்ட்-அட்-ஆர்ம்ஸ்	31,96,105
சுயேச்சைவாதிகள்	44
செலவுக் கமிட்டி	90
சேர்மன்	91,114
டெபுட்டி சேர்மன்	91
டெபுட்டி ஸ்பீக்கர்	91,103
டெளனிங் தெரு	53,54
தணிக்கை அதிகாரி	92
தேம்ஸ் நதி	27
தொகுப்பு நிதி	89
தொழிற்கட்சி	43
பக்கிங்ஹாம் அரண்மனை	30
பட்ஜெட்	68,90
பாங்க் ஆப் இங்கிலாந்து	89
பார்லிமெண்ட்-அர்த்தம்	9
„ ஆயுட்காலம்	33
„ உருக்கொண்டது	18
„ கலைவதற்குக் காரணங்கள்	35-37
„ செஷன்	68-69
„ திறப்பு விழா	60-61
„ தோன்றியது	15
„ நீடிப்பு	40
„ நெருப்புக்கிரை	23
„ பல நாடுகளில்	10
„ பிரிந்தது	25
„ மாளிகைகள்	27
„ வளர்ந்த கதை	24
„ விஸ்தீரணம்	27

பக்கம்

பிரதம மந்திரியின் பொறுப்பு	49-50
பிரிட்டனில் ஆட்சி முறை	13
பிரிவி கவுன்சில்	149-150
பிரிவி கவுன்சிலர்கள்	66
பெண்கள் ஒட்டுரிமை	24
பொதுவுடைமைக்கட்சி	43
மகா சபை	17
மகா சாஸனம்	16
மந்திரிகள் சம்பளம்	52-53
மந்திரிச்சபை-அமைப்பு	46-47
மந்திரிச்சபை-கூட்டுப் பொறுப்பு	51
„ -ராஜீநாமா	37
மசோதா சட்டமாதல்	80-84
மாக்மில்லன்-ஹாரோல்ட்	120
மாத்யூ பாரிஸ்	17
மாதிரி பார்லிமெண்ட்	18
லாயிட் ஜார்ஜ்	53,118
லார்ட்ஸ் சபை-அங்கத்தினர்	140
„ -அலுவல்கள்	141-144
லிபரல் கட்சி	43
வரவுக் கமிட்டி	90
வெடிமருந்துச் சதி	23
வெள்ளை அறிக்கை	77
வுல்லாக்	62,148
ஸ்பீக்கர் தேர்தல்	56-58
„ பதவி	94-103
ஹான்ஸார்ட்	132
ஹென்றி-மூன்றாவது	17
ஜர்னல்	132

வெ.சாமிநாத சர்மா எழுதியவை,

(பி. ஜோ. பி. வெளியீடுகள்.)

அரசியல்

பிளேட்டோவின் அரசியல்	....	....	7—00
அரசியல் வரலாறு	....	....	2—62
அரசாங்கத்தின் பிறப்பு, பிரஜைகளின் உரிமைகளும் கடமைகளும், அரசியல் கட்சிகள்			1—25
புராதன இந்தியாவில் அரசியல்....	....	....	4—00
மாஜினியின் மனிதன் கடமை	....	....	3—50
ரூஸ்ஸோவின் சமுதாய ஒப்பந்தம்	....	....	3—25
ராஜதந்திர யுத்தகலப் பிரசங்கங்கள்	....	....	5—62
சுதந்திரத்தின் தேவைகள் யாவை	....	....	(அச்சில்)
நமது தேசியக் கொடி	....	....	0—50
நாட்டு வரலாறு			
கிரீஸ் வாழ்ந்த வரலாறு	....	....	9—00
ஆசியாவும் உலக சமாதானமும்	....	....	2—00
ருஷ்யாவின் வரலாறு	....	....	6—50
சீனாவின் வரலாறு			(அச்சில்)
வாழ்க்கை வரலாறு			
கார்ல் மார்க்ஸ்	....	....	3—25
நியூட்டன்—டார்வின்—எடிசன்	....	....	1—25
ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்—ஒரு தீர்க்கதரிசி	....	....	2—25
மாஜினி	....	....	1—50
ரூஸ்ஸோ	....	....	1—50
சமுதாய சிற்பிகள்	....	....	2—00
காந்தியும் ஜவஹரும்	....	....	0—75
காந்தியும் விவேகானந்தரும்	....	....	1—25
காந்தி யார்?	....	....	0—75
நான் கண்ட நால்வர்	....	....	4—50
கமால் அத்தா துர்க்	....	....	5—50
ஸன் யாட் ஸென்			(அச்சில்)

வாழ்க்கைத் தத்துவம்

அவள் பிரிவு	....	....	1--00
எப்படி வாழவேண்டும்?	....	....	3--00
பெண்மையிலே வாழ்வு	....	....	1--50
கட்டுரை			
நமது பிற்போக்கு	....	....	1--25
சுதந்திரமும் சீர்திருத்தமும்	....	....	1--25
மகனே! உனக்கு	....	....	1--50
நாடும் மொழியும்	....	....	1--50
மனிதன் யார்?			(அச்சில்)
நகைத்தல் நல்லது	....	....	1--75
மரணிட ஜாதியின் சுதந்திரம்	....	....	1--25
ஆட்சி முறை			
ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம்	....	....	2--00
பார்லிமெண்ட்	....	....	2--00
நாடகம்			
உலகம் பலவிதம்	....	....	2--00
அபிமன்யு	....	....	0--75
சிறு கதை			
தலை தீபாவளி	....	....	1--25
உதிர்ந்த மலர்			
மாஜினியின் மணிமொழிகள்	....	....	0--75

